

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 478/2014 z dnia 12 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 147/2003 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Somalii 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 479/2012 z dnia 12 maja 2014 r. wdrażające rozporządzenie (WE) nr 560/2005 nakładające określone środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej 3
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 480/2014 z dnia 3 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego 5
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 481/2014 z dnia 4 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 w odniesieniu do przepisów szczególnych dotyczących kwalifikowalności wydatków w ramach programów EWT 45
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 482/2014 z dnia 4 marca 2014 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) nr 114/2013 w odniesieniu do średniego indywidualnego poziomu emisji CO₂ producenta Great Wall Motor Company Limited w 2010 r. 51
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 483/2014 z dnia 8 maja 2014 r. w sprawie środków ochronnych w odniesieniu do biegunki świń wywoływanej delta- koronawirusem w odniesieniu do wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących wprowadzania do Unii pochodzących od świń krwi i osocza krwi suszonych rozpyłowo przeznaczonych do produkcji paszy dla świń utrzymywanych w warunkach fermowych ⁽¹⁾ 52

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 484/2014 z dnia 12 maja 2014 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do hipotetycznego kapitału kontrahenta centralnego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾	57
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 485/2014 z dnia 12 maja 2014 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej <i>Bacillus pumilus</i> QST 2808, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾	65
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 486/2014 z dnia 12 maja 2014 r. w sprawie wycofania zatwierdzenia substancji czynnej tlenek fenbutacyny, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾	70
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 487/2014 z dnia 12 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: <i>Bacillus subtilis</i> (Cohn 1872) szczep QST 713, identyczny ze szczepem AQ 713, kłodinafop, metrafenon, pirymikarb, rimsulfuron, spinosad, tiametoksam, tolchlofos metylu i tritikonazol ⁽¹⁾	72
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 488/2014 z dnia 12 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów kadmu w środkach spożywczych ⁽¹⁾	75
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 489/2014 z dnia 12 maja 2014 r. w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 102/2012 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej rozszerzone na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych między innymi z Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Republiki Korei	80
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 490/2014 z dnia 12 maja 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	84

DECYZJE

2014/266/UE:

★ Decyzja Rady z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową między Europejską Współnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r., w odniesieniu do dostosowania protokołu 3 do tej umowy (definicja pojęcia „produkty pochodzące” i metod współpracy administracyjnej) w związku z przystąpieniem Chorwacji do Unii Europejskiej	86
--	----

2014/267/UE:

★ Decyzja Rady z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG, dotyczącego zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami	98
---	----

2014/268/UE:

★ Decyzja Rady z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG, dotyczącego zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami	102
---	-----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

2014/269/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Rady z dnia 6 maja 2014 r. zmieniająca decyzję 2009/935/WSiSW w odniesieniu do wykazu państw trzecich i organizacji, z którymi Europol zawiera porozumienia 104
- ★ Decyzja Rady 2014/270/WPZiB z dnia 12 maja 2014 r. zmieniająca decyzję Rady 2010/231/WPZiB dotyczącą środków ograniczających wobec Somalii 106
- ★ Decyzja wykonawcza Rady 2014/271/WPZiB z dnia 12 maja 2014 r. wdrażająca decyzję 2010/656/WPZiB przedłużającą obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej 108

2014/272/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 12 maja 2014 r. kończąca postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu aglomeratu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej 110

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (UE) nr 432/2014 z dnia 22 kwietnia 2014 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 43/2014 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów (Dz.U. L 126 z 29.4.2014) 112
- ★ Sprostowanie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej (Dz.U. L 127 z 29.4.2014) 114

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 478/2014

z dnia 12 maja 2014 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 147/2003 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Somalii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady 2010/231/WPZiB z dnia 26 kwietnia 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Somalii i uchylającą wspólne stanowisko 2009/138/WPZiB ⁽¹⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa i Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 147/2003 ⁽²⁾ wprowadza ogólny zakaz finansowania, pomocy finansowej, świadczenia doradztwa technicznego, pomocy lub szkoleń, związanych z działaniami wojskowymi wszelkim osobom, podmiotom lub organom w Somalii.
- (2) W dniu 5 marca 2014 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ (RB ONZ) nr 2142 (2014) dotyczącą sytuacji w Somalii, ponownie potwierdzając embargo na broń dotyczące Somalii i przedłużając do dnia 25 października 2014 r. ustalenie, że embargo na broń nie powinno dotyczyć dostaw broni, amunicji lub sprzętu wojskowego ani zapewniania doradztwa, pomocy lub szkolenia przeznaczonych wyłącznie na rozwój sił bezpieczeństwa rządu federalnego Somalii w celu zapewnienia bezpieczeństwa obywatelom Somalii, z wyjątkiem dostaw niektórych towarów określonych w załączniku do rezolucji RB ONZ nr 2111 (2013), które to pozycje wymagają uprzedniego zatwierdzenia przez Komitet Sankcji utworzony na mocy rezolucji RB ONZ nr 751 (1992).
- (3) Rezolucja RB ONZ nr 2142 (2014) zmienia wymogi powiadomienia odnoszące się do dostaw broni, amunicji lub sprzętu wojskowego lub do zapewniania doradztwa, pomocy lub szkolenia siłom bezpieczeństwa Somalii, a także odnoszące się do procedury zwolnienia dotyczącej dostaw pozycji określonych w załączniku do rezolucji RB ONZ nr 2111 (2013).
- (4) W dniu 12 maja 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/270/WPZiB ⁽³⁾ zmieniającą decyzję 2010/231/WPZiB zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 2142 (2014). Niektóre z tych zmian wchodzą w zakres Traktatu, zatem do ich wdrożenia konieczne jest podjęcie działań regulacyjnych na poziomie Unii, w szczególności w celu zapewnienia jednolitego stosowania tych środków przez podmioty gospodarcze we wszystkich państwach członkowskich.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 147/2003,

⁽¹⁾ Dz.U. L 105 z 27.4.2010, s. 17.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 147/2003 z dnia 27 stycznia 2003 r. dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Somalii (Dz.U. L 24 z 29.1.2003, s. 2).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2014/270/WPZiB z dnia 12 maja 2014 r. zmieniająca decyzję Rady 2010/231/WPZiB dotyczącą środków ograniczających wobec Somalii (zob. s. 106 niniejszego Dziennika Urzędowego).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 147/2003 wprowadza się następujące zmiany:

art. 2a lit. e) otrzymuje brzmienie:

- „e) na zapewnianie finansowania, pomocy finansowej, doradztwa technicznego, pomocy lub szkoleń związanych z działaniami wojskowymi, z wyjątkiem pozycji wymienionych w załączniku III, jeżeli spełnione są następujące warunki:
- (i) zainteresowany właściwy organ ustalił, że takie finansowanie, pomoc finansowa, doradztwo techniczne, pomoc lub szkolenia są przeznaczone wyłącznie na tworzenie sił bezpieczeństwa federalnego rządu Somalii w celu zapewnienia bezpieczeństwa ludności Somalii; oraz
 - (ii) komitet ustanowiony na mocy pkt 11 rezolucji RB ONZ nr 751 (1992) został powiadomiony przez rząd federalny Somalii lub, ewentualnie, przez państwo członkowskie udzielające finansowania, pomocy finansowej, doradztwa technicznego, pomocy lub szkoleń, z co najmniej pięciodniowym wyprzedzeniem, o wszelkim udzieleniu takiego finansowania, pomocy finansowej, doradztwa technicznego, pomocy lub szkoleń przeznaczonych wyłącznie na rozwój sił bezpieczeństwa rządu federalnego Somalii oraz mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa ludności Somalii, zgodnie z pkt 3 i 4 rezolucji RB ONZ 2142 (2014) i pkt 16 rezolucji RB ONZ nr 2111 (2013);”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2014 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 479/2012**z dnia 12 maja 2014 r.****wdrażające rozporządzenie (WE) nr 560/2005 nakładające określone szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 560/2005 z dnia 12 kwietnia 2005 r. nakładające określone szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11a ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 kwietnia 2005 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 560/2005.
- (2) Rada przeprowadziła zgodnie z art. 11a ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 560/2005 weryfikację wykazu znajdującego się w załączniku IA do tego rozporządzenia.
- (3) Rada ustaliła, że nie ma już powodów, by jedna z osób pozostawała w wykazie znajdującym się w załączniku IA do rozporządzenia (WE) nr 560/2005.
- (4) Ponadto należy zaktualizować informacje dotyczące dwóch osób figurujących w wykazie znajdującym się w załączniku IA do rozporządzenia (WE) nr 560/2005.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 560/2005,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku IA do rozporządzenia (WE) nr 560/2005 wprowadza się zmiany przedstawione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2014 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 14.4.2005, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Do załącznika IA do rozporządzenia (WE) nr 560/2005 wprowadza się następujące zmiany:

I. Wpis dotyczący poniższej osoby otrzymuje brzmienie:

	Imię i nazwisko (i ew. pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
4.	Marcel Gossio	Urodzony w dniu 18 lutego 1951 r. w Adjamé. Numer paszportu: 08AA14345 (prawdopodobnie ważność wygasa w dniu 6 października 2013 r.)	Wydano wobec niego międzynarodowy nakaz aresztowania. Zaangażowany w sprzeniewierzenie środków publicznych oraz w finansowanie i uzbrajanie bojówek. Odegrał zasadniczą rolę w finansowaniu klanu Gbagbo oraz bojówek. Jest również jedną z kluczowych postaci w nielegalnym przemyśle broni. Z uwagi na pokaźne sumy pieniędzy, które sprzeniewierzył, oraz swoją znajomość nielegalnych sieci uzbrojenia jest nadal zagrożeniem dla stabilności i bezpieczeństwa Wybrzeża Kości Słoniowej.

II. Wpis dotyczący poniższej osoby zmienia się w następujący sposób:

„Justin Koné Katina” otrzymuje brzmienie: „Justin Koné Katinan”.

III. Wpis dotyczący poniższej osoby zostaje skreślony:

Oulaï Delafosse.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) nr 480/2014**z dnia 3 marca 2014 r.**

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 22 ust. 7, art. 37 ust. 13, art. 38 ust. 4, art. 40 ust. 4, art. 41 ust. 3, art. 42 ust. 1, art. 42 ust. 6, art. 61 ust. 3, art. 68 ust. 1, art. 101, art. 125 ust. 8, art. 125 ust. 9, art. 127 ust. 7, art. 127 ust. 8 oraz art. 144 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W części drugiej rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 ustanawia się wspólne przepisy mające zastosowanie do Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR), które obecnie są objęte wspólnymi ramami (europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne — „EFSI”). Ponadto część trzecia tego rozporządzenia zawiera ogólne przepisy, które stosują się do EFRR, EFS i Funduszu Spójności, ale nie mają zastosowania do EFRROW i EFMR, zaś część czwarta — ogólne przepisy, które stosują się do EFRR, EFS, Funduszu Spójności i EFMR, ale nie mają zastosowania do EFRROW. W związku z tym niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy mające zastosowanie do wszystkich EFSI, jak również przepisy mające zastosowanie jedynie do EFRR i Funduszu Spójności lub do EFRR, EFS, Funduszu Spójności i EFMR.
- (2) Należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące kryteriów określania poziomu korekty finansowej, którą może zastosować Komisja na podstawie ram wykonania dla każdego priorytetu objętego programami wspieranymi przez EFSI.
- (3) Takie korekty finansowe mogą zostać dokonane jedynie w przypadku jednoczesnego spełnienia kilku warunków. Poziom korekty finansowej należy określić na podstawie stawek zryczałtowanych związanych ze współczynnikiem, obliczonym z uwzględnieniem poziomu fizycznego zakończenia i absorpcji finansowej. Zewnętrzne czynniki przyczyniające się do poważnego niepowodzenia w realizacji celów końcowych, których osiągnięcie do 2023 r. określono w ramach wykonania, inne niż czynniki wykluczające korektę finansową, należy rozważać indywidualnie. Mogą one stanowić podstawę do zastosowania niższego poziomu korekty niż ten, który mógłby zostać zastosowany na podstawie współczynnika.
- (4) W przepisach dotyczących kryteriów określających poziom korekt finansowych, które mają zostać dokonane na podstawie ram wykonania, należy potraktować oddzielnie specjalną alokację na Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych.
- (5) Szczególne przepisy powinny wyjaśniać przepisy dotyczące zakupu gruntu oraz wsparcia w ramach instrumentów finansowych.
- (6) Spójne ramy umożliwiające połączenie dotacji na rzecz wsparcia technicznego z instrumentem finansowym w ramach jednej operacji zakładają, że jest to możliwe, pod warunkiem wykorzystania ich jedynie do celów technicznego przygotowania przyszłej inwestycji na korzyść odbiorcy ostatecznego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.

- (7) W celu zapewnienia, aby wdrażanie instrumentów finansowych powierzone zostało podmiotom, które dysponują odpowiednią zdolnością wdrożenia ich zgodnie z celami i priorytetami EFSI i w sposób jak najbardziej skuteczny, należy określić rolę, zakres odpowiedzialności i obowiązków tych podmiotów wraz z kryteriami ich wyboru.
- (8) W celu zapewnienia należytego zarządzania finansami instrumentów finansowych oferujących gwarancje wkład z programów powinien być oparty na ostrożnej ocenie *ex ante* ryzyka, uwzględniającej odpowiedni współczynnik mnożnikowy.
- (9) W celu zapewnienia wdrażania instrumentów finansowych zgodnie z obowiązującym prawem należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące zarządzania nimi i ich kontroli, w tym audytu.
- (10) W celu zapewnienia należytego zarządzania finansami wkładów z programu na rzecz instrumentów finansowych wszelkie przypadki wycofania takich wkładów powinny znaleźć odpowiednie odzwierciedlenie we właściwych wnioskach o płatność.
- (11) W celu zapewnienia spójnych obliczeń skapitalizowanych dotacji na spłatę odsetek lub dotacji na opłaty gwarancyjne należy ustanowić przepisy szczególne dotyczące ich obliczania.
- (12) Aby promować szybki i skuteczny rozdział środków w gospodarce realnej oraz należyte zarządzanie finansami, zapewniając jednocześnie stosowne wynagrodzenie podmiotów wdrażających instrumenty finansowe, należy ustanowić kryteria ustalania kosztów zarządzania i opłat za zarządzanie na podstawie wyników, mające zastosowanie progi, a także przepisy dotyczące zwrotu skapitalizowanych kosztów zarządzania i opłat za zarządzanie w odniesieniu do instrumentów kapitałowych i mikrokreduytów.
- (13) Zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami należy uwzględnić dochody generowane przez operacje przy obliczaniu wkładu publicznego.
- (14) Należy określić metodę obliczania zdyskontowanego dochodu danej operacji z uwzględnieniem okresów odniesienia mających zastosowanie do sektora właściwego dla danej operacji, przewidywanej zwykle rentowności dla danego rodzaju inwestycji, zastosowania zasady „zanieczyszczający płaci” oraz, w stosownych przypadkach, zastosowania zasady sprawiedliwości w powiązaniu ze względną zamożnością danego państwa członkowskiego lub regionu.
- (15) Należy określić, na podstawie danych historycznych, zapisanych i zachowanych dla projektów generujących dochód w okresie programowania 2007-2013, okresy odniesienia mające zastosowanie do sektorów.
- (16) Konieczne jest, aby zdefiniować koszty i dochody, które mają być uwzględnione w obliczaniu zdyskontowanych dochodów, jak i warunki określenia wartości rezydualnej i finansowej stopy dyskontowej.
- (17) Zaproponowana jako orientacyjny punkt odniesienia stopa dyskontowa w wysokości 4 % powinna być oparta na obecnej długoterminowej stopie zwrotu z międzynarodowego portfela inwestycji obliczonego jako średnia zwrotu w wysokości 3 % z aktywów korygowana w górę o 1 %, co odzwierciedla odsetek, o jaki spadł średni długoterminowy dochód z obligacji skarbowych na terenie Unii od ustanowienia finansowej stopy dyskontowej dla okresu programowania 2007-2013.
- (18) Zasada „zanieczyszczający płaci” wymaga, aby środowiskowe koszty zanieczyszczeń oraz koszty zapobiegania im były ponoszone przez tych, którzy spowodowali zanieczyszczenie, oraz aby systemy pobierania opłat odzwierciedlały pełne koszty, w tym koszty kapitału, usług środowiskowych, koszty środowiskowe zanieczyszczenia oraz wdrożonych środków prewencyjnych, jak i koszty związane z niedostatkiem stosowanych zasobów.
- (19) Aby ograniczyć obciążenia administracyjne, należy umożliwić beneficjentom stosowanie istniejących metod i odpowiednich stóp określonych w ramach innych polityk Unii celem obliczenia kosztów pośrednich, jeśli operacje i beneficjenci są podobnego rodzaju.
- (20) W celu zapewnienia, że operacje wspierane w ramach EFSI, które mogą stosować stawkę ryczałtową dla kosztów pośrednich ustanowioną w ramach innych polityk Unii, są podobne do operacji finansowanych w ramach tych polityk, należy określić kategorie interwencji oraz priorytety lub środki inwestycyjne, którym podlegają.

- (21) Należy ustalić metodykę, która ma być wykorzystana do celów przeprowadzania oceny jakości dużych projektów. Ocena jakości przeprowadzona przez niezależnych ekspertów jest warunkiem wstępnym przedłożenia dużego projektu Komisji przez państwo członkowskie przy wykorzystaniu procedury powiadomienia przewidzianej w rozporządzeniu (UE) nr 1303/2013.
- (22) Jeśli państwo członkowskie opowie się za wykorzystaniem procedury powiadomienia, powinno zdecydować, czy duży projekt ma zostać poddany ocenie niezależnych ekspertów przy wsparciu pomocy technicznej Komisji czy też, za zgodą Komisji, ocenie innych niezależnych ekspertów.
- (23) Zdolność, kompetencje i bezstronność niezależnych ekspertów przeprowadzających ocenę jakości dużych projektów to główne czynniki określające wysoką jakość i wiarygodność wyników oceny. Dlatego należy ustanowić pewne wymogi dla niezależnych ekspertów, aby zapewnić wiarygodność i jakość przeprowadzanej przez nich oceny jakości. Wszyscy niezależni eksperci powinni spełniać te wymogi, niezależnie do tego, czy mają oni wsparcie pomocy technicznej z inicjatywy Komisji czy też wspiera ich państwo członkowskie. Państwo członkowskie powinno odpowiadać za zweryfikowanie, czy niezależni eksperci spełniają wymogi, zanim porozumie się z Komisją w sprawie ich wyboru.
- (24) Ustanowienie jasnych kryteriów jest konieczne, gdyż jedynie duże projekty, które dostały pozytywną ocenę niezależnych ekspertów, mogą zostać przedłożone Komisji w drodze procedury powiadomienia. Należy również określić etapy procesu oceny oraz parametry, które zostaną użyte do oceny jakości, tak aby zapewnić takie samo podejście metodologiczne do oceny jakości każdego dużego projektu oraz przeprowadzenie jej w sposób, który przyczynia się do ulepszenia jakości ocenianych dużych projektów.
- (25) W rozporządzeniu (UE) nr 1303/2013 zawarty jest wymóg ustanowienia przez instytucję zarządzającą systemem elektronicznej rejestracji i przechowywania danych dotyczących każdej operacji, które są niezbędne do monitorowania, ewaluacji, zarządzania finansowego, weryfikacji i audytu, w tym danych dotyczących poszczególnych uczestników operacji. Należy zatem ustanowić wykaz danych, które należy rejestrować i przechowywać w tym systemie.
- (26) Niektóre dane mają znaczenie dla konkretnych rodzajów operacji lub jedynie dla niektórych EFSI; dlatego należy określić zakres zastosowania wymogów odnośnie do danych. Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 i (UE) nr 1304/2013 ⁽¹⁾ określają szczególne wymogi rejestracji i przechowywania danych poszczególnych uczestników operacji wspieranych ze środków EFS, które należy uwzględnić.
- (27) W wykazie danych należy uwzględnić wymogi w zakresie sprawozdawczości określone w rozporządzeniu (UE) nr 1303/2013 oraz w rozporządzeniach dotyczących poszczególnych funduszy w celu zapewnienia, aby dane konieczne do zarządzania finansowego i monitorowania, w tym dane niezbędne do przygotowania wniosków o płatność, zestawień wydatków oraz sprawozdań z wdrażania, istniały dla każdej operacji w formie, w której mogą być łatwo agregowane i uzgadniane. Należy w nim również uwzględnić fakt, że pewne dane podstawowe dotyczące operacji w formie elektronicznej są konieczne do skutecznego zarządzania finansowego operacjami oraz aby spełnić wymóg publikowania podstawowych informacji dotyczących operacji. Niektóre inne dane konieczne są do tego, aby skutecznie planować i przeprowadzać kontrole i audyty.
- (28) Wykaz danych, które należy rejestrować i przechowywać, nie powinien przesądzać o danych technicznych lub o strukturze elektronicznych systemów ustanowionych przez instytucje zarządzające ani wpływać na format rejestrowanych i przechowywanych danych, o ile nie stwierdzono tego wyraźnie inaczej w niniejszym rozporządzeniu. Nie powinien on również przesądzać o sposobie wprowadzania danych do systemu i ich generowania; w niektórych przypadkach dane włączone do wykazu mogą wymagać wprowadzania wielu wartości. Konieczne jest jednak określenie pewnych reguł dotyczących charakteru tych danych w celu zapewnienia, aby instytucja zarządzająca mogła wypełniać swoje obowiązki w zakresie monitorowania, ewaluacji, zarządzania finansowego, weryfikacji i audytu, w tym w przypadkach wymagających przetwarzania danych dotyczących poszczególnych uczestników operacji.
- (29) Aby zapewnić możliwość sprawdzenia i audytu wydatków w ramach programów operacyjnych, należy określić kryteria, które powinna spełniać ścieżka audytu, aby została uznana za właściwą.
- (30) Należy zapewnić, odnośnie do audytu na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, aby Komisja i państwa członkowskie zapobiegały nieupoważnionemu ujawnieniu danych lub dostępowi do danych osobowych, oraz określić, do jakich celów Komisja i państwa członkowskie mogą przetwarzać takie dane.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1304/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1081/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 470).

- (31) Instytucja audytowa jest odpowiedzialna za audyty operacji. W celu zapewnienia odpowiedniego zakresu i skuteczności takich audytów oraz prowadzenia ich zgodnie z takimi samymi standardami we wszystkich państwach członkowskich, konieczne jest ustanowienie warunków, które powinny spełniać te audyty.
- (32) Należy określić szczegółowo podstawę doboru próby operacji przeznaczonych do audytu, której powinna przestrzegać instytucja audytowa przy ustalaniu metody doboru próby lub jej zatwierdzaniu, w tym przy określaniu jednostki próby, niektórych kryteriów technicznych, które mają zostać użyte do próby oraz koniecznych czynników, które należy uwzględnić przy pobieraniu dodatkowych prób.
- (33) Instytucja audytowa powinna sporządzić ważną opinię audytową dotyczącą zestawień wydatków, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1303/2013. W celu zapewnienia odpowiedniego zakresu oraz zawartości audytów zestawień wydatków oraz prowadzenia ich zgodnie z takimi samymi standardami we wszystkich państwach członkowskich, konieczne jest ustanowienie warunków, które powinny spełniać te audyty.
- (34) W celu zapewnienia pewności prawa i równego traktowania wszystkich państw członkowskich przy dokonywaniu korekt finansowych spójnych z zasadą proporcjonalności, należy ustalić kryteria służące do określania poważnych defektów w skutecznym funkcjonowaniu systemów zarządzania i kontroli, zdefiniować główne rodzaje takich poważnych defektów oraz określić kryteria stosowane do ustalenia poziomu korekty finansowej, która ma być zastosowana, jak również kryteria stosowania stawek zryczałtowanych lub ekstrapolowanych korekt finansowych.
- (35) W celu zapewnienia szybkiego stosowania środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, rozporządzenie to powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia następujące przepisy uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 1303/2013:

- a) przepisy uzupełniające część drugą tego rozporządzenia, mające zastosowanie do EFRR, EFS, Funduszu Spójności, EFROW oraz EFMR (zwanych dalej „EFSI”) odnośnie do:
- (i) kryteriów określających poziom korekty finansowej, która ma zostać zastosowana na podstawie ram wykonania;
 - (ii) przepisów dotyczących instrumentów finansowych odnośnie do:
 - dodatkowych przepisów szczególnych dotyczących zakupu gruntu oraz łączenia pomocy technicznej z instrumentami finansowymi,
 - dodatkowych przepisów szczególnych dotyczących roli, zakresu odpowiedzialności i obowiązków podmiotów wdrażających instrumenty finansowe, związanych z nimi kryteriów wyboru i produktów, które mogą być dostarczone poprzez instrumenty finansowe,
 - przepisów dotyczących zarządzania niektórymi instrumentami finansowymi oraz kontroli nad nimi, w tym kontroli przeprowadzanych przez instytucje zarządzające i audytowe, zasad przechowywania dokumentów potwierdzających, elementów, które mają potwierdzać takie dokumenty, oraz rozwiązań w zakresie zarządzania, kontroli i audytu,
 - przepisów dotyczących wycofania płatności do instrumentów finansowych i wynikających stąd dostosowań w odniesieniu do wniosków o płatność,
 - przepisów szczególnych dotyczących ustanowienia systemu kapitalizacji rocznych rat dla dotacji na spłatę odsetek i dotacji na opłaty gwarancyjne,
 - przepisów szczególnych dotyczących kryteriów ustalania kosztów zarządzania i opłat za zarządzanie na podstawie wyników i mających zastosowanie progów, a także przepisów dotyczących zwrotu skapitalizowanych kosztów zarządzania i opłat za zarządzanie w odniesieniu do instrumentów kapitałowych i mikro kredytów;

- (iii) metody obliczania zdyskontowanego dochodu operacji generujących dochód po ukończeniu;
- (iv) stawki ryczałtowej dla kosztów pośrednich oraz odnośnych metod mających zastosowanie w innych politykach Unii;
- b) przepisy uzupełniające część trzecią tego rozporządzenia mające zastosowanie do EFRR i Funduszu Spójności odnośnie do metodyki, która ma być stosowana przy przeprowadzaniu oceny jakości dużych projektów;
- c) przepisy uzupełniające część czwartą tego rozporządzenia mające zastosowanie do EFRR, EFS, Funduszu Spójności oraz EFMR odnośnie do:
 - (i) przepisów określających informacje w odniesieniu do danych, które mają być zapisywane i przechowywane w formie skomputeryzowanej w ramach systemu monitorowania ustanowionego przez instytucję zarządzającą;
 - (ii) szczegółowych minimalnych wymogów dotyczących ścieżki audytu w zakresie utrzymywania zapisów księgowych oraz przechowywania dokumentów potwierdzających na poziomie instytucji certyfikującej, instytucji zarządzającej, instytucji pośredniczących i beneficjentów;
 - (iii) zakresu i zawartości audytów operacji i audytów zestawienia wydatków oraz metodyki doboru próby operacji;
 - (iv) szczegółowych przepisów dotyczących wykorzystania danych zgromadzonych podczas audytów przeprowadzanych przez urzędników Komisji lub upoważnionych przedstawicieli Komisji;
 - (v) szczegółowych przepisów dotyczących kryteriów służących do określania poważnych defektów w skutecznym funkcjonowaniu systemów zarządzania i kontroli, w tym głównych rodzajów takich poważnych defektów; kryteriów stosowanych do ustalenia poziomu korekty finansowej, która ma być zastosowana, oraz kryteriów stosowania stawek zryczałtowanych lub ekstrapolowanych.

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY UZUPEŁNIAJĄCE CZĘŚĆ DRUGĄ ROZPORZĄDZENIA (UE) Nr 1303/2013 MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO EFSI

SEKCJA I

Kryteria określające poziom korekty finansowej, która ma zostać zastosowana na podstawie ram wykonania

(Artykuł 22 ust. 7 akapit czwarty rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

Artykuł 2

Określenie poziomu korekty finansowej

(Artykuł 22 ust. 7 akapit czwarty rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

1. Zgodnie z art. 22 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 poziom korekty finansowej, którą ma zastosować Komisja, powinien być stawką zryczałtowaną określoną na podstawie stosunku między średnią poziomą wykonania dla wszystkich wskaźników produktu i kluczowych etapów wdrażania wybranych do ram wykonania a poziomem wykonania wskaźnika finansowego wybranego do tych ram wykonania („współczynnik wykonania/absorpcji”).
2. Współczynnik wykonania/absorpcji jest obliczany w następujący sposób:
 - a) ostateczna wartość osiągnięta dla każdego wskaźnika produktu i kluczowego etapu wdrażania wybranego do ram wykonania dla danego priorytetu dzielona jest przez odpowiednie wartości docelowe w celu otrzymania ich ostatecznego stopnia wykonania wyrażonego jako wartość procentowa celu końcowego;
 - b) określa się średnią ostatecznych stopni wykonania dla wszystkich wskaźników produktu i kluczowych etapów wdrażania wybranych do ram wykonania dla danego priorytetu. W tym celu, jeśli obliczony ostateczny stopień wykonania przekracza 100 %, liczy się go jako 100 %;

- c) ostateczna wartość osiągnięta dla wskaźnika finansowego wybranego do ram wykonania dla danego priorytetu dzielona jest przez odpowiednią wartość docelową w celu otrzymania jego ostatecznego stopnia wykonania wyrażonego jako wartość procentowa celu końcowego. W tym celu, jeśli obliczony ostateczny stopień wykonania przekracza 100 %, liczy się go jako 100 %;
 - d) średnia ostatecznych stopni wykonania dla wszystkich wskaźników produktu i kluczowych etapów wdrażania wybranych do ram wykonania dla danego priorytetu dzielona jest przez ostateczny stopień wykonania wskaźnika finansowego wybranego do ram wykonania dla danego priorytetu.
3. Jeśli priorytet odnosi się do więcej niż jednego EFSI lub kategorii regionu, współczynnik wykonania/absorpcji obliczany jest oddzielnie dla każdego EFSI lub kategorii regionu.

Artykuł 3

Poziom korekty finansowej

(Artykuł 22 ust. 7 akapit czwarty rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

1. Poziom korekty finansowej ustalany jest w następujący sposób:
 - a) dla współczynnika wykonania/absorpcji poniżej 65 %, ale nie mniejszego niż 60 %, stosuje się stawkę ryczałtową w wysokości 5 %;
 - b) dla współczynnika wykonania/absorpcji poniżej 60 %, ale nie mniejszego niż 50 %, stosuje się stawkę ryczałtową w wysokości 10 %;
 - c) dla współczynnika wykonania/absorpcji poniżej 50 % stosuje się stawkę ryczałtową w wysokości 25 %.
 2. Stawka ryczałtowa stosowana jest do wkładu z EFSI określonego na podstawie deklarowanych przez państwo członkowskie wydatków w ramach priorytetu, który spełnia warunki, o których mowa w pierwszym akapicie art. 22 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, po zastosowaniu jakiegokolwiek innej korekty finansowej.
- Jeśli priorytet odnosi się do więcej niż jednego EFSI lub więcej niż jednej kategorii regionu, stawkę ryczałtową stosuje się oddzielnie dla każdego EFSI lub kategorii regionu.
3. Zewnętrzne czynniki przyczyniające się do poważnego niepowodzenia w osiągnięciu celów, inne niż te, o których mowa w art. 22 ust. 7 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, należy rozważać indywidualnie. Stawka ryczałtowa korekty określona w ust. 1 może być zmniejszona o maksymalnie 50 %, biorąc pod uwagę zakres w jakim poważne niepowodzenie zależy od tych czynników.
 4. Gdyby zastosowanie stawki ryczałtowej określonej zgodnie z ust. 1 było nieproporcjonalne, stawka korekty ulega pomniejszeniu.

SEKCJA II

Instrumenty finansowe

Artykuł 4

Przepisy szczególne dotyczące zakupu gruntu

(Artykuł 37 ust. 13 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

1. Instrumenty finansowe finansowane z EFRR, Funduszu Spójności i EFRROW mogą wspierać inwestycje, które obejmują zakup gruntów niezabudowanych i zabudowanych na kwotę nieprzekraczającą 10 % wkładu z programu wypłaconego na rzecz ostatecznego odbiorcy. W przypadku gwarancji procent ten ma zastosowanie do kwoty pożyczki lub innych instrumentów podziału ryzyka.
2. W przypadkach wsparcia z instrumentów finansowych na rzecz ostatecznych odbiorców w odniesieniu do inwestycji w infrastrukturę, których celem jest wspieranie rozwoju obszarów miejskich lub rewitalizacja obszarów miejskich, limit, o którym mowa w ust. 1, wynosi 20 %.
3. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach instytucja zarządzająca może odstąpić od limitów określonych w ust. 1 i 2 w przypadku operacji dotyczących ochrony środowiska naturalnego.

Artykuł 5

Łączenie pomocy technicznej z instrumentami finansowymi

(Artykuł 37 ust. 13 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

Dotacje na rzecz wsparcia technicznego mogą być łączone z instrumentami finansowymi w ramach jednej operacji zgodnie z art. 37 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 jedynie do celów technicznego przygotowania przyszłej inwestycji na korzyść odbiorcy ostatecznego, który ma otrzymać wsparcie z przedmiotowej operacji.

Artykuł 6

Przepisy szczególne dotyczące roli, zakresu odpowiedzialności i obowiązków podmiotów wdrażających instrumenty finansowe

(Artykuł 38 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

1. Podmioty wdrażające instrumenty finansowe wykonują swoje obowiązki zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oraz działają z dbałością o jakość zawodową, skutecznością, przejrzystością i starannością, których oczekuje się ze strony doświadczonego podmiotu zawodowo zajmującego się wdrażaniem instrumentów finansowych. Zapewniają one, aby:

- a) odbiorcy ostateczni otrzymujący wsparcie z instrumentów finansowych byli wybierani z odpowiednim uwzględnieniem charakteru instrumentu finansowego oraz potencjalnej trwałości ekonomicznej projektów inwestycyjnych, które mają być finansowane. Ich wybór jest przejrzysty i obiektywnie uzasadniony i nie może prowadzić do powstania konfliktu interesów;
- b) odbiorcy ostateczni byli informowani, że finansowanie pochodzi z programów współfinansowanych z EFSI, zgodnie z wymogami ustanowionymi w art. 115 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 dla EFRR, EFS i Funduszu Spójności, w art. 66 ust. 1 lit. c) ppkt (i) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013⁽¹⁾ dla EFRROW oraz w przyszłym unijnym akcie prawnym ustanawiającym warunki wsparcia finansowego na rzecz polityki morskiej i rybołówstwa na okres programowania 2014-2020 dla EFMR („rozporządzenie w sprawie EFMR”).
- c) wsparcie udzielane w ramach instrumentów finansowych było proporcjonalne i wpływało w jak najmniejszym stopniu na konkurencję;
- d) preferencyjne wynagrodzenie inwestorów prywatnych lub inwestorów publicznych działających zgodnie z zasadą gospodarki rynkowej, o którym mowa w art. 37 ust. 2 lit. c) oraz art. 44 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, było proporcjonalne do ryzyka podejmowanego przez tych inwestorów oraz ograniczone do koniecznego minimum, aby przyciągnąć takich inwestorów, co powinno być zapewnione w zasadach i warunkach oraz gwarancjach proceduralnych.

2. Jako że bezpośrednia odpowiedzialność finansowa instytucji zarządzającej wobec podmiotów wdrażających instrumenty finansowe lub odbiorców ostatecznych, jak również jej odpowiedzialność odnośnie do jakiegokolwiek innego długu lub zobowiązania instrumentu finansowego nie może przekraczać kwoty zaangażowanej przez instytucję zarządzającą w instrument finansowy w ramach odpowiednich umów o finansowaniu, podmioty wdrażające instrumenty finansowe zapewniają, aby do instytucji zarządzającej nie zgłaszano żadnych roszczeń wykraczających poza kwotę zaangażowaną przez tę instytucję w instrument finansowy.

3. Podmioty wdrażające instrumenty finansowe są odpowiedzialne za zwrot wkładów z programu, których dotyczą nieprawidłowości, wraz z odsetkami i innymi korzyściami wygenerowanymi przez te wkłady.

Podmioty wdrażające instrumenty finansowe nie są jednak odpowiedzialne za zwrot kwot, o których mowa w akapicie pierwszym, pod warunkiem że wykażą, że w przypadku danej nieprawidłowości łącznie spełniono wszystkie następujące warunki:

- a) nieprawidłowość pojawiła się na poziomie odbiorców ostatecznych lub, w przypadku funduszu funduszy, na poziomie pośredników finansowych lub odbiorców ostatecznych;
- b) podmioty wdrażające instrumenty finansowe spełniły wymogi zawarte w ust. 1 niniejszego artykułu odnośnie do wkładów z programu, których dotyczy nieprawidłowość;
- c) kwoty, których dotyczy nieprawidłowość, nie mogły zostać odzyskane, pomimo tego że podmioty wdrażające instrumenty finansowe podjęły z należytą starannością wszystkie mające zastosowanie środki umowne i prawne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487).

Artykuł 7

Kryteria wyboru podmiotów wdrażających instrumenty finansowe

(Artykuł 38 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

1. Dokonując wyboru podmiotu mającego wdrażać instrument finansowy zgodnie z art. 38 ust. 4 lit. a), art. 38 ust. 4 lit. b) ppkt (ii) oraz (iii) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, instytucja zarządzająca upewnia się, że podmiot ten spełnia następujące minimalne wymogi:

- a) uprawnienia do wykonywania odpowiednich zadań wdrożeniowych na mocy przepisów unijnych i krajowych;
- b) odpowiednią trwałość ekonomiczną i wykonalność finansową;
- c) odpowiednią zdolność do wdrażania instrumentu finansowego, w tym strukturę organizacyjną i ramy zarządzania zapewniające niezbędną wiarygodność dla instytucji zarządzającej;
- d) sprawny i skuteczny system wewnętrznej kontroli;
- e) użytkowanie systemu księgowego zapewniającego rzetelne, kompletne i wiarygodne informacje w odpowiednim czasie;
- f) zgoda na poddanie się audytowi przeprowadzanemu przez instytucje audytowe państwa członkowskiego, Komisji i Europejskiego Trybunału Obrachunkowego.

2. Przy wyborze podmiotu, o którym mowa w ust. 1, instytucja zarządzająca odpowiednio uwzględnia charakter instrumentu finansowego, który ma być wdrożony, doświadczenie podmiotu we wdrażaniu podobnych instrumentów finansowych, wiedzę i doświadczenie proponowanych członków zespołu oraz zdolność operacyjną i finansową podmiotu. Wybór powinien być przejrzysty i obiektywnie uzasadniony i nie może prowadzić do powstania konfliktu interesów. Należy zastosować przynajmniej następujące kryteria wyboru:

- a) solidność i wiarygodność metodyki w celu identyfikacji i oceny pośredników finansowych lub odbiorców ostatecznych, o ile ma to zastosowanie;
- b) poziom kosztów zarządzania i opłat za wdrażanie instrumentu finansowego oraz metodyka zaproponowana do ich obliczenia;
- c) zasady i warunki stosowane odnośnie do wsparcia na rzecz ostatecznych odbiorców, w tym polityka cenowa;
- d) zdolność pozyskania środków na inwestycje na rzecz odbiorców ostatecznych, obok wkładów z programu;
- e) zdolność wykazania dodatkowej działalności w porównaniu z obecną działalnością;
- f) w przypadkach gdy podmiot wdrażający instrument finansowy przeznacza swoje własne środki finansowe na instrument finansowy lub dzieli się ryzykiem, proponowane środki w celu zapewnienia zgodności interesów oraz zmniejszenia możliwego konfliktu interesu.

3. W przypadku gdy podmiot wdrażający fundusz funduszy, w tym EBI, przekazuje dalej wdrażanie zadań pośrednikowi finansowemu, zapewnia on, aby wymogi i kryteria, o których mowa w ust. 1 i 2, były spełnione w odniesieniu do tego pośrednika finansowego.

Artykuł 8

Przepisy szczególne dotyczące gwarancji dostarczanych poprzez instrumenty finansowe

(Artykuł 38 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

W przypadkach gdy instrumenty finansowe obejmują gwarancje, powinny być spełnione następujące wymogi:

- a) należy osiągnąć odpowiedni współczynnik mnożnikowy między kwotą wkładu z programu przeznaczoną na pokrycie spodziewanych i niespodziewanych strat z nowych pożyczek lub innych instrumentów podziału ryzyka, które mają być pokryte z gwarancji, a wartością odpowiednich wypłaconych nowych pożyczek lub innych instrumentów podziału ryzyka;
- b) współczynnik mnożnikowy ustala się w oparciu o ostrożną ocenę *ex ante* ryzyka dla konkretnego oferowanego produktu gwarancyjnego, uwzględniając szczególne warunki rynkowe, strategię inwestycyjną instrumentu finansowego oraz zasady oszczędności i efektywności. Ocena *ex ante* ryzyka może zostać poddana przeglądowi, o ile będzie to uzasadnione późniejszymi warunkami rynkowymi;

- c) wkład z programu przeznaczony na dotrzymanie zobowiązań wynikających z gwarancji odzwierciedla taką ocenę *ex ante* ryzyka;
- d) jeśli pośrednik finansowy lub jednostka korzystająca z gwarancji nie przeznaczyli planowanej kwoty nowych pożyczek lub innych instrumentów podziału ryzyka na rzecz odbiorców ostatecznych, kwalifikowalne wydatki powinny zostać proporcjonalnie pomniejszone.

Artykuł 9

Zarządzanie instrumentami finansowymi ustanowionymi na poziomie krajowym, regionalnym, transnarodowym lub transgranicznym oraz kontrola nad nimi

(Artykuł 40 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

1. W przypadku operacji, w których wsparcie z programów trafia do instrumentów finansowych ustanowionych na poziomie krajowym, regionalnym, transnarodowym lub transgranicznym, o których mowa w art. 38 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, instytucja zarządzająca zapewnia, aby:

- a) operacje były zgodne z mającymi zastosowanie przepisami, odpowiednim programem i odpowiednią umową o finansowaniu, zarówno podczas procesu oceny, jak i wyboru operacji, oraz podczas ustanawiania i wdrażania instrumentu finansowego;
- b) umowy o finansowaniu zawierały postanowienia w sprawie wymogów audytu i ścieżki audytu zgodnie z pkt 1 lit. e) załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1303/2013;
- c) kontrole zarządcze przeprowadzane były w ciągu całego okresu programowania oraz podczas ustanawiania i wdrażania instrumentów finansowych, zgodnie z art. 125 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 w przypadku EFRR, EFS, Funduszu Spójności oraz EFMR, zaś zgodnie z art. 58 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 w przypadku EFRROW;
- d) dokumenty potwierdzające dla wydatków zadeklarowanych jako kwalifikowalne były:
 - (i) przechowywane w odniesieniu do operacji przez instytucję zarządzającą, pośrednika finansowego lub podmiot, który wdraża fundusz funduszy w przypadku wdrażania instrumentu finansowego przez fundusz funduszy, aby zapewnić dowody wykorzystania funduszy do planowanych celów, zgodności z mającymi zastosowanie przepisami oraz zgodności z kryteriami i warunkami finansowania w ramach odpowiednich programów;
 - (ii) dostępne, aby umożliwić weryfikację zgodności z prawem i prawidłowości wydatków zadeklarowanych Komisji;
- e) dokumenty potwierdzające umożliwiające weryfikację zgodności z przepisami unijnymi i krajowymi oraz z warunkami finansowania obejmowały przynajmniej:
 - (i) dokumenty dotyczące ustanowienia instrumentu finansowego;
 - (ii) dokumenty określające kwoty wnoszone przez każdy program i w ramach każdej osi priorytetowej do instrumentu finansowego, wydatki kwalifikowalne w ramach programów oraz odsetki i inne korzyści generowane dzięki wsparciu z EFSI i ponownemu wykorzystaniu środków związanych z EFSI zgodnie z art. 43 i 44 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013;
 - (iii) dokumenty dotyczące funkcjonowania instrumentu finansowego, łącznie z dokumentami związanymi z monitorowaniem, sprawozdawczością i weryfikacją;
 - (iv) dokumenty wykazujące zgodność z art. 43, 44 i 45 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013;
 - (v) dokumenty dotyczące wycofania wkładów z programu oraz likwidacji instrumentu finansowego;
 - (vi) dokumenty dotyczące kosztów zarządzania i opłat za zarządzanie;
 - (vii) formularze wniosków lub dokumenty równoważne, przedłożone przez odbiorców ostatecznych wraz z dokumentami potwierdzającymi, obejmujące plany biznesowe, a w odpowiednich przypadkach poprzednie roczne sprawozdania finansowe;
 - (viii) listy kontrolne i sprawozdania od podmiotów wdrażających instrument finansowy, jeśli są dostępne;
 - (ix) deklaracje złożone w związku z pomocą *de minimis*, w stosownych przypadkach;
 - (x) umowy zawarte w związku ze wsparciem udzielanym poprzez instrument finansowy, w tym w formie inwestycji kapitałowych, pożyczek, gwarancji lub innych form inwestycji na rzecz ostatecznych odbiorców;

- (xi) dowody, że wsparcie udzielane poprzez instrument finansowy zostało wykorzystane do przewidzianych celów;
- (xii) ewidencję przepływów finansowych między instytucją zarządzającą a instrumentem finansowym oraz w ramach instrumentu finansowego na każdym poziomie, do poziomu ostatecznych odbiorców, zaś w przypadku gwarancji dowód, że pożyczki zostały wypłacone;
- (xiii) oddzielną ewidencję lub kody księgowe dla wkładu z programu wypłaconego lub gwarancji zaangażowanych przez instrument finansowy na rzecz odbiorcy ostatecznego.

2. W przypadku operacji, w których wsparcie z programów trafia do instrumentów finansowych w ramach EFRR, EFS, Funduszu Spójności i EFMR, instytucje audytowe zapewniają audyt instrumentów finansowych w trakcie całego okresu programowania aż do ich zamknięcia, zarówno w ramach audytów systemów, jak i audytów operacji, zgodnie z art. 127 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

W przypadku operacji, w których wsparcie z programów trafia do instrumentów finansowych w ramach EFRROW, instytucje audytowe zapewniają audyt instrumentów finansowych podczas całego okresu programowania do ich zamknięcia, w ramach audytów systemów i audytów operacji, zgodnie z art. 59 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 ⁽¹⁾.

3. W przypadku instrumentów finansowych wdrażanych przez EBI zgodnie z art. 38 ust. 4 lit. b) ppkt (i) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013:

- a) instytucja zarządzająca upoważnia firmę, która działa na podstawie wspólnych ram ustanowionych przez Komisję, do przeprowadzania kontroli operacji na miejscu w rozumieniu art. 125 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013;
- b) instytucja audytowa upoważnia firmę, która działa na podstawie wspólnych ram ustanowionych przez Komisję, do przeprowadzania audytów operacji.

Instytucja audytowa formułuje swoją opinię audytową na podstawie informacji dostarczonych przez upoważnioną firmę.

4. W przypadku braku wspólnych ram ustanowionych przez Komisję, o których mowa w ust. 3, instytucja zarządzająca przedkłada propozycję metodyki przeprowadzania kontroli na miejscu, a instytucja audytowa przedstawia do zatwierdzenia Komisji propozycję metodyki audytów.

Artykuł 10

Przepisy dotyczące wycofania płatności do instrumentów finansowych i wynikających z tego dostosowań w odniesieniu do wniosków o płatność

(Artykuł 41 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

Państwa członkowskie i instytucje zarządzające mogą wycofać wkłady z programów do instrumentów finansowych, o których mowa w art. 38 ust. 1 lit. a), i instrumentów finansowych, o których mowa w art. 38 ust. 1 lit. b), wdrażanych zgodnie z art. 38 ust. 4 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, jedynie w przypadku gdy wkłady nie zostały już zawarte we wniosku o płatność, o którym mowa w art. 41 tego rozporządzenia. Odnosnie do instrumentów finansowych wspieranych z EFRR, EFS, Funduszu Spójności i EFMR wkłady mogą jednak zostać wycofane, również w przypadku gdy do następnego wniosku o płatność wprowadzono zmiany dotyczące wycofania lub zastąpienia odpowiednich wydatków.

Artykuł 11

System kapitalizacji rocznych rat dla dotacji na spłatę odsetek i dotacji na opłaty gwarancyjne

(Artykuł 42 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

1. Skapitalizowane dotacje na spłatę odsetek i dotacje na opłaty gwarancyjne, o których mowa w art. 42 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, oblicza się na zakończenie okresu kwalifikowalności jako całość zdyskontowanych zobowiązań płatniczych do celów i dla okresów ustanowionych w tym artykule oraz zgodnie z odpowiednimi umowami o finansowanie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

2. Jakikolwiek kwoty pozostałe na rachunku powierniczym po upływie okresu, o którym mowa w art. 42 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, lub pozostałe w wyniku niespodziewanej likwidacji instrumentu finansowego przed upływem tego okresu, podlegają wykorzystaniu zgodnie z art. 45 tego rozporządzenia.

Artykuł 12

Kryteria ustalania kosztów zarządzania i opłat za zarządzanie na podstawie wyników

(Artykuł 42 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

1. Instytucja zarządzająca oblicza koszty zarządzania i opłaty za zarządzanie, które mogą być zadeklarowane jako wydatki kwalifikowalne zgodnie z art. 42 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, na podstawie następujących kryteriów opartych na wynikach, o których mowa w art. 42 ust. 5 tego rozporządzenia:

- a) wypłata wkładów z programu współfinansowanego z EFSI;
- b) środki finansowe zwrócone z inwestycji lub z uwolnienia zasobów zaangażowanych w ramach umów gwarancyjnych;
- c) jakość środków towarzyszących inwestycji przed podjęciem decyzji inwestycyjnej oraz po podjęciu tej decyzji, zmierzających do maksymalnego zwiększenia jej oddziaływania; oraz
- d) wkład instrumentu finansowego w realizację celów i produktów programu.

2. Instytucja zarządzająca informuje komitet monitorujący ustanowiony zgodnie z art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 o przepisach dotyczących obliczania poniesionych kosztów zarządzania lub opłat za zarządzanie instrumentem finansowym na podstawie wyników. Komitet monitorujący otrzymuje coroczne sprawozdania dotyczące kosztów zarządzania i opłat za zarządzanie faktycznie wypłaconych w uprzednim roku kalendarzowym.

Artykuł 13

Progi dla kosztów zarządzania i opłat za zarządzanie

(Artykuł 42 ust. 5 i 6 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

1. W przypadku podmiotu, który wdraża fundusz funduszy, koszty zarządzania i opłaty za zarządzanie, które można zadeklarować jako wydatki kwalifikowalne zgodnie z art. 42 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, nie przekraczają sumy:

- a) 3 % dla pierwszych 12 miesięcy po podpisaniu umowy o finansowaniu, 1 % dla kolejnych 12 miesięcy, a następnie 0,5 % rocznie wkładów z programu wpłaconych do funduszu funduszy, obliczonych *pro rata temporis* od daty faktycznej wpłaty do funduszu funduszy do dnia zakończenia okresu kwalifikowalności, do dnia zwrotu do instytucji zarządzającej lub do dnia likwidacji, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza; oraz
- b) 0,5 % rocznie wkładów z programu wypłaconych z funduszu funduszy pośrednikom finansowym, obliczonych *pro rata temporis* od daty faktycznej wypłaty przez fundusz funduszy do dnia zwrotu do funduszu funduszy, do dnia zakończenia okresu kwalifikowalności lub do dnia likwidacji, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza.

2. W przypadku podmiotów wdrażających instrumenty finansowe zapewniające inwestycje kapitałowe, pożyczki, gwarancje lub mikrokredyty, w tym łączonych z dotacjami, dotacjami na spłatę odsetek lub dotacjami na opłaty gwarancyjne zgodnie z art. 37 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, koszty zarządzania i opłaty za zarządzanie, które można zadeklarować jako wydatki kwalifikowalne zgodnie z art. 42 ust. 1 lit. d) wspomnianego rozporządzenia, nie przekraczają sumy:

- a) podstawowego wynagrodzenia, które obliczane jest w następujący sposób:
 - (i) w przypadku instrumentu finansowego zapewniającego inwestycje kapitałowe, 2,5 % rocznie w ciągu pierwszych 24 miesięcy po podpisaniu umowy o finansowaniu, a następnie 1 % rocznie wkładów z programu przeznaczonych na dany instrument finansowy na podstawie właściwej umowy o finansowaniu, obliczonych *pro rata temporis* od daty podpisania odpowiedniej umowy o finansowaniu do dnia zakończenia okresu kwalifikowalności, do dnia zwrotu wkładów do instytucji zarządzającej lub do funduszu funduszy, lub do dnia likwidacji, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza;
 - (ii) w przypadku wszystkich innych instrumentów finansowych, 0,5 % rocznie wkładów z programu wpłaconych do instrumentu finansowego, obliczonych *pro rata temporis* od daty faktycznej wpłaty do instrumentu finansowego do dnia zakończenia okresu kwalifikowalności, do dnia zwrotu do instytucji zarządzającej lub do funduszu funduszy, lub do dnia likwidacji, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza; oraz

b) wynagrodzenia opartego na wynikach, które obliczane jest w następujący sposób:

- (i) w przypadku instrumentu finansowego zapewniającego inwestycje kapitałowe, 2,5 % rocznie wkładów z programu wypłaconych w rozumieniu art. 42 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 odbiorcom ostatecznym w formie inwestycji kapitałowych, jak również zasobów finansowych zainwestowanych ponownie, przypisanych do wkładów z programu, które jeszcze muszą być zwrócone do instrumentu finansowego, obliczanych *pro rata temporis* od daty płatności na rzecz odbiorcy ostatecznego do dnia spłaty inwestycji, do dnia zakończenia procedury odzyskiwania w przypadku umorzenia lub do dnia zakończenia okresu kwalifikowalności, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza;
- (ii) w przypadku instrumentu finansowego zapewniającego pożyczki, 1 % rocznie wkładów z programu wypłaconych w rozumieniu art. 42 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 odbiorcom ostatecznym w formie pożyczek, jak również zasobów finansowych zainwestowanych ponownie, przypisanych do wkładów z programu, które jeszcze muszą być zwrócone do instrumentu finansowego, obliczanych *pro rata temporis* od daty płatności na rzecz odbiorcy ostatecznego do dnia spłaty inwestycji, do dnia zakończenia procedury odzyskiwania w przypadku niedotrzymania terminu płatności lub do dnia zakończenia okresu kwalifikowalności, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza;
- (iii) w przypadku instrumentu finansowego zapewniającego gwarancje, 1,5 % rocznie wkładów z programu zaangażowanych w ramach zaległych umów gwarancyjnych w rozumieniu art. 42 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, jak również zasobów finansowych zainwestowanych ponownie, przypisanych do wkładów z programu, obliczanych *pro rata temporis* od daty zaangażowania do terminu zapadalności umowy gwarancyjnej, do dnia zakończenia procedury odzyskiwania w przypadku niedotrzymania terminu płatności lub do dnia zakończenia okresu kwalifikowalności, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza;
- (iv) w przypadku instrumentu finansowego zapewniającego mikrokredyty, 1,5 % rocznie wkładów z programu wypłaconych w rozumieniu art. 42 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 odbiorcom ostatecznym w formie mikrokredytów, jak również zasobów finansowych zainwestowanych ponownie, przypisanych do wkładów z programu, które jeszcze muszą być zwrócone do instrumentu finansowego, obliczanych *pro rata temporis* od daty płatności na rzecz odbiorcy ostatecznego do dnia spłaty inwestycji, do dnia zakończenia procedury odzyskiwania w przypadku niedotrzymania terminu płatności lub do dnia zakończenia okresu kwalifikowalności, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza;
- (v) w przypadku instrumentu finansowego zapewniającego dotacje, dotacje na spłatę odsetek lub dotacje na opłaty gwarancyjne, zgodnie z art. 37 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, 0,5 % kwoty dotacji wypłaconej w rozumieniu art. 42 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia na rzecz odbiorców ostatecznych.

Przepisy niniejszego ustępu mają zastosowanie do podmiotu wdrażającego instrument finansowy zapewniający gwarancje niezależnie od tego, czy ten sam podmiot wdraża fundusz funduszy, podlegający przepisom ust. 4.

3. Łączna suma kosztów zarządzania i opłat za zarządzanie w trakcie okresu kwalifikowalności ustanowionego w art. 65 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 nie przekracza następujących limitów:

- a) dla funduszu funduszy, 7 % całkowitej kwoty wkładów z programu wpłaconych do funduszu funduszy;
- b) dla instrumentu finansowego zapewniającego inwestycje kapitałowe, 20 % całkowitej kwoty wkładów z programu wpłaconych do instrumentu finansowego;
- c) dla instrumentu finansowego zapewniającego pożyczki, 8 % całkowitej kwoty wkładów z programu wpłaconych do instrumentu finansowego;
- d) dla instrumentu finansowego zapewniającego gwarancje, 10 % całkowitej kwoty wkładów z programu wpłaconych do instrumentu finansowego;
- e) dla instrumentu finansowego zapewniającego mikrokredyty, 10 % całkowitej kwoty wkładów z programu wpłaconych do instrumentu finansowego;
- f) dla instrumentu finansowego zapewniającego dotacje, dotacje na spłatę odsetek i dotacje na opłaty gwarancyjne, zgodnie z art. 37 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, 6 % całkowitej kwoty wkładów z programu wpłaconych do instrumentu finansowego.

4. W przypadku gdy ten sam podmiot wdraża fundusz funduszy i instrument finansowy, ani kwoty kwalifikowalnych kosztów zarządzania i opłat za zarządzanie objęte ust. 1 i 2, ani limity określone w ust. 3 nie kumulują się w ramach tych samych wkładów z programu czy tych samych zasobów finansowych zainwestowanych ponownie, które są przypisane do wkładów z programu.

5. W przypadku gdy większość kapitału zainwestowanego w pośredników finansowych zapewniających inwestycje kapitałowe pochodzi od prywatnych inwestorów lub inwestorów publicznych działających zgodnie z zasadą gospodarki rynkowej, zaś wkład z programu zapewniany jest na zasadzie równorzędności z inwestorami prywatnymi, koszty zarządzania i opłaty za zarządzanie są zgodne z zasadami rynku i nie przewyższają kosztów i opłat płaconych przez inwestorów prywatnych.

6. Progi ustanowione w ust. 1, 2 i 3 mogą być przekroczone, w przypadku gdy są pobierane przez podmiot wdrażający instrument finansowy, w tym, w stosownych przypadkach, podmiot wdrażający fundusz funduszy, który został wybrany w drodze procedury przetargowej zgodnie z obowiązującymi przepisami, a w procedurze przetargowej udowodniono potrzebę wyższych kosztów zarządzania i opłat za zarządzanie.

Artykuł 14

Zwrot skapitalizowanych kosztów zarządzania i opłat za zarządzanie w odniesieniu do instrumentów kapitałowych i mikrokredytów

(Artykuł 42 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

1. Skapitalizowane koszty zarządzania i opłaty za zarządzanie, które mają zostać zwrócone jako wydatki kwalifikowalne zgodnie z art. 42 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, są obliczane pod koniec okresu kwalifikowalności jako całość zdyskontowanych kosztów zarządzania i opłat za zarządzanie, które mają zostać wypłacone po okresie kwalifikowalności za okres ustanowiony w art. 42 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia i zgodnie z odpowiednimi umowami o finansowanie.

2. Skapitalizowane koszty zarządzania i opłaty za zarządzanie, które mają zostać zapłacone po okresie kwalifikowalności w ramach instrumentu finansowego zapewniającego mikrokredyt, nie przekraczają 1 % rocznie wkładów z programu wypłaconego odbiorcom ostatecznym w rozumieniu art. 42 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 w formie pożyczek, które dopiero mają być zwrócone do instrumentu finansowego, obliczone *pro rata temporis* od zakończenia okresu kwalifikowalności do dnia spłaty inwestycji, do dnia zakończenia procedury odzyskiwania w przypadku niedotrzymania terminu płatności lub do dnia zakończenia okresu, o którym mowa w art. 42 ust. 2 tego rozporządzenia, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza.

3. Skapitalizowane koszty zarządzania i opłaty za zarządzanie, które mają zostać zapłacone po okresie kwalifikowalności w ramach instrumentu finansowego zapewniającego inwestycje kapitałowe, nie przekraczają 1,5 % rocznie wkładów z programu wypłaconego odbiorcom ostatecznym w rozumieniu art. 42 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 w formie inwestycji kapitałowych, które dopiero mają być zwrócone do instrumentu finansowego, obliczone *pro rata temporis* od zakończenia okresu kwalifikowalności do dnia spłaty inwestycji, do dnia zakończenia procedury odzyskiwania w przypadku niedotrzymania terminu płatności lub do dnia zakończenia okresu, o którym mowa w art. 42 ust. 2 tego rozporządzenia, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza.

4. Jakiegokolwiek kwoty pozostałe na rachunku powierniczym po okresie, o którym mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, lub w wyniku niespodziewanej likwidacji instrumentu finansowego przed upływem tego okresu, podlegają wykorzystaniu zgodnie z art. 45 tego rozporządzenia.

SEKCJA III

Metoda obliczania zdyskontowanego dochodu operacji generujących dochód

Artykuł 15

Metoda obliczania zdyskontowanego dochodu

(Artykuł 61 ust. 3 akapit siódmy rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

1. Do celów stosowania metody, o której mowa w art. 61 ust. 3 lit. b) akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, zdyskontowany dochód operacji obliczany jest poprzez odliczenie zdyskontowanych kosztów od zdyskontowanego przychodu i, w stosownych przypadkach, przez dodanie wartości rezydualnej inwestycji.

2. Zdyskontowany dochód operacji obliczany jest w określonym okresie odniesienia mającym zastosowanie do sektora właściwego dla danej operacji, o którym mowa w załączniku I. Okres odniesienia obejmuje okres wdrażania operacji.

3. Przychody i koszty określone są poprzez zastosowanie metody przyrostowej na podstawie porównania przychodu i kosztów przy założeniu nowej inwestycji z przychodami i kosztami w przypadku braku nowej inwestycji.

W przypadku gdy operacja polega na stworzeniu nowych aktywów, przychody i koszty są przychodami i kosztami nowej inwestycji.

4. W przypadku gdy podatek od wartości dodanej nie jest kosztem kwalifikowalnym zgodnie z art. 69 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, obliczenie zdyskontowanego dochodu odbywa się w oparciu o dane liczbowe nieuwzględniające podatku od wartości dodanej.

Artykuł 16

Określenie przychodów

(Artykuł 61 ust. 3 akapit siódmy rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

Do celów obliczenia zdyskontowanego dochodu, przychody określone są na następującej podstawie:

- a) w stosownych przypadkach opłaty ponoszone przez użytkownika są ustalane zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci” oraz, w razie potrzeby, uwzględniają kwestie dostępności cenowej;
- b) przychód nie obejmuje transferów z budżetów krajowych lub regionalnych ani z krajowych publicznych systemów ubezpieczeń;
- c) w przypadku gdy w operacji dodaje się nowe aktywa, aby uzupełnić już istniejącą usługę lub infrastrukturę, należy uwzględnić zarówno wkład ze strony nowych użytkowników, jak i dodatkowe wkłady ze strony już istniejących użytkowników nowej lub rozszerzonej usługi lub infrastruktury.

Artykuł 17

Określenie kosztów

(Artykuł 61 ust. 3 akapit siódmy rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

Do celów obliczenia zdyskontowanego dochodu należy uwzględnić następujące koszty ponoszone w trakcie okresu odniesienia, o którym mowa w art. 15 ust. 2:

- a) koszty odtworzenia wyposażenia krótkotrwałego zapewniającego techniczne funkcjonowanie operacji;
- b) stałe koszty operacyjne, w tym koszty utrzymania, takie jak koszty pracowników, utrzymania i napraw, zarządzania ogólnego i administracji oraz ubezpieczeń;
- c) zmienne koszty operacyjne, w tym koszty utrzymania, takie jak zużycie surowców, energii i innych materiałów eksploatacyjnych związanych z procesami oraz wszelkie koszty utrzymania i napraw niezbędnych do przedłużenia czasu trwania operacji.

Artykuł 18

Wartość rezydualna inwestycji

(Artykuł 61 ust. 3 akapit siódmy rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

1. W przypadku gdy przewidziany czas użytkowania aktywów danej operacji przekracza okres odniesienia, o którym mowa w art. 15 ust. 2, ich wartość rezydualna jest określana przez obliczenie wartości zaktualizowanej netto przepływów pieniężnych w pozostałych latach trwania operacji. Inne metody obliczania wartości rezydualnej mogą być stosowane w należycie uzasadnionych okolicznościach.

2. Wartość rezydualna inwestycji jest włączona do obliczeń zdyskontowanego dochodu operacji jedynie wówczas, gdy przychody przewyższają koszty, o których mowa w art. 17.

Artykuł 19

Dyskontowanie przepływów pieniężnych

(Artykuł 61 ust. 3 akapit siódmy rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

1. Przy obliczaniu kosztów i przychodu należy uwzględnić jedynie przepływy pieniężne, które mają zostać wypłacone lub otrzymane przez operację. Przepływy pieniężne są ustalane dla każdego roku, w którym są wypłacane lub otrzymywane przez operację podczas okresu odniesienia, o którym mowa w art. 15 ust. 2.
2. Niepieniężne pozycje rachunkowe, jak amortyzacja, rezerwy na koszty zastąpienia i rezerwy na pokrycie nieprzewidzianych wydatków są wyłączone z tych obliczeń.
3. Przepływy pieniężne dyskontuje się wstecznie do wartości bieżącej przy użyciu 4 % finansowej stopy dyskontowej wyrażonej w wartościach rzeczywistych jako orientacyjny poziom odniesienia dla operacji inwestycji publicznych współfinansowanych z EFSI.
4. Państwa członkowskie mogą stosować finansową stopę dyskontową inną niż 4 %, jeśli przedstawią uzasadnienie dla takiego poziomu odniesienia i zapewnią jego spójne stosowanie w podobnych operacjach w tym samym sektorze.
5. Wartości inne niż 4 % mogą być uzasadnione następującymi względami:
 - a) specjalnymi warunkami makroekonomicznymi danego państwa członkowskiego oraz międzynarodowymi tendencjami makroekonomicznymi i koniunkturą; lub
 - b) charakterem inwestora lub struktury wdrażania, takiej jak partnerstwa publiczno-prywatne; lub
 - c) charakterem danego sektora.
6. Aby ustanowić specjalne finansowe stopy dyskontowe, państwa członkowskie szacują średni długoterminowy zysk z alternatywnego, wolnego od ryzyka portfela inwestycyjnego, krajowego lub międzynarodowego, który uznają za najbardziej odpowiedni. Informację o tych różnych finansowych stopach dyskontowych udostępnia się beneficjentom.

SEKCJA IV

Definicja stawek ryczałtowych dla kosztów pośrednich oraz odnośne metody mające zastosowanie w innych dziedzinach polityki Unii

Artykuł 20

Finansowanie w oparciu o stawki ryczałtowe na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1290/2013

(Artykuł 68 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

Koszty pośrednie można obliczać, stosując stawkę ryczałtową ustanowioną zgodnie z art. 29 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 dla następujących rodzajów operacji lub projektów będących częścią operacji:

- a) operacji otrzymujących wsparcie z EFRR w ramach kodów obszaru interwencji 056, 057 lub 060–065, określonych w tabeli 1 załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 215/2014 ⁽¹⁾ i realizowanych w ramach jednego z priorytetów inwestycyjnych ustanowionych w art. 5 ust. 1 lit. a) i b), ust. 2 lit. b), ust. 3 lit. a) i c) oraz ust. 4 lit. f) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 ⁽²⁾;
- b) operacji otrzymujących wsparcie z EFS w ramach kodu obszaru interwencji 04 określonego w tabeli 6 załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 215/2014 i przyczyniających się do wsparcia badań naukowych, rozwoju technologii oraz innowacji zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1304/2013;

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 215/2014 z dnia 7 marca 2014 r. ustanawiające zasady wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego w zakresie metod wsparcia w odniesieniu do zmian klimatu, określania celów pośrednich i końcowych na potrzeby ram wykonania oraz klasyfikacji kategorii interwencji w odniesieniu do europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (Dz.U. L 69 z 8.3.2014, s. 65).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i przepisów szczególnych dotyczących celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” oraz w sprawie uchylecia rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 289).

- c) operacji otrzymujących wsparcie z EFFROW zgodnie z art. 17, 26 lub 35 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, które przyczyniają się do priorytetu unijnego ustanowionego w art. 5 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia. Jeśli operacja programowana jest zgodnie z art. 17 i 26 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, uwzględnia się jedynie operacje wdrażane przez grupę operacyjną europejskiego partnerstwa inwestycyjnego (EPI) ustanowioną w art. 35 ust. 1 lit. c) wspomnianego rozporządzenia;
- d) operacji otrzymujących wsparcie z EFMR i zaprogramowanych zgodnie z art. 28, 37 lub art. 41 ust. 5 przyszłego unijnego aktu prawnego ustanawiającego warunki przyznawania wsparcia finansowego na rzecz polityki morskiej i rybołówstwa na okres programowania 2014–2020.

Artykuł 21

Finansowanie w oparciu o stawki ryczałtowe na podstawie rozporządzenia (UE, EURATOM) nr 966/2012

(Artykuł 68 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

Koszty pośrednie można obliczać, stosując stawkę ryczałtową ustanowioną zgodnie z art. 124 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ dla następujących rodzajów operacji lub projektów będących częścią operacji:

- a) operacji otrzymujących wsparcie z EFRR w ramach kodów obszaru interwencji 085, 086 lub 087, określonych w tabeli 1 załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 215/2014 realizowanych w ramach jednego z priorytetów inwestycyjnych ustanowionych w art. 5 ust. 5 lit. a) oraz ust. 6 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1301/2013;
- b) operacji otrzymujących wsparcie z EFS w ramach kodu obszaru interwencji 01 określonego w tabeli 6 załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 215/2014 i przyczyniających się do wsparcia przejścia na gospodarkę niskoemisyjną, odporną na zmiany klimatu, zasobooszczędną i sprzyjającą ochronie środowiska zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1304/2013;
- c) operacji otrzymujących wsparcie z EFRROW zgodnie z art. 17 i 25 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, przyczyniających się do realizacji unijnego priorytetu określonego w art. 5 ust. 4 lub 5 tego rozporządzenia;
- d) operacji otrzymujących wsparcie z EFMR i zaprogramowanych zgodnie z art. 36, 38, art. 39 ust. 1, art. 46 ust. 1 lit. e) i i), art. 54, art. 79c ust. 1 lit. b) przyszłego unijnego aktu prawnego ustanawiającego warunki przyznawania wsparcia finansowego dla polityki morskiej i rybołówstwa na okres programowania 2014 — 2020.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY UZUPEŁNIAJĄCE CZĘŚĆ TRZECIĄ ROZPORZĄDZENIA (UE) Nr 1303/2013 MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO EFRR I FUNDUSZU SPÓJNOŚCI W ODNIESIENIU DO METODYKI, KTÓRA MA BYĆ STOSOWANA PRZY PRZEPROWADZANIU OCENY JAKOŚCI DUŻYCH PROJEKTÓW

Artykuł 22

Wymogi dotyczące niezależnych ekspertów przeprowadzających ocenę jakości

(Artykuł 101 akapit czwarty rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

1. Ocena jakości dużych projektów, o której mowa w art. 101 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, jest przeprowadzana przez niezależnych ekspertów, którzy:
 - a) mają duże doświadczenie specjalistyczne w zakresie wszystkich etapów cyklu projektu;
 - b) mają szerokie doświadczenie międzynarodowe w sektorze inwestycji, którego dotyczy projekt;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

- c) posiadają dużą wiedzę fachową w dziedzinie analizy i oceny korzyści społeczno-ekonomicznych;
- d) dysponują znaczną wiedzą i doświadczeniem w dziedzinie właściwych unijnych przepisów, polityki i procedur;
- e) są niezależni od wszelkich instytucji bezpośrednio lub pośrednio zaangażowanych w zatwierdzanie, wdrażanie lub funkcjonowanie dużego projektu;
- f) nie mają konfliktu interesów na żadnym szczeblu w związku z dużym projektem;
- g) nie mają żadnego interesu gospodarczego związanego z dużym projektem;
- h) wykazują się niezbędną znajomością języków obcych.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie proponuje upoważnić niezależnych ekspertów innych niż eksperci wspierani przez pomoc techniczną z inicjatywy Komisji zgodnie z art. 58 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, państwo to przedkłada wniosek o zgodę Komisji zgodnie z art. 101 tego rozporządzenia. Komisja wydaje taką zgodę na podstawie dokumentów poświadczających spełnienie przez ekspertów wymogów określonych w ust. 1 niniejszego artykułu.

Komisja informuje państwo członkowskie w terminie trzech miesięcy od dnia złożenia wniosku, czy wyraża zgodę na propozycję dotyczącą niezależnych ekspertów.

Artykuł 23

Ocena jakości dużych projektów

(Artykuł 101 akapit czwarty rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

1. Niezależni eksperci przeprowadzają ocenę na podstawie informacji, o których mowa w art. 101 akapit pierwszy lit. a)–i) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013. Mogą oni wystąpić o dodatkowe elementy związane z informacjami, które uznają za niezbędne do przeprowadzenia oceny jakości.

Państwo członkowskie i niezależni eksperci mogą wspólnie zdecydować o uzupełnieniu tych czynności wizytą na miejscu.

Do celów oceny niezależni eksperci mogą w porozumieniu z państwami członkowskimi konsultować się z Komisją co do istotnych kwestii pomocy państwa.

2. Do celów oceny jakości niezależni eksperci podejmują następujące działania:

- a) weryfikują, czy dana operacja jest dużym projektem w rozumieniu art. 100 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, czy duży projekt nie jest operacją zakończoną w rozumieniu art. 2 ust. 14 i art. 65 ust. 6 tego rozporządzenia, oraz czy duży projekt jest objęty właściwym programem operacyjnym;
- b) sprawdzają kompletność, spójność i rzetelność informacji, o których mowa w art. 101 akapit pierwszy, lit. a)–i) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, dostarczonych w formacie określonym w art. 101 akapit piąty rozporządzenia (UE) nr 1303/2013;
- c) oceniają jakość dużego projektu na podstawie kryteriów określonych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;
- d) opracowują sprawozdanie z niezależnej oceny jakości zgodnie z formatem przewidzianym w art. 102 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1303/2013. W sprawozdaniu z niezależnej oceny jakości niezależni eksperci w sposób jednoznaczny formułują i uzasadniają swoje ustalenia w odniesieniu do elementów, o których mowa w niniejszym ustępie.

3. Duży projekt uzyskuje pozytywną ocenę w ramach oceny jakości w rozumieniu art. 102 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, jeśli niezależni eksperci stwierdzają, że spełnione zostały wszystkie kryteria wymienione w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY UZUPEŁNIAJĄCE CZĘŚĆ CZWARTĄ ROZPORZĄDZENIA (UE) Nr 1303/2013 MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO EFRR, EFS, FUNDUSZU SPÓJNOŚCI I EFMF

SEKCJA I

Dane, które mają być zapisywane i przechowywane w formie skomputeryzowanej

Artykuł 24

Dane, które mają być zapisywane i przechowywane w formie skomputeryzowanej

(Artykuł 125 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

1. Informacje dotyczące danych, które mają być zapisywane i przechowywane w formie skomputeryzowanej dla każdej operacji w ramach systemu monitorowania ustanowionego zgodnie z art. 125 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, zostały określone w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

2. Dane są zapisywane i przechowywane w odniesieniu do każdej operacji, w tym w stosownych przypadkach dane dotyczące poszczególnych uczestników operacji, aby umożliwić agregowanie danych, jeśli jest to niezbędne do monitorowania, ewaluacji, zarządzania finansowego, kontroli i audytu. Umożliwiają one ponadto agregowanie takich danych łącznie dla całego okresu programowania. W przypadku EFS dane są rejestrowane i przechowywane w sposób pozwalający instytucjom zarządzającym na wykonywanie zadań związanych z monitorowaniem i ewaluacją zgodnie z wymogami określonymi w art. 56 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 oraz w art. 5 i 19 rozporządzenia (UE) nr 1304/2013 oraz w załącznikach I i II do tego rozporządzenia.

3. W przypadku gdy dana operacja otrzymuje wsparcie z więcej niż jednego programu operacyjnego, priorytetu, funduszu lub w ramach więcej niż jednej kategorii regionów, informacje, o których mowa w polach 23–113 załącznika III, są zapisywane w sposób umożliwiający wyszukiwanie danych w podziale według programów operacyjnych, priorytetów, funduszy lub kategorii regionów. Możliwe jest także wyszukiwanie danych dotyczących wskaźników, wymienionych w polach 31–40 załącznika III w podziale według priorytetów inwestycyjnych oraz według płci, w stosownych przypadkach.

SEKCJA II

Ścieżka audytu i wykorzystanie danych zgromadzonych podczas audytów

Artykuł 25

Szczegółowe minimalne wymagania dotyczące ścieżki audytu

(Artykuł 125 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

1. Szczegółowe minimalne wymagania dotyczące ścieżki audytu w odniesieniu do przechowywanych zapisów księgowych i dokumentów potwierdzających są następujące:

- a) ścieżka audytu umożliwia weryfikację stosowania kryteriów wyboru ustanowionych przez komitet monitorujący dla danego programu operacyjnego;
- b) w odniesieniu do dotacji i pomocy zwrotnej na mocy art. 67 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 ścieżka audytu umożliwia stwierdzenie zgodności łącznych kwot poświadczonych Komisji ze szczegółowymi zapisami księgowymi oraz dokumentami potwierdzającymi, będącymi w posiadaniu instytucji certyfikującej, instytucji zarządzającej, instytucji pośredniczących i beneficjentów, dotyczącymi operacji dofinansowanych w ramach programu operacyjnego;

- c) w odniesieniu do dotacji i pomocy zwrotnej na mocy art. 67 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 109 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 oraz na mocy art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1304/2013 ścieżka audytu umożliwia stwierdzenie zgodności łącznych kwot poświadczonych Komisji ze szczegółowymi danymi dotyczącymi produktów lub rezultatów oraz dokumentami potwierdzającymi, będącymi w posiadaniu instytucji certyfikującej, instytucji zarządzającej, instytucji pośredniczących i beneficjentów, w tym w stosownych przypadkach dokumentami dotyczącymi metody określania standardowych stawek jednostkowych i kwot ryczałtowych, w odniesieniu do operacji dofinansowanych w ramach programu operacyjnego;
- d) w odniesieniu do kosztów ustalanych zgodnie z art. 67 ust. 1 lit. d) oraz art. 68 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 ścieżka audytu wykazuje i uzasadnia metodę obliczania, w stosownych przypadkach, oraz podstawę określenia stawek ryczałtowych, a także kwalifikowalne koszty bezpośrednie lub koszty zadeklarowane w ramach innych wybranych kategorii, do których ma zastosowanie stawka ryczałtowa;
- e) w odniesieniu do kosztów ustalanych zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, art. 14 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1304/2013 oraz art. 20 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013 ścieżka audytu umożliwia uzasadnienie kwalifikowalnych kosztów bezpośrednich, do których ma zastosowanie stawka ryczałtowa;
- f) ścieżka audytu umożliwia weryfikację płatności wkładu publicznego na rzecz beneficjenta;
- g) w odniesieniu do każdej operacji, w stosownych przypadkach, ścieżka audytu obejmuje specyfikacje techniczne i plan finansowy, dokumenty dotyczące zatwierdzenia dotacji, dokumenty dotyczące postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, sprawozdania sporządzone przez beneficjentów oraz sprawozdania z przeprowadzonych kontroli i audytów;
- h) ścieżka audytu obejmuje informacje na temat kontroli zarządczych oraz audytów operacji;
- i) bez uszczerbku dla art. 19 ust. 3 oraz załączników I i II do rozporządzenia (UE) nr 1304/2013 ścieżka audytu umożliwia stwierdzenie zgodności danych dotyczących wskaźników produktu danej operacji z celami końcowymi oraz zgłoszonymi danymi i rezultatami programu;
- j) w odniesieniu do instrumentów finansowych ścieżka audytu obejmuje dokumenty potwierdzające, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. e) niniejszego rozporządzenia.

W przypadku kosztów, o których mowa w lit. c) i d), ścieżka audytu umożliwia weryfikację zgodności metody obliczania stosowanej przez instytucję zarządzającą z art. 67 ust. 5 i art. 68 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 oraz art. 14 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1304/2013.

2. Instytucja zarządzająca udostępnia informacje na temat tożsamości i lokalizacji podmiotów przechowujących dokumenty potwierdzające wymagane w celu zapewnienia właściwej ścieżki audytu spełniające wszystkie minimalne wymagania określone w ust. 1.

Artykuł 26

Wykorzystanie danych zgromadzonych podczas audytów przeprowadzanych przez urzędników Komisji lub upoważnionych przedstawicieli Komisji

(Artykuł 127 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

1. Komisja stosuje wszystkie niezbędne środki w celu zapobieżenia nieupoważnionemu ujawnieniu danych lub dostępowi do danych zgromadzonych przez Komisję podczas przeprowadzanych przez nią audytów.
2. Komisja wykorzystuje dane zgromadzone podczas audytów wyłącznie w celu wykonywania swoich kompetencji na podstawie art. 75 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013. Europejski Trybunał Obrachunkowy i Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych mają dostęp do zgromadzonych danych.
3. Zgromadzone dane nie są przekazywane osobom innym niż osoby w państwach członkowskich lub instytucjach Unii Europejskiej, których obowiązki wymagają dostępu do tych danych zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami, bez wyraźnej zgody państwa członkowskiego dostarczającego te dane.

SEKCJA III

Zakres i zawartość audytów operacji i audytów zestawień wydatków oraz metodyka doboru próby operacji

Artykuł 27

Audyty operacji

(Artykuł 127 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

1. Audyty operacji są przeprowadzane w odniesieniu do każdego roku obrachunkowego na próbie operacji wybranych za pomocą metody ustanowionej lub zatwierdzonej przez instytucję audytową zgodnie z art. 28 niniejszego rozporządzenia.
2. Audyty operacji przeprowadza się na podstawie dokumentów potwierdzających stanowiących ścieżkę audytu; służą one weryfikacji legalności i prawidłowości wydatków zadeklarowanych Komisji, w tym następujących aspektów:
 - a) czy operacja została wybrana zgodnie z kryteriami wyboru określonymi dla danego programu operacyjnego, czy nie została fizycznie zakończona ani w pełni wdrożona, zanim beneficjent złożył wniosek o dofinansowanie w ramach programu operacyjnego, czy została wdrożona zgodnie z decyzją zatwierdzającą i czy spełniała wszelkie warunki mające zastosowanie w czasie audytu dotyczące jej funkcjonalności, stosowania i celów do osiągnięcia;
 - b) czy wydatki zadeklarowane Komisji odpowiadają zapisom księgowym i czy wymagana dokumentacja potwierdzająca dowodzi, że ścieżka audytu jest właściwa zgodnie z art. 25 niniejszego rozporządzenia;
 - c) czy w przypadku wydatków zadeklarowanych Komisji — ustalonych zgodnie z art. 67 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 109 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 i art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1304/2013 — produkty i rezultaty stanowiące podstawę płatności na rzecz beneficjenta zostały zrealizowane, czy dane dotyczące uczestników lub inne zapisy związane z produktami i rezultatami są spójne z informacjami przedłożonymi Komisji oraz czy wymagana dokumentacja potwierdzająca dowodzi, że ścieżka audytu jest właściwa zgodnie z art. 25 niniejszego rozporządzenia.

Audyty mają też na celu weryfikację, czy wkład publiczny został wypłacony beneficjentowi zgodnie z art. 132 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

3. Audyty operacji obejmują w stosownych przypadkach kontrolę na miejscu fizycznego wdrażania operacji.
4. Podczas audytów operacji dokonuje się kontroli rzetelności i kompletności odpowiadających wydatków zarejestrowanych przez instytucję certyfikującą w jej systemie księgowym oraz stwierdzenia zgodności ścieżki audytu na wszystkich szczeblach.
5. W przypadku gdy stwierdzone problemy wydają się mieć charakter systemowy i w związku z tym pociągają za sobą ryzyko dla innych operacji w ramach danego programu operacyjnego, instytucja audytowa zapewnia dalsze analizy obejmujące w razie potrzeby dodatkowe audyty w celu ustalenia skali takich problemów, a także formułuje zalecenia w sprawie niezbędnych działań naprawczych.
6. Tylko wydatki wchodzące w zakres audytu przeprowadzanego na podstawie ust. 1 są zaliczane na poczet kwoty wydatków poddanych audytowi w celu zgłoszenia Komisji rocznego zakresu kontroli. Do tego celu stosuje się wzór sprawozdania z kontroli określony na podstawie art. 127 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

Artykuł 28

Metodyka wyboru próby operacji

(Artykuł 127 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

1. Instytucja audytowa określa metodę doboru próby zgodnie z wymogami przedstawionymi w niniejszym artykule i z uwzględnieniem międzynarodowych standardów audytu, takich jak INTOSAI, IFAC i IIA.
2. Oprócz wyjaśnień zawartych w strategii audytu instytucja audytowa zachowuje zapis dokumentacji i profesjonalnej oceny wykorzystanych do określenia metody doboru próby, obejmujących etapy planowania, wyboru, testowania i oceny, aby wykazać, że wybrana metoda jest odpowiednia.

3. Próba jest reprezentatywna dla populacji, z której została wybrana, co umożliwia instytucji audytowej sporządzenie ważnej opinii audytowej zgodnie z art. 127 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013. Populacja ta obejmuje wydatki programu operacyjnego lub grupy programów operacyjnych podlegających wspólnemu systemowi zarządzania i kontroli, ujęte we wnioskach o płatność złożonych do Komisji zgodnie z art. 131 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 dla danego roku obrachunkowego. Próba może zostać wybrana w czasie trwania roku obrachunkowego lub po jego zakończeniu.

4. Do celów stosowania art. 127 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 metoda doboru próby jest metodą statystyczną, jeśli zapewnia:

(i) losowy wybór elementów próby;

(ii) wykorzystanie teorii prawdopodobieństwa do oceny wyników próby, w tym pomiaru i kontroli ryzyka doboru próby oraz planowanej i osiągniętej precyzji.

5. Metoda doboru próby zapewnia losowy wybór każdej jednostki próby w populacji przy użyciu losowych liczb wygenerowanych dla każdej jednostki populacji w celu wyboru jednostek stanowiących próbę bądź przez systematyczny wybór przy zastosowaniu losowego punktu startowego, a następnie systematycznej zasady wyboru dodatkowych elementów.

6. Jednostka próby jest ustalana przez instytucję audytową na podstawie profesjonalnej oceny. Jednostką próby może być operacja, projekt w ramach operacji lub wniosek o płatność złożony przez beneficjenta. Informacje na temat rodzaju ustalonej jednostki próby oraz profesjonalnej oceny wykorzystanej w tym celu są ujęte w sprawozdaniu z kontroli.

7. W przypadku gdy całkowite wydatki związane z jednostką próby dla danego roku obrachunkowego są kwotą ujemną, zostają one wyłączone z populacji, o której mowa w ust. 3 powyżej, i poddane osobnemu audytowi. Instytucja audytowa może również dokonać doboru próby tej odrębnej populacji.

8. W przypadku gdy mają zastosowanie warunki proporcjonalnej kontroli przewidziane w art. 148 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, instytucja audytowa może wykluczyć elementy wymienione w tym artykule z populacji poddanej wyborowi próby. Jeśli dana operacja została już włączona do próby, instytucja audytowa wymienia ją na inną przy użyciu odpowiedniego wyboru losowego.

9. Wszystkie wydatki zadeklarowane Komisji objęte próbą są poddane audytowi.

W przypadku gdy wybrane jednostki próby zawierają dużą liczbę odnośnych wniosków o płatność lub faktur, instytucja audytowa może przeprowadzić ich audyt na podstawie podpróby, wybierając odnośne wnioski o płatność lub faktury przy użyciu tych samych parametrów doboru próby, które wykorzystano przy wyborze jednostek głównej próby.

W takim przypadku w obrębie każdej jednostki próby wylicza się odpowiednią wielkość próby, która ma zostać objęta audytem i która w każdym razie liczy co najmniej 30 odnośnych wniosków o płatność lub faktur przypadających na każdą jednostkę próby.

10. Instytucja audytowa może zastosować stratyfikację populacji, dzieląc ją na subpopulacje, z których każda stanowi grupę jednostek próby o podobnych cechach, w szczególności pod względem ryzyka lub oczekiwanego wskaźnika błędów, bądź w przypadku gdy populacja obejmuje operacje składające się z wkładów finansowych przekazywanych z programu operacyjnego do instrumentów finansowych lub z innych elementów o dużej wartości.

11. Instytucja audytowa ocenia wiarygodność systemu jako wysoką, średnią lub niską, biorąc pod uwagę wyniki audytów systemów w celu określenia parametrów technicznych doboru próby, tak aby łączny poziom pewności uzyskany w wyniku audytów systemów i audytów operacji był wysoki. W przypadku systemu o wiarygodności ocenionej jako wysoka poziom ufności dla doboru próby operacji wynosi co najmniej 60 %. W przypadku systemu o wiarygodności ocenionej jako niska poziom ufności dla doboru próby operacji wynosi co najmniej 90 %. Maksymalny próg istotności wynosi 2 % wydatków, o których mowa w ust. 3.

12. W przypadku wykrycia nieprawidłowości lub ryzyka wystąpienia nieprawidłowości instytucja audytowa decyduje na podstawie profesjonalnej oceny, czy należy przeprowadzić audyt uzupełniającej próby dodatkowych operacji lub części operacji, które nie zostały objęte audytem w próbie losowej, tak aby uwzględnić stwierdzone szczególne czynniki ryzyka.

13. Instytucja audytowa osobno analizuje wyniki audytu próby uzupełniającej, wyciąga wnioski na tej podstawie i przekazuje je Komisji w rocznym sprawozdaniu z kontroli. Nieprawidłowości wykrytych w próbie uzupełniającej nie uwzględnia się przy obliczaniu oczekiwanego wskaźnika błędów losowych próby losowej.

14. W celu sporządzenia opinii audytowej i sprawozdania z kontroli, o których mowa w art. 127 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, na podstawie wyników audytów operacji instytucja audytowa oblicza łączny wskaźnik błędów, który jest sumą oczekiwanych błędów losowych oraz, w stosownych przypadkach, błędów systemowych i nieskorygowanych błędów będących anomalią, w przeliczeniu na populację.

Artykuł 29

Audyty zestawień wydatków

(Artykuł 127 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

1. Audyty zestawień wydatków, o których mowa w art. 137 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, są przeprowadzane przez instytucję audytową w odniesieniu do każdego roku obrachunkowego.

2. Audyt zestawienia wydatków daje wystarczającą wiarygodność co do kompletności, rzetelności i prawdziwości kwot zadeklarowanych w zestawieniu.

3. Do celów ust. 1 i 2 instytucja audytowa bierze pod uwagę w szczególności wyniki audytów systemów przeprowadzonych w odniesieniu do instytucji certyfikującej oraz wyniki audytów operacji.

4. Audyt systemu obejmuje kontrolę wiarygodności systemu księgowego instytucji certyfikującej oraz — na podstawie badania próby — weryfikację rzetelności wydatków kwot wycofanych i kwot odzyskanych zarejestrowanych w systemie księgowym instytucji certyfikującej.

5. Do celów opinii audytowej, aby stwierdzić, czy zestawienie wydatków oddaje prawdziwy i uczciwy obraz sytuacji, instytucja audytowa weryfikuje, czy wszystkie elementy wymagane w art. 137 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 są poprawnie ujęte w zestawieniu wydatków i czy odpowiadają potwierdzającym zapisom księgowym przechowywanym przez wszystkie właściwe instytucje lub podmioty i beneficjentów. Na podstawie zestawienia wydatków przedstawionego przez instytucję certyfikującą instytucja audytowa weryfikuje w szczególności:

- a) czy całkowita kwota kwalifikowalnych wydatków zadeklarowanych zgodnie z art. 137 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 zgadza się z wydatkami oraz odpowiednim wkładem publicznym ujętymi we wnioskach o płatność przedłożonych Komisji w odniesieniu do właściwego roku obrachunkowego, zaś w przypadku różnic instytucja audytowa ocenia, czy w zestawieniu wydatków przedstawiono odpowiednie wyjaśnienia dotyczące zgodności kwot;
- b) czy kwoty wycofane i odzyskane w roku obrachunkowym, kwoty, które mają być odzyskane na koniec roku obrachunkowego, kwoty odzyskane na podstawie art. 71 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 oraz nieściągalne należności, przedstawione w zestawieniu wydatków, odpowiadają kwotom zarejestrowanym w systemie księgowym instytucji certyfikującej i czy opierają się na decyzjach podjętych przez odpowiedzialną instytucję zarządzającą lub instytucję certyfikującą;
- c) czy w stosownych przypadkach wydatki zostały wykluczone z zestawienia wydatków zgodnie z art. 137 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 i czy wszystkie wymagane korekty zostały uwzględnione w zestawieniach wydatków za dany rok obrachunkowy;
- d) czy wkłady z programu wpłacone do instrumentów finansowych oraz zaliczki z pomocy państwa wypłacone beneficjentom są poświadczone informacjami udostępnionymi przez instytucję zarządzającą i instytucję certyfikującą.

Weryfikacje, o których mowa w lit. b), c) i d), mogą być dokonywane na podstawie badania próby.

SEKCJA IV

Korekty finansowe Komisji w związku z defektami systemów**Artykuł 30****Kryteria ustalania poważnych defektów w skutecznym funkcjonowaniu systemów zarządzania i kontroli**

(Artykuł 144 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

1. Komisja dokonuje oceny skutecznego funkcjonowania systemów zarządzania i kontroli na podstawie wyników wszystkich dostępnych audytów systemów, w tym badań zgodności, oraz audytów operacji.

Ocena obejmuje wewnętrzne środowisko kontrolne programu, działania w dziedzinie zarządzania i kontroli instytucji zarządzającej i instytucji certyfikującej, monitorowanie prowadzone przez instytucję zarządzającą i instytucję certyfikującą oraz działania kontrolne instytucji audytowej i jest prowadzona w oparciu o weryfikację zgodności z kluczowymi wymogami określonymi w tabeli 1 w załączniku IV.

Ocenę, czy te kluczowe kryteria są spełnione, przeprowadza się na podstawie kategorii określonych w tabeli 2 w załączniku IV.

2. Do głównych rodzajów poważnych defektów w skutecznym funkcjonowaniu systemu zarządzania i kontroli należą przypadki, w których dowolne z kluczowych kryteriów wymienionych w pkt 2, 4, 5, 13, 15, 16 i 18 tabeli 1 w załączniku IV lub co najmniej dwa z pozostałych kluczowych kryteriów tabeli 1 w załączniku IV zostały ocenione jako mieszczące się w kategoriach 3 lub 4 określonych w tabeli 2 w załączniku IV.

Artykuł 31**Kryteria stosowania korekt finansowych na podstawie stawek zryczałtowanych lub ekstrapolowanych oraz kryteria ustalania poziomu korekty finansowej**

(Artykuł 144 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

1. Korekty finansowe stosuje się do całego programu operacyjnego lub jego części, w przypadku gdy Komisja stwierdza występowanie co najmniej jednego poważnego defektu w skutecznym funkcjonowaniu systemu zarządzania i kontroli.

Bez uszczerbku dla akapitu pierwszego korektę finansową na podstawie stawki ekstrapolowanej stosuje się do całego programu operacyjnego lub jego części, w przypadku gdy Komisja stwierdza nieprawidłowości systemowe w reprezentatywnej próbie operacji, co pozwala na bardziej dokładne ilościowe określenie ryzyka dla budżetu Unii. W tym przypadku ekstrapoluje się wyniki badania reprezentatywnej próby na resztę populacji, z której wybrano próbę, w celu ustalenia korekty finansowej.

2. Poziom korekty na podstawie stawki zryczałtowanej ustala się przy uwzględnieniu następujących elementów:

- a) relatywnego znaczenia poważnego defektu lub poważnych defektów w kontekście systemu zarządzania i kontroli jako całości;
- b) częstości występowania i zasięgu poważnego defektu lub poważnych defektów;
- c) stopnia ryzyka strat dla budżetu Unii.

3. Biorąc pod uwagę powyższe elementy, poziom korekty finansowej ustala się następująco:

- a) w przypadku gdy poważny defekt lub poważne defekty w systemie zarządzania i kontroli są na tyle zasadnicze, częste lub rozpowszechnione, że oznaczają całkowitą niewydolność systemu, która naraża na ryzyko legalność i prawidłowość wszystkich odnośnych wydatków, stosuje się stawkę zryczałtowaną w wysokości 100 %;
- b) w przypadku gdy poważny defekt lub poważne defekty w systemie zarządzania i kontroli są na tyle częste i rozpowszechnione, że oznaczają niezwykle poważną niewydolność systemu, która naraża na ryzyko legalność i prawidłowość bardzo dużej części odnośnych wydatków, stosuje się stawkę zryczałtowaną w wysokości 25 %;

- c) w przypadku gdy poważny defekt lub poważne defekty w systemie zarządzania i kontroli są spowodowane niepełnym, słabym lub nieciągłym funkcjonowaniem systemu, które naraża na ryzyko legalność i prawidłowość dużej części odnośnych wydatków, stosuje się stawkę zryczałtowaną w wysokości 10 %;
 - d) w przypadku gdy poważny defekt lub poważne defekty w systemie zarządzania i kontroli są spowodowane niespójnym funkcjonowaniem systemu, które naraża na ryzyko legalność i prawidłowość znacznej części odnośnych wydatków, stosuje się stawkę zryczałtowaną w wysokości 5 %.
4. W przypadku gdy zastosowanie stawki zryczałtowanej ustalonej zgodnie z ust. 3 byłoby nieproporcjonalne, dokonuje się obniżenia poziomu korekty finansowej.
5. Jeśli z powodu niepodjęcia przez odpowiedzialne instytucje właściwych działań naprawczych w następstwie zastosowania w danym roku obrachunkowym korekty finansowej ten sam poważny defekt lub te same poważne defekty stwierdza się w kolejnym roku obrachunkowym, wówczas z uwagi na utrzymywanie się poważnego defektu lub poważnych defektów stawkę korekty można zwiększyć do poziomu nieprzekraczającego następnej w kolejności wyższej kategorii.

Artykuł 32

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 24 stosuje się od dnia 1 grudnia 2014 r. w odniesieniu do informacji dotyczących danych zapisywanych i przechowywanych, o których mowa w załączniku III, z wyjątkiem pól danych 23–40, 71–78 oraz 91–105. W odniesieniu do tych pól danych wymienionych w załączniku III, art. 24 stosuje się od dnia 1 lipca 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Okresy odniesienia, o których mowa w art. 15 ust. 2

Sektor	Okres odniesienia (lata)
Kolej	30
Zaopatrzenie w wodę i usługi sanitarne	30
Drogi	25–30
Gospodarowanie odpadami	25–30
Porty i porty lotnicze	25
Transport miejski	25–30
Energia	15–25
Badania i innowacje	15–25
Sieci szerokopasmowe	15–20
Infrastruktura biznesu	10–15
Pozostałe sektory	10–15

ZAŁĄCZNIK II

Kryteria oceny jakości dużych projektów, o których mowa w art. 23**1. Kryteria oceny jakości dotyczące wymogów informacyjnych zawartych w art. 101 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ⁽¹⁾**

Dowody wystarczających zdolności technicznych, prawnych, finansowych i administracyjnych do zarządzania projektem na etapie wdrażania i w fazie operacyjnej.

2. Kryteria oceny jakości dotyczące wymogów informacyjnych zawartych w art. 101 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013

Dowody kwalifikowalności finansowania projektu na podstawie powiązanych wymogów dotyczących lokalizacji lub obszaru projektu.

3. Kryteria oceny jakości dotyczące wymogów informacyjnych zawartych w art. 101 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013

3.1. Poprawność obliczeń całkowitych kosztów i całkowitych kosztów kwalifikowalnych z uwzględnieniem wymogów określonych w art. 61 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, a także wystarczająca szczegółowość i racjonalne przesłanki obliczania kosztów, zarówno pod względem całkowitych kosztów niezbędnych do osiągnięcia wyznaczonych celów, jak i pod względem kosztów jednostkowych w stosownych przypadkach.

3.2. Dowody kwalifikowalności do wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) lub Funduszu Spójności, w stosownych przypadkach, oraz finansowania przewidzianego tylko dla tych elementów, które są zgodne z zasadami kwalifikowalności określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 1303/2013, w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 ⁽²⁾ oraz w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1300/2013 ⁽³⁾, a także z zasadami kwalifikowalności ustanowionymi przez dane państwo członkowskie.

3.3. Dowody, że wsparcie publiczne na rzecz projektu nie stanowi pomocy państwa, a w przypadku gdy jest to pomoc państwa — że została ona odpowiednio uwzględniona przy obliczaniu całkowitego wkładu publicznego na rzecz projektu.

4. Kryteria oceny jakości dotyczące wymogów informacyjnych zawartych w art. 101 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013

4.1. Wiarygodność analizy popytu (lub biznesplanu w przypadku inwestycji produkcyjnych) dokonanej na podstawie realistycznych szacunków oraz w zgodzie z głównymi tendencjami demograficznymi i rozwojem sytuacji w danym sektorze, która uzasadnia zapotrzebowanie na projekt oraz ogólny potencjał infrastruktury projektu.

4.2. Adekwatność jakości analizy wariantów wspierającej wniosek państwa członkowskiego, że przeanalizowano najważniejsze warianty i wybrano wariant najlepszy dla realizacji projektu, zawierającej uzasadnienie wybranego wariantu.

4.3. Adekwatność technologii proponowanej dla projektu oraz potencjału ostatecznego beneficjenta w celu zapewnienia stabilności projektu, a w razie niewystarczającego potencjału ostatecznego beneficjenta istnienie dostatecznych zabezpieczeń mających zwiększyć ten potencjał do niezbędnego poziomu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i przepisów szczególnych dotyczących celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” oraz w sprawie uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 289).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1300/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1084/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 281).

- 4.4. Słuszność wniosku, że projekt jest wykonalny i może zostać zrealizowany w terminie zaplanowanym dla projektu lub najpóźniej do końca okresu kwalifikowalności określonego w art. 65 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.
5. **Kryteria oceny jakości dotyczące wymogów informacyjnych zawartych w art. 101 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013**
- 5.1. W analizie kosztów i korzyści poprawnie zastosowano wymaganą metodykę, o której mowa w art. 101 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, oraz prawidłowo wykorzystano metodykę obliczania dochodu, o której mowa w art. 61 wspomnianego rozporządzenia i w art. 15–19 niniejszego rozporządzenia.
- 5.2. Słuszność wniosku, że projekt jest realny z gospodarczego i finansowego punktu widzenia oraz przynosi pozytywne skutki społeczno-gospodarcze, co uzasadnia poziom wsparcia w zakresie przewidzianym w ramach EFRR lub Funduszu Spójności.
6. **Kryteria oceny jakości dotyczące wymogów informacyjnych zawartych w art. 101 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013**
- 6.1. Wykazanie pozytywnego wkładu w realizację celów polityki w dziedzinie środowiska i zmian klimatu, w szczególności celów związanych ze strategią „Europa 2020”, oraz dowody, że wzięto pod uwagę ryzyko związane ze zmianą klimatu, potrzeby w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu i łagodzenia jej skutków oraz odporność na klęski i katastrofy, a także odpowiednie środki wdrażane lub planowane w celu zapewnienia odporności projektu na zmienność klimatu.
- 6.2. Dowody na prawidłowe stosowanie zasady „zanieczyszczający płaci” oraz zasady działania zapobiegawczego.
- 6.3. Zgodność projektu z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE ⁽¹⁾ w przypadku przedsięwzięć wymienionych w załączniku I do tej dyrektywy, a także przedsięwzięć wymienionych w załączniku II do tej dyrektywy, w odniesieniu do których właściwe organy stwierdziły w drodze oceny przewidzianej w art. 4, że konieczna jest procedura oceny oddziaływania na środowisko (OOŚ), tak jak w przypadku projektów wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2011/92/UE:
- a) nietechniczne streszczenie sprawozdania z OOŚ jest zgodne z art. 5 i załącznikiem IV do dyrektywy 2011/92/UE i zostało poddane konsultacjom społecznym; oraz
 - b) przeprowadzono konsultacje z organami ds. ochrony środowiska, ze społeczeństwem, oraz w stosownych przypadkach z innymi państwami członkowskimi, zgodnie z art. 6 i 7 dyrektywy 2011/92/UE; oraz
 - c) wydano decyzję właściwego organu zgodnie z art. 8 i 9 dyrektywy 2011/92/UE; lub
 - d) w przypadkach gdy procedura OOŚ zakończyła się prawnie wiążącą decyzją przed wydaniem zezwolenia na inwestycję zgodnie z art. 8 i 9 dyrektywy 2011/92/UE, istnieje pisemne zobowiązanie państwa członkowskiego do terminowego działania zapewniającego wydanie zezwolenia na inwestycję najpóźniej w momencie rozpoczęcia prac.
- 6.4. Zgodność projektu z dyrektywą 2011/92/UE w przypadku przedsięwzięć wymienionych w załączniku II do tej dyrektywy, w odniesieniu do których właściwe organy stwierdziły w drodze oceny przewidzianej w art. 4, że procedura OOŚ nie jest potrzebna:
- a) ustalenia dokonane przez właściwe organy zostały wydane i udostępnione społeczeństwu; oraz
 - b) w przypadku gdy ustalenia nie odnoszą się do kryteriów wymienionych w załączniku III do dyrektywy 2011/92/UE, dostarczono odpowiednie informacje na podstawie art. 4 i załącznika III do tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. L 26 z 28.1.2012, s. 1).

- 6.5. W stosownych przypadkach wykazano, że dyrektywa 2011/92/UE nie ma zastosowania.
- 6.6. W przypadku gdy projekt wynika z planu lub programu (zgodnie z wymogami dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾) innego niż program operacyjny, wykazano spójność projektu z tym planem lub programem.
- 6.7. W przypadku niespełnienia ogólnego warunku wstępnego dotyczącego prawodawstwa w dziedzinie środowiska oraz, zależnie od okoliczności, właściwych tematycznych warunków wstępnych dotyczących sektorów gospodarki odpadami i gospodarki wodnej oraz sektora transportu (wymogi SEA), jak określono w art. 19 i załączniku XI do rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, należy wykazać powiązanie z uzgodnionym planem działania.
- 6.8. Zgodność projektu z dyrektywą Rady 92/43/EWG ⁽²⁾:
- a) w przypadku projektu, który prawdopodobnie będzie miał istotny wpływ na obszar(y) Natura 2000 (zgodnie z art. 6 ust. 3), przeprowadzono odpowiednią ocenę i zakończono ją przed wydaniem zezwolenia na inwestycję dla danego projektu;
 - b) w przypadku projektu o istotnych negatywnych skutkach dla obszaru (obszarów) Natura 2000 spełniono wymogi zawarte w art. 6 ust. 4 dyrektywy 92/43/EWG, w tym dotyczące informowania Komisji lub opinii wyrażonej przez Komisję.
- 6.9. Adekwatność informacji o dodatkowych integracyjnych środkach w zakresie ochrony środowiska, takich jak audyt środowiskowy, zarządzanie środowiskiem i specyficzne monitorowanie środowiska, co dowodzi, że środki te odpowiadają zidentyfikowanym potrzebom.
- 6.10. Adekwatność szacunków dotyczących kosztów środków podejmowanych w celu rozwiązania problemu negatywnego oddziaływania na środowisko.
- 6.11. Zgodność projektu z odpowiednimi sektorowymi dyrektywami w dziedzinie środowiska, w stosownych przypadkach, w szczególności:
- a) z dyrektywą 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ w przypadku projektów mających wpływ na części wód (w stosownych przypadkach w odniesieniu do projektów podlegających wyłączeniom na mocy art. 4 ust. 7 tej dyrektywy — weryfikacja oceny);
 - b) z dyrektywą Rady 91/271/EWG ⁽⁴⁾ w przypadku projektów w sektorze ścieków komunalnych;
 - c) z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE ⁽⁵⁾ oraz właściwymi mającymi zastosowanie dyrektywami, takimi jak dyrektywa Rady 1999/31/WE ⁽⁶⁾ w przypadku projektów dotyczących odpadów stałych; oraz
 - d) z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE ⁽⁷⁾ w przypadku projektów wymagających udzielenia zezwolenia na mocy tej dyrektywy.
7. **Kryteria oceny jakości dotyczące wymogów informacyjnych zawartych w art. 101 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013**
- 7.1. Adekwatność celów projektu oraz ich spójność ze szczegółowymi celami określonymi w ramach właściwych osi priorytetowych danych programów operacyjnych.
- 7.2. Adekwatność przewidywanego wkładu projektu w realizację wskaźników rezultatu i produktu danej osi priorytetowej.
- 7.3. Adekwatność przewidywanego wkładu projektu w rozwój społeczno-gospodarczy.
- 7.4. Dowody, że beneficjent przedsięwziął odpowiednie środki, aby zapewnić optymalne wykorzystanie infrastruktury w fazie operacyjnej.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197 z 21.7.2001, s. 30).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

⁽³⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

-
8. **Kryteria oceny jakości dotyczące wymogów informacyjnych zawartych w art. 101 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013**
- 8.1. Uzasadnione całkowite planowane zasoby finansowe oraz uzasadnione planowane wsparcie z funduszy poprawnie przedstawione w planie finansowym.
- 8.2. Adekwatność planu finansowego projektu świadcząca o jego wykonalności z finansowego punktu widzenia w odniesieniu do rocznych potrzeb finansowych dla realizacji projektu.
- 8.3. Stosowność i weryfikowalność wskaźników rzeczowych i finansowych służących monitorowaniu postępów z uwzględnieniem stwierdzonych rodzajów ryzyka.
9. **Kryteria oceny jakości dotyczące wymogów informacyjnych zawartych w art. 101 lit. i) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013**
- 9.1. Należyty i wykonalny proponowany harmonogram realizacji dużego projektu uwzględniający stwierdzone rodzaje ryzyka.
- 9.2. Adekwatność ustalonych etapów i optymalna organizacja z punktu widzenia skuteczności i wydajności, w przypadku gdy realizacja projektu trwa dłużej niż okres programowania.
-

Wykaz danych, które mają być zapisywane i przechowywane w formie skomputeryzowanej w ramach systemu monitorowania (o których mowa w art. 24)

Wymagane są dane dla operacji wspieranych z EFS, EFRR, Funduszu Spójności oraz EFMR, chyba że w kolumnie drugiej określono inaczej.

Pola danych	Fundusze, w przypadku których dane nie są wymagane
Dane dotyczące beneficjenta ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
1. Nazwa lub niepowtarzalny identyfikator każdego beneficjenta	
2. Informacja, czy beneficjent jest podmiotem prawa publicznego czy podmiotem prawa prywatnego	
3. Informacja, czy VAT od wydatków poniesionych przez beneficjenta nie podlega zwrotowi na mocy krajowych przepisów o podatku VAT	
4. Dane kontaktowe beneficjenta	
Dane dotyczące operacji	
5. Nazwa lub niepowtarzalny identyfikator operacji	
6. Krótki opis operacji	
7. Data złożenia wniosku w sprawie operacji	
8. Data początkowa podana w dokumencie określającym warunki wsparcia	
9. Data końcowa podana w dokumencie określającym warunki wsparcia	
10. Rzeczywista data fizycznego zakończenia lub pełnej realizacji operacji	
11. Podmiot wydający dokument określający warunki wsparcia	
12. Data wydania dokumentu określającego warunki wsparcia	
13. Informacja, czy operacja jest dużym projektem, oraz CCI (wspólny kod identyfikacyjny)	Nie stosuje się do EFS i EFMR
14. Informacja, czy operacja jest wspólnym planem działania, oraz CCI	Nie stosuje się do EFMR
15. Informacja, czy operacja obejmuje finansowanie w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych	Nie stosuje się do EFRR, Funduszu Spójności i EFMR

Pola danych	Fundusze, w przypadku których dane nie są wymagane
16. Informacja, czy wsparcie publiczne dla operacji będzie stanowiło pomoc państwa	
17. Informacja, czy operacja jest realizowana w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego	Nie stosuje się do EFMR
18. Waluta operacji	
19. CCI programów, w ramach których wspierana jest dana operacja	
20. Priorytety programów, w ramach których wspierana jest dana operacja	
21. Fundusze, z których wspierana jest dana operacja	
22. Kategoria danego regionu	Nie stosuje się do Funduszu Spójności i EFMR
Dane dotyczące kategorii interwencji	
23. Kody zakresu interwencji	Nie stosuje się do EFMR
24. Kody form finansowania	Nie stosuje się do EFMR
25. Kody typu obszaru terytorium	Nie stosuje się do EFMR
26. Kody terytorialnych mechanizmów wdrażania	Nie stosuje się do EFMR
27. Kody celów tematycznych	Nie stosuje się do EFS i EFMR
28. Kody tematów uzupełniających EFS	Nie stosuje się do EFRR, Funduszu Spójności i EFMR
29. Kody działalności gospodarczej	Nie stosuje się do EFMR
30. Kody miejsca	Nie stosuje się do EFMR
Dane dotyczące wskaźników	
31. Nazwa i niepowtarzalny identyfikator każdego ze wspólnych i specyficznych dla programu wskaźników produktu istotnych dla operacji lub — jeśli wymagają tego przepisy dotyczące poszczególnych funduszy — nazwa i niepowtarzalny identyfikator każdego wspólnego wskaźnika produktu w podziale według płci uczestników	
32. Jednostka miary dla każdego wskaźnika produktu	

Pola danych	Fundusze, w przypadku których dane nie są wymagane
33. Wartość docelowa wskaźnika produktu, w stosownych przypadkach w podziale według płci	
34. Poziom osiągnięcia każdego wskaźnika produktu dla każdego roku kalendarzowego, w stosownych przypadkach w podziale według płci	
35. Nazwa i niepowtarzalny identyfikator każdego ze wspólnych i specyficznych dla programu wskaźników rezultatu ⁽³⁾ istotnych dla operacji lub — jeśli wymagają tego przepisy dotyczące poszczególnych funduszy — nazwa i niepowtarzalny identyfikator każdego wspólnego wskaźnika rezultatu, w stosownych przypadkach w podziale według płci	
36. Jednostka miary dla każdego wskaźnika rezultatu	
37. Wartość bazowa dla każdego podanego wskaźnika rezultatu	Nie stosuje się do EFS
38. Wartość docelowa dla podanego wskaźnika rezultatu, w stosownych przypadkach w podziale według płci	Nie stosuje się do EFRR i Funduszu Spójności
39. Jednostka miary dla każdego wskaźnika rezultatu i wartości bazowej	
40. Poziom osiągnięcia każdego wskaźnika rezultatu dla każdego roku kalendarzowego, w stosownych przypadkach w podziale według płci	Nie stosuje się do EFRR i Funduszu Spójności
Dane finansowe dotyczące każdej operacji (w walucie właściwej dla danej operacji)	
41. Kwota całkowitych kosztów kwalifikowalnych operacji zatwierdzona w dokumencie określającym warunki wsparcia	
42. Kwota całkowitych kosztów kwalifikowalnych stanowiących wydatki publiczne zdefiniowane w art. 2 ust. 15 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013	
43. Kwota wsparcia publicznego podana w dokumencie określającym warunki wsparcia	
Dane dotyczące wniosków o płatność składanych przez beneficjenta (w walucie właściwej dla danej operacji)	
44. Data otrzymania każdego wniosku o płatność od beneficjenta	
45. Data każdej płatności na rzecz beneficjenta na podstawie wniosku o płatność	
46. Kwota wydatków kwalifikowalnych we wniosku o płatność stanowiąca podstawę każdej płatności na rzecz beneficjenta	
47. Kwota wydatków publicznych zdefiniowanych w art. 2 ust. 15 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 odpowiadających wydatkom kwalifikowalnym stanowiącym podstawę każdej płatności	
48. Kwota każdej płatności na rzecz beneficjenta na podstawie wniosku o płatność	

Pola danych	Fundusze, w przypadku których dane nie są wymagane
49. Dochód wygenerowany podczas realizacji operacji, nieuwzględniony w dokumencie określającym warunki wsparcia i odjęty od wydatków kwalifikowalnych	
50. Data rozpoczęcia kontroli operacji na miejscu przeprowadzanych na podstawie art. 125 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013	
51. Data audytów operacji na miejscu przeprowadzanych na podstawie art. 127 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 oraz art. 28 niniejszego rozporządzenia	
52. Podmiot przeprowadzający audyt lub kontrolę	
Dane dotyczące wydatków ujętych we wniosku o płatność od beneficjenta opartych na rzeczywistych kosztach (w walucie właściwej dla danej operacji)	
53. Wydatki kwalifikowalne zadeklarowane Komisji ustalone na podstawie kosztów rzeczywiście poniesionych i zapłaconych, wraz z wkładami rzeczowymi i amortyzacją, w stosownych przypadkach	
54. Wydatki publiczne zdefiniowane w art. 2 ust. 15 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 odpowiadające wydatkom kwalifikowalnym zadeklarowanym Komisji ustalonym na podstawie kosztów rzeczywiście zwróconych i zapłaconych, wraz z wkładami rzeczowymi i amortyzacją, w stosownych przypadkach	
55. Rodzaj zamówienia, jeśli udzielenie zamówienia podlega przepisom dyrektywy 2004/17/WE ⁽⁴⁾ lub dyrektywy 2004/18/WE ⁽⁵⁾ (wykonanie prac/świadczenie usług/dostawa towarów) lub dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE ⁽⁶⁾	
56. Kwota zamówienia, jeśli udzielenie zamówienia podlega przepisom dyrektywy 2004/17/WE, dyrektywy 2004/18/WE lub dyrektywy 2014/23/UE	
57. Wydatki kwalifikowalne poniesione i pokryte na podstawie zamówienia, jeśli zamówienie to podlega przepisom dyrektywy 2004/17/WE, dyrektywy 2004/18/WE lub dyrektywy 2014/23/UE	
58. Zastosowane postępowanie o udzielenie zamówienia, które zastosowano, jeśli udzielenie zamówienia podlega przepisom dyrektywy 2004/17/WE, dyrektywy 2004/18/WE lub dyrektywy 2014/23/UE	
59. Nazwa lub niepowtarzalny identyfikator wykonawcy, jeśli udzielenie zamówienia podlega przepisom dyrektywy 2004/17/WE, dyrektywy 2004/18/WE lub dyrektywy 2014/23/UE	
Dane dotyczące wydatków ujętych we wniosku o płatność od beneficjenta opartych na standardowych stawkach jednostkowych (kwoty w walucie właściwej dla danej operacji)	
60. Kwota wydatków kwalifikowalnych zadeklarowanych Komisji ustalonych na podstawie standardowych stawek jednostkowych	
61. Wydatki publiczne zdefiniowane w art. 2 ust. 15 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 odpowiadające wydatkom kwalifikowalnym zadeklarowanym Komisji ustalonym na podstawie standardowych stawek jednostkowych	

Pola danych	Fundusze, w przypadku których dane nie są wymagane
62. Definicja jednostki, która ma być stosowana do celów standardowych stawek jednostkowych	
63. Liczba jednostek dostarczonych zgodnie z wnioskiem o płatność dla każdej pozycji jednostki	
64. Koszty pojedynczej jednostki dla każdej pozycji jednostki	
Dane dotyczące wydatków ujętych we wniosku o płatność od beneficjenta opartych na kwotach ryczałtowych (kwoty w walucie właściwej dla danej operacji)	
65. Kwota wydatków kwalifikowalnych zadeklarowanych Komisji ustalonych na podstawie kwot ryczałtowych	
66. Wydatki publiczne zdefiniowane w art. 2 ust. 15 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 odpowiadające wydatkom kwalifikowalnym zadeklarowanym Komisji ustalonym na podstawie kwot ryczałtowych	
67. Dla każdej kwoty ryczałtowej: produkty lub rezultaty przyjęte w dokumencie określającym warunki wsparcia za podstawę wypłaty płatności kwot ryczałtowych	
68. Dla każdej kwoty ryczałtowej: kwota uzgodniona w dokumencie określającym warunki wsparcia	
Dane dotyczące wydatków ujętych we wniosku o płatność od beneficjenta opartych na stawkach ryczałtowych (w walucie właściwej dla danej operacji)	
69. Kwota wydatków kwalifikowalnych zadeklarowanych Komisji ustalonych na podstawie stawki ryczałtowej	
70. Wydatki publiczne zdefiniowane w art. 2 ust. 15 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 odpowiadające wydatkom kwalifikowalnym zadeklarowanym Komisji ustalonym na podstawie stawki ryczałtowej	
Dane dotyczące kwot odzyskanych od beneficjenta	
71. Data każdej decyzji o odzyskaniu	
72. Kwota wsparcia publicznego objęta każdą decyzją o odzyskaniu	
73. Całkowite wydatki kwalifikowalne objęte każdą decyzją o odzyskaniu	
74. Data otrzymania każdej kwoty zwróconej przez beneficjenta w następstwie decyzji o odzyskaniu	
75. Kwota wsparcia publicznego zwrócona przez beneficjenta w następstwie decyzji o odzyskaniu (bez odsetek czy kar)	
76. Całkowite wydatki kwalifikowalne odpowiadające wsparciu publicznemu zwróconemu przez beneficjenta	

Pola danych	Fundusze, w przypadku których dane nie są wymagane
77. Kwota wsparcia publicznego nieściągalnego w następstwie decyzji o odzyskaniu	
78. Całkowite wydatki kwalifikowalne odpowiadające nieściągalnemu wsparciu publicznemu	
Dane dotyczące wniosków o płatność złożonych do Komisji (w EUR)	
79. Data złożenia każdego wniosku o płatność zawierającego wydatki kwalifikowalne z operacji	
80. Całkowita kwota wydatków kwalifikowalnych poniesionych przez beneficjenta i zapłaconych podczas realizacji operacji, ujęta w każdym wniosku o płatność	
81. Całkowita kwota wydatków publicznych danej operacji, zdefiniowanych w art. 2 ust. 15 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, ujęta w każdym wniosku o płatność	
82. W przypadku gdy operacja jest instrumentem finansowym — całkowita kwota wkładów z programu wpłaconych do instrumentu finansowego, ujęta w każdym wniosku o płatność	
83. W przypadku gdy operacja jest instrumentem finansowym — całkowita kwota wydatków publicznych, zdefiniowanych w art. 2 ust. 15 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, odpowiadająca całkowitej kwocie wkładów z programu wpłaconych do instrumentu finansowego, ujęta w każdym wniosku o płatność	
84. W przypadku gdy operacja jest instrumentem finansowym — całkowita kwota wkładów z programu faktycznie zapłaconych jako wydatki kwalifikowalne w rozumieniu art. 42 ust. 1 lit. a), b) oraz d) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, ujęta w każdym wniosku o płatność	
85. W przypadku gdy operacja jest instrumentem finansowym — całkowita kwota wydatków publicznych odpowiadająca całkowitej kwocie wkładów z programu faktycznie zapłaconych jako wydatki kwalifikowalne w rozumieniu art. 42 ust. 1 lit. a), b) oraz d) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, ujęta w każdym wniosku o płatność	
86. W przypadku pomocy państwa, w którym zastosowanie ma art. 131 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, kwota wypłacona beneficjentowi w ramach operacji jako zaliczka, ujęta w każdym wniosku o płatność	
87. W przypadku pomocy państwa, w którym zastosowanie ma art. 131 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, kwota zaliczki ujęta we wniosku o płatność, która została pokryta z wydatków zapłaconych przez beneficjenta w terminie trzech lat od daty wypłacenia zaliczki	
88. W przypadku pomocy państwa, w którym zastosowanie ma art. 131 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, kwota wypłacona beneficjentowi w ramach operacji jako zaliczka, ujęta we wniosku o płatność, która nie została pokryta z wydatków zapłaconych przez beneficjenta i w przypadku której nie upłynął jeszcze termin trzech lat	

Pola danych	Fundusze, w przypadku których dane nie są wymagane
89. Kwota wydatków kwalifikowalnych ujęta w każdym wniosku o płatność na podstawie art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1304/2013	Nie stosuje się do EFRR, Funduszu Spójności, EFMR
90. Kwota wydatków publicznych zdefiniowanych w art. 2 ust. 15 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 ujęta w każdym wniosku o płatność na podstawie art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1304/2013	Nie stosuje się do EFRR, Funduszu Spójności, EFMR
Dane dotyczące zestawień wydatków składanych Komisji na mocy art. 138 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 (w EUR)	
91. Data złożenia każdego zestawienia wydatków zawierającego wydatki w ramach operacji	
92. Data złożenia zestawienia wydatków zawierającego ostateczne wydatki danej operacji po jej zakończeniu (w przypadku gdy całkowite wydatki kwalifikowalne wynoszą 1 000 000 EUR lub więcej [art. 140 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013])	
93. Całkowita kwota wydatków kwalifikowalnych operacji, wprowadzonych do systemu księgowego instytucji certyfikującej i ujętych w zestawieniu wydatków	
94. Całkowita kwota wydatków publicznych zdefiniowanych w art. 2 ust. 15 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 poniesiona podczas realizacji operacji, odpowiadająca całkowitej kwocie wydatków kwalifikowalnych wprowadzonych do systemu księgowego instytucji certyfikującej i ujętych w zestawieniu wydatków	
95. Całkowita kwota płatności na rzecz beneficjenta na mocy art. 132 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 odpowiadająca całkowitej kwocie wydatków kwalifikowalnych wprowadzonych do systemu księgowego instytucji certyfikującej i ujętych w zestawieniu wydatków	
96. Całkowite wydatki kwalifikowalne operacji wycofane podczas roku obrachunkowego, ujęte w zestawieniu wydatków	
97. Całkowite wydatki publiczne zdefiniowane w art. 2 ust. 15 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 odpowiadające wydatkom kwalifikowalnym wycofanym podczas roku obrachunkowego, ujęte w zestawieniu wydatków	
98. Całkowite wydatki kwalifikowalne operacji odzyskane podczas roku obrachunkowego, ujęte w zestawieniu wydatków	
99. Całkowite wydatki publiczne odpowiadające całkowitym wydatkom kwalifikowalnym operacji odzyskanym podczas roku obrachunkowego, ujęte w zestawieniu wydatków	
100. Całkowite wydatki kwalifikowalne operacji, które mają zostać odzyskane do końca roku obrachunkowego, ujęte w zestawieniu wydatków	

Pola danych	Fundusze, w przypadku których dane nie są wymagane
101. Całkowite wydatki publiczne operacji odpowiadające całkowitym wydatkom kwalifikowalnym, które mają zostać odzyskane do końca roku obrachunkowego, ujęte w zestawieniu wydatków	
102. W przypadku operacji ujętych w każdym zestawieniu wydatków — całkowita kwalifikowalna kwota wydatków odzyskana na podstawie art. 71 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 podczas roku obrachunkowego	
103. W przypadku operacji ujętych w każdym zestawieniu wydatków — wydatki publiczne zdefiniowane w art. 2 ust. 15 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 odpowiadające całkowitej kwalifikowalnej kwocie wydatków odzyskanej na podstawie art. 71 wspomnianego rozporządzenia podczas roku obrachunkowego	
104. Całkowita kwalifikowalna kwota wydatków w ramach operacji, nieściągalnych na koniec roku obrachunkowego, ujęta w zestawieniu wydatków	
105. Całkowite wydatki publiczne operacji odpowiadające całkowitej kwalifikowalnej kwocie wydatków nieściągalnych na koniec roku obrachunkowego, ujęte w zestawieniu wydatków	
Dane dotyczące szczególnych rodzajów wydatków podlegających pułapom	
106. Kwota poniesionych i pokrytych wydatków typu EFRR, współfinansowanych przez EFS na mocy art. 98 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013	Nie stosuje się do EFRR, Funduszu Spójności i EFMR
107. Kwota poniesionych i pokrytych wydatków typu EFS, współfinansowanych przez EFRR na mocy art. 98 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013	Nie stosuje się do EFS, Funduszu Spójności i EFMR
108. Kwota wydatków poniesionych i pokrytych poza obszarem objętym programem, ale na terytorium Unii, na mocy art. 70 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 oraz art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1304/2013	
109. Kwota wydatków poniesionych i pokrytych poza terytorium Unii na mocy art. 13 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1304/2013	Nie stosuje się do EFRR, Funduszu Spójności i EFMR
110. Kwota wydatków poniesionych i pokrytych poza unijną częścią obszaru objętego programem na mocy art. 20 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013	Nie stosuje się do EFS, Funduszu Spójności i EFMR
111. Kwota wydatków poniesionych i pokrytych w związku z zakupem gruntów na mocy art. 69 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013	
112. Kwota wkładów rzeczowych w operację na mocy art. 69 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013	

Pola danych	Fundusze, w przypadku których dane nie są wymagane
113. Kwota wydatków poniesionych i pokrytych w państwach trzecich objętych instrumentem pomocy przedakcesyjnej lub europejskim instrumentem sąsiedztwa w przypadku operacji EWT	Nie stosuje się do EFS, Funduszu Spójności i EFMR

⁽¹⁾ W przypadku EWT do beneficjentów zalicza się beneficjenta wiodącego i pozostałych beneficjentów.
⁽²⁾ W stosownych przypadkach beneficjent obejmuje także inne podmioty ponoszące w ramach operacji wydatki, które są traktowane jak wydatki ponoszone przez beneficjenta.
⁽³⁾ W przypadku EFS wspólne wskaźniki rezultatu obejmują wskaźniki określone w załącznikach I i II do rozporządzenia (UE) nr 1304/2013
⁽⁴⁾ Dyrektywa 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynująca procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 1).
⁽⁵⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114).
⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 1).

ZAŁĄCZNIK IV

Kluczowe wymogi dotyczące systemów zarządzania i kontroli oraz klasyfikacja tych wymogów pod względem skutecznego funkcjonowania systemów zarządzania i kontroli, o których mowa w art. 30

Tabela 1

Kluczowe wymogi

Kluczowe wymogi dotyczące systemu zarządzania i kontroli		Podmioty/instytucje, których to dotyczy	Zakres
1	Odpowiedni rozdział funkcji oraz należyte systemy zgłaszania i monitorowania, w przypadkach gdy odpowiedzialna instytucja powierza wykonywanie zadań innemu podmiotowi	Instytucja zarządzająca	Wewnętrzne środowisko kontrolne
2	Odpowiedni wybór operacji	Instytucja zarządzająca	Działania w zakresie zarządzania i kontroli
3	Należyte informowanie beneficjentów na temat warunków obowiązujących w odniesieniu do wybranych operacji	Instytucja zarządzająca	
4	Odpowiednie kontrole zarządzania	Instytucja zarządzająca	
5	Skuteczny system gwarantujący przechowywanie wszystkich dokumentów dotyczących wydatków i audytów w celu zapewnienia właściwej ścieżki audytu	Instytucja zarządzająca	Działania w zakresie zarządzania i kontroli/monitorowanie
6	Wiarygodny system gromadzenia, rejestrowania i przechowywania danych do celów monitorowania, ewaluacji, zarządzania finansowego, kontroli i audytu, obejmujący połączenia z systemami elektronicznej wymiany danych z beneficjentami	Instytucja zarządzająca	
7	Efektywne wdrożenie proporcjonalnych środków zwalczania nadużyć finansowych	Instytucja zarządzająca	Działania w zakresie zarządzania i kontroli
8	Odpowiednie procedury sporządzania deklaracji zarządczej oraz rocznego podsumowania końcowych sprawozdań z audytu i kontroli	Instytucja zarządzająca	
9	Odpowiedni rozdział funkcji oraz należyte systemy zgłaszania i monitorowania, w przypadkach gdy odpowiedzialna instytucja powierza wykonywanie zadań innemu podmiotowi	Instytucja certyfikująca	Wewnętrzne środowisko kontrolne
10	Odpowiednie procedury sporządzania i składania wniosków o płatność	Instytucja certyfikująca	Działania w zakresie zarządzania i kontroli/monitorowanie
11	Prowadzenie odpowiednich elektronicznych zapisów księgowych zadeklarowanych wydatków oraz odpowiadającego im wkładu publicznego	Instytucja certyfikująca	
12	Odpowiednia i kompletna ewidencja kwot podlegających odzyskaniu, kwot odzyskanych i kwot wycofanych	Instytucja certyfikująca	
13	Odpowiednie procedury sporządzania i poświadczania kompletności, rzetelności i prawdziwości rocznych sprawozdań finansowych	Instytucja certyfikująca	

Kluczowe wymogi dotyczące systemu zarządzania i kontroli		Podmioty/instytucje, których to dotyczy	Zakres
14	Odpowiedni rozdział funkcji oraz należyte systemy zapewniające, aby wszelkie inne podmioty, które przeprowadzają audyty zgodnie ze strategią audytową programu, dysponowały konieczną niezależnością funkcjonalną oraz uwzględniały uznane międzynarodowo standardy audytu	Instytucja audytowa	Wewnętrzne środowisko kontrolne
15	Właściwe audyty systemów	Instytucja audytowa	Działania kontrolne
16	Właściwe audyty operacji	Instytucja audytowa	
17	Właściwe audyty zestawień wydatków	Instytucja audytowa	
18	Odpowiednie procedury przedstawiania wiarygodnej opinii audytowej oraz sporządzania rocznego sprawozdania z kontroli	Instytucja audytowa	

Tabela 2

Klasyfikacja kluczowych wymogów dotyczących systemów zarządzania i kontroli pod względem ich funkcjonowania

Kategoria 1	System funkcjonuje prawidłowo. Nie są potrzebne żadne lub tylko niewielkie usprawnienia.
Kategoria 2	System funkcjonuje. Potrzebne są pewne usprawnienia.
Kategoria 3	System funkcjonuje częściowo. Potrzebne są znaczne usprawnienia.
Kategoria 4	System zasadniczo nie funkcjonuje.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 481/2014**z dnia 4 marca 2014 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 w odniesieniu do przepisów szczególnych dotyczących kwalifikowalności wydatków w ramach programów EWT**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013 konieczne jest ustanowienie przepisów szczególnych dotyczących kwalifikowalności wydatków w ramach programów EWT w odniesieniu do kosztów personelu, wydatków biurowych i administracyjnych, kosztów podróży i zakwaterowania, kosztów ekspertów zewnętrznych i kosztów usług zewnętrznych oraz wydatków na wyposażenie (zwanym dalej „kategoriami wydatków”).
- (2) Aby pozwolić na pewną elastyczność w stosowaniu zasad kwalifikowalności do programów EWT, należy umożliwić państwom członkowskim uczestniczącym w danym programie EWT podejmowanie decyzji, czy dana kategoria wydatków ma zastosowanie do określonej osi priorytetowej danego programu EWT.
- (3) Należy określić, w jaki sposób przepisy szczególne dotyczące kwalifikowalności wydatków w ramach programów EWT ustanowione w niniejszym rozporządzeniu przystają do ogólnych ram prawnych dotyczących zasad kwalifikowalności mających zastosowanie do wszystkich europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (EFSL), określonych w art. 65–71 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ⁽²⁾.
- (4) W przypadku każdej kategorii wydatków należy określić wykaz różnych pozycji wydatków.
- (5) Należy jasno określić, że co do zasady darowizny nie są kwalifikowalne. Niemniej jednak kwalifikowalne powinno być rozpowszechnianie niewielkich artykułów związanych z promocją, komunikacją, reklamą lub informacją.
- (6) Należy określić różne elementy kosztów personelu wraz z zasadami obliczania, księgowania i zwrotu kosztów personelu w ogólności oraz zleceń w niepełnym wymiarze czasu pracy lub zamówień na usługi na podstawie stawki godzinowej w szczególności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 259.⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

- (7) Należy sporządzić wykaz różnych elementów wydatków biurowych i administracyjnych wraz z zasadami obliczania, księgowania i zwrotu tych elementów kosztów, zarówno jako kosztów bezpośrednich, jak i kosztów pośrednich, w szczególności w przypadkach łączenia ich ze stawkami ryczałtowymi na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.
- (8) Należy sporządzić wykaz różnych elementów kosztów podróży i zakwaterowania wraz z zasadami obliczania, księgowania i zwrotu, bez względu na to, czy wydatki te są ponoszone przez beneficjenta czy też bezpośrednio przez jego personel. Należy również sprecyzować warunki, na jakich koszty podróży i zakwaterowania powinny być rozliczane, w przypadku gdy są one ponoszone poza unijną częścią obszaru objętego programem, o czym mowa w art. 20 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013.
- (9) Należy sporządzić wykaz różnych elementów kosztów ekspertów zewnętrznych i kosztów usług zewnętrznych.
- (10) Należy sporządzić wykaz różnych elementów wydatków na wyposażenie wraz z zasadami kwalifikowalności wyposażenia używanego.
- (11) W celu umożliwienia szybkiego stosowania środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Bez uszczerbku dla zasad kwalifikowalności ustanowionych w art. 65–71 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 w niniejszym rozporządzeniu określono przepisy szczególne dotyczące kwalifikowalności wydatków w ramach programów EWT w odniesieniu do następujących kategorii wydatków:

- a) koszty personelu;
- b) wydatki biurowe i administracyjne;
- c) koszty podróży i zakwaterowania;
- d) koszty ekspertów zewnętrznych i koszty usług zewnętrznych; oraz
- e) wydatki na wyposażenie.

2. Państwa członkowskie uczestniczące w Komitecie monitorującym programu EWT mogą uzgodnić, że wydatki zaliczone do jednej lub kilku kategorii, o których mowa w ust. 1, nie są kwalifikowalne w ramach jednej lub kilku osi priorytetowych.

Artykuł 2

Przepisy ogólne

1. Wszelkie wydatki kwalifikowalne zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, pokryte przez beneficjenta lub w jego imieniu, dotyczą kosztów inicjowania lub inicjowania i wdrażania operacji lub części operacji.

2. Następujące koszty nie są kwalifikowalne:

- a) grzywny, kary pieniężne oraz wydatki związane ze sporami sądowymi;
- b) koszty darowizn, z wyjątkiem darowizn o wartości nieprzekraczającej 50 EUR, jeśli mają związek z promocją, komunikacją, reklamą lub informacją;
- c) koszty związane z wahaniami kursów wymiany walut obcych.

Artykuł 3

Koszty personelu

1. Wydatki na koszty personelu składają się z kosztów zatrudnienia brutto personelu zatrudnionego przez beneficjenta w jeden z następujących sposobów:

- a) w pełnym wymiarze czasu pracy;
- b) w niepełnym wymiarze czasu pracy przy stałej liczbie godzin pracy w miesiącu;
- c) w niepełnym wymiarze czasu pracy z elastyczną liczbą godzin pracy w miesiącu; lub
- d) na zasadzie pracy liczonej na godzinę.

2. Wydatki na koszty personelu są ograniczone do następujących elementów:

- a) wypłaty wynagrodzeń związanych z działaniami, których podmiot nie wykonywałby, gdyby nie realizowano danej operacji, określonych w umowie o pracę, decyzji o mianowaniu (zwanymi dalej „dokumentami zatrudnienia”) lub przepisach prawa, odnoszących się do obowiązków określonych w opisie stanowiska pracy danego członka personelu;
- b) wszelkie inne koszty bezpośrednio związane z wypłatą wynagrodzeń, ponoszone i pokrywane przez pracodawcę, takie jak podatki od zatrudnienia i składki na zabezpieczenie społeczne, w tym emerytury i renty, objęte zakresem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 ⁽¹⁾, pod warunkiem że:
 - (i) są określone w dokumencie zatrudnienia lub przepisach prawa;
 - (ii) są zgodne z prawodawstwem, na które powołuje się dokument zatrudnienia, oraz ze standardowymi praktykami w państwie lub organizacji, w której dany członek personelu rzeczywiście pracuje; oraz
 - (iii) nie podlegają odzyskaniu przez pracodawcę.

W odniesieniu do lit. a) płatności na rzecz osób fizycznych pracujących dla beneficjenta na podstawie umowy innej niż umowa o pracę mogą być włączone do wypłaty wynagrodzeń, a taka umowa może być uznana za dokument zatrudnienia.

3. Koszty personelu mogą być refundowane:

- (i) na podstawie rzeczywistych kosztów (poświadczonych dokumentem zatrudnienia i paskiem płacowym); lub
- (ii) na podstawie uproszczonych kosztów zgodnie z art. 67 ust. 1 lit. b)–d) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013; lub
- (iii) według stawki ryczałtowej zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013.

4. Koszty personelu dotyczące osób, które wykonują zlecenia dotyczące operacji w niepełnym wymiarze czasu pracy są obliczane jako:

- a) stały odsetek kosztów zatrudnienia brutto proporcjonalny do stałego odsetka godzin przepracowanych przy danej operacji, bez obowiązku ustanawiania oddzielnego systemu rejestracji czasu pracy; lub
- b) zmienny odsetek kosztów zatrudnienia brutto proporcjonalny do zmieniającej się z miesiąca na miesiąc liczby godzin przepracowanych przy danej operacji, na podstawie systemu rejestrowania pracy obejmującego 100 % czasu pracy danego pracownika.

5. W przypadku zleceń w niepełnym wymiarze czasu pracy, o których mowa w ust. 4 lit. a), pracodawca wydaje dla każdego pracownika dokument, w którym określa odsetek czasu przeznaczonego na pracę nad daną operacją.

6. W przypadku zleceń w niepełnym wymiarze czasu pracy, o których mowa w ust. 4 lit. b), zwrot kosztów personelu jest obliczany na podstawie stawki godzinowej ustalonej:

- (i) w wyniku podzielenia miesięcznych kosztów zatrudnienia brutto przez przewidziany w dokumencie zatrudnienia miesięczny czas pracy wyrażony w godzinach; lub
- (ii) w wyniku podzielenia ostatnich udokumentowanych rocznych kosztów zatrudnienia brutto przez 1 720 godzin zgodnie z art. 68 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

Stawkę godzinową mnoży się przez liczbę godzin rzeczywiście przepracowanych przy danej operacji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1).

7. W przypadku kosztów personelu dotyczących osób, które zgodnie z dokumentem zatrudnienia pracują na godziny, koszty te są kwalifikowalne przez zastosowanie liczby godzin rzeczywiście przepracowanych przy danej operacji do stawki godzinowej uzgodnionej w dokumencie zatrudnienia, na podstawie systemu rejestracji czasu pracy.

Artykuł 4

Wydatki biurowe i administracyjne

Wydatki biurowe i administracyjne są ograniczone do następujących elementów:

- a) czynsz za biuro;
- b) ubezpieczenie i podatki związane z budynkami, w których znajduje się personel, oraz z wyposażeniem biura (np. ubezpieczenie od pożaru, kradzieży);
- c) rachunki (np. za elektryczność, ogrzewanie, wodę);
- d) materiały biurowe;
- e) ogólna księgowość prowadzona w obrębie organizacji będącej beneficjentem;
- f) archiwa;
- g) konserwacja, sprzątanie i naprawy;
- h) ochrona;
- i) systemy informatyczne;
- j) komunikacja (np. telefon, faks, internet, usługi pocztowe, wizytówki);
- k) opłaty bankowe za otwarcie konta i zarządzanie nim, jeśli wdrażanie operacji wymaga otwarcia osobnego rachunku bankowego;
- l) opłaty z tytułu transnarodowych transakcji finansowych.

Artykuł 5

Koszty podróży i zakwaterowania

1. Wydatki na koszty podróży i zakwaterowania są ograniczone do następujących elementów:

- a) koszty podróży (np. bilety, ubezpieczenie na podróż i ubezpieczenie samochodu, paliwo, przebieg, opłaty za przejazd i opłaty parkingowe);
- b) koszty posiłków;
- c) koszty zakwaterowania;
- d) koszty wiz;
- e) dietyienne.

2. Żaden element wymieniony w ust. 1 lit. a)–d) i pokrywany z dietyiennej nie jest refundowany dodatkowo oprócz dietyiennej.

3. Wydatki na podróż i zakwaterowanie zewnętrznych ekspertów i dostawców usług są zaliczane do kosztów ekspertów zewnętrznych i kosztów usług zewnętrznych wymienionych w art. 6.

4. Bezpośrednie pokrycie wydatków, o których mowa w niniejszym artykule, przez pracownika beneficjenta jest poświadczane dowodem zwrotu tej kwoty przez beneficjenta temu pracownikowi.

5. W przypadku operacji dotyczących pomocy technicznej lub działalności promocyjnej i budowania potencjału wydatki poniesione poza unijną częścią obszaru objętego programem są kwalifikowalne, jeśli zostały poniesione zgodnie z art. 20 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013.

6. Instytucja zarządzająca może uznać za kwalifikowalne koszty zakwaterowania i posiłków w placówkach znajdujących się poza unijną częścią obszaru objętego programem, jeśli zostały poniesione zgodnie z art. 20 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013. To samo dotyczy kosztów podróży lokalnych w miejscu, w którym odbywa się dane wydarzenie lub działanie poza unijną częścią obszaru objętego programem.

7. W przypadku personelu beneficjentów zlokalizowanych poza unijną częścią obszaru objętego programem instytucja zarządzająca może uznać za kwalifikowalne koszty, o których mowa w ust. 1, w tym koszty podróży do miejsca danego wydarzenia lub działania w unijnej części obszaru objętego programem lub poza nią oraz koszty podróży powrotnej, jeśli zostały poniesione zgodnie z art. 20 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013.

8. W przypadku personelu beneficjentów zlokalizowanych w unijnej części obszaru objętego programem koszty, o których mowa w ust. 1, w tym koszty podróży do miejsca danego wydarzenia lub działania w unijnej części obszaru objętego programem lub poza nią oraz koszty podróży powrotnej, są uznane za kwalifikowalne zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013.

Artykuł 6

Koszty ekspertów zewnętrznych i koszty usług zewnętrznych

Wydatki na pokrycie kosztów ekspertów zewnętrznych i kosztów usług zewnętrznych są ograniczone do następujących usług i ekspertyz dostarczanych przez podmioty prawa publicznego lub prywatnego bądź osoby fizyczne, inne niż beneficjent danej operacji:

- a) opracowania lub badania (np. ewaluacje, strategie, dokumenty koncepcyjne, projekty, podręczniki);
- b) szkolenia;
- c) tłumaczenia;
- d) systemy informatyczne, opracowywanie, modyfikacja i aktualizacja stron internetowych;
- e) działania promocyjne i komunikacyjne, reklama i informacja związane z daną operacją lub programem EWT;
- f) zarządzanie finansowe;
- g) usługi związane z organizacją i realizacją imprez lub spotkań (w tym wynajem, catering lub tłumaczenie);
- h) uczestnictwo w wydarzeniach (np. opłaty rejestracyjne);
- i) opłaty za doradztwo prawne, opłaty notarialne, koszty ekspertów technicznych i finansowych, pozostałe opłaty za usługi doradcze i księgowe;
- j) prawa własności intelektualnej;
- k) kontrole na mocy art. 125 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 oraz art. 23 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013;
- l) koszty certyfikacji i audytu na szczeblu programu na mocy art. 126 i 127 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013;
- m) gwarancje udzielone przez banki lub inne instytucje finansowe, w przypadku gdy takie gwarancje są wymagane na podstawie prawa unijnego lub krajowego bądź dokumentu programowego przyjętego przez komitet monitorujący;
- n) podróz i zakwaterowanie ekspertów zewnętrznych, prelegentów, przewodniczących posiedzeń i dostawców usług;
- o) inne specyficzne ekspertyzy i usługi niezbędne dla operacji.

Artykuł 7

Wydatki na wyposażenie

1. Wydatki na sfinansowanie wyposażenia zakupionego, wynajmowanego lub dzierżawionego przez beneficjenta danej operacji, inne niż objęte art. 4, są ograniczone do następujących pozycji:

- a) sprzęt biurowy;
- b) sprzęt komputerowy i oprogramowanie;
- c) meble i instalacje;
- d) sprzęt laboratoryjny;
- e) maszyny i urządzenia elektryczne;
- f) narzędzia lub przyrządy;
- g) pojazdy;
- h) inny sprzęt niezbędny dla operacji.

2. Koszty zakupu sprzętu używanego mogą być kwalifikowalne pod następującymi warunkami:

- a) nie otrzymano na ten cel żadnej innej pomocy z EFSI;
- b) jego cena nie przekracza ceny ogólnie przyjętej na rynku tych produktów;
- c) sprzęt posiada właściwości techniczne niezbędne dla operacji oraz odpowiada obowiązującym normom i standardom.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 482/2014**z dnia 4 marca 2014 r.****zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) nr 114/2013 w odniesieniu do średniego indywidualnego poziomu emisji CO₂ producenta Great Wall Motor Company Limited w 2010 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2011 z dnia 11 maja 2011 r. określające normy emisji dla nowych lekkich samochodów dostawczych w ramach zintegrowanego podejścia Unii na rzecz zmniejszenia emisji CO₂ z lekkich pojazdów dostawczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Producent lekkich samochodów dostawczych, Great Wall Motor Company Limited, poinformował Komisję, że jego średni indywidualny poziom emisji CO₂ w 2010 r. określony dla tego producenta w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 114/2013 ⁽²⁾ jest nieprawidłowy. Producent przedstawił szczegółowe dowody wskazujące, że średni indywidualny poziom emisji CO₂ w 2010 r. był znacznie wyższy niż wartość podana w tym rozporządzeniu.
- (2) Komisja zbadała dowody przedstawione przez Great Wall Motor Company Limited i uważa, że należy skorygować tę wartość.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) nr 114/2013,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*W wykazie w załączniku III do rozporządzenia (UE) nr 114/2013, wpis w drugiej kolumnie w pozycji „Średni poziom emisji [g/km]” dla marki *Great Wall* zastępuje się liczbą „225,00”.*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 114/2013 z dnia 6 listopada 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2011 w odniesieniu do zasad dotyczących wniosków o odstępstwo od indywidualnych docelowych poziomów emisji CO₂ dla nowych lekkich samochodów dostawczych (Dz.U. L 38 z 9.2.2013, s. 1).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 483/2014**z dnia 8 maja 2014 r.**

w sprawie środków ochronnych w odniesieniu do biegunki świń wywoływanej delta- koronawirusem w odniesieniu do wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących wprowadzania do Unii pochodzących od świń krwi i osocza krwi suszonych rozpyłowo przeznaczonych do produkcji paszy dla świń utrzymywanych w warunkach fermowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 22 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 22 ust. 1 dyrektywy 97/78/WE stanowi, że w przypadku gdy na terytorium państwa trzeciego pojawi się lub rozprzestrzeni choroba albo jakiegokolwiek inne zjawisko lub okoliczności mogące stworzyć poważne zagrożenie dla zdrowia zwierząt lub jeżeli jest to uzasadnione jakąkolwiek inną poważną przyczyną związaną ze zdrowiem zwierząt, Komisja, z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego, niezwłocznie przyjmuje środki, w tym ustanawia warunki specjalne w związku z produktami pochodzącymi z całego danego państwa trzeciego lub z jego części.
- (2) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 ⁽²⁾ ustanowiono przepisy w zakresie zdrowia ludzi i zwierząt w odniesieniu do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów pochodnych, w celu zapobieżenia zagrożeniu stwarzanemu przez te produkty dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz zminimalizowania tego zagrożenia, a w szczególności w celu ochrony bezpieczeństwa łańcucha paszowego. Ponadto podzielono w nim te produkty na określone kategorie odzwierciedlające poziom ryzyka dla zdrowia ludzi i zdrowia zwierząt.
- (3) W art. 41 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 ustanowiono wymogi dotyczące przywozu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych otrzymanych z materiału kategorii 3.
- (4) W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 142/2011 ⁽³⁾ ustanowiono przepisy wykonawcze do rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, w tym szczegółowe wymogi dotyczące obróbki lub przetwarzania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych przeznaczonych na pasze dla zwierząt utrzymywanych w warunkach fermowych, z wyjątkiem zwierząt futerkowych.
- (5) Produkty z krwi przeznaczone do produkcji paszy dla zwierząt utrzymywanych w warunkach fermowych, w tym pochodzące od świń krew i osocze krwi suszone rozpyłowo, muszą być wyprodukowane zgodnie z rozdziałem II sekcja 2 załącznika X do rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011. W odniesieniu do punktu B tej sekcji produkty z krwi muszą być poddane którejkolwiek z metod przetwarzania od 1 do 5 lub metodzie przetwarzania 7, określonych w rozdziale III załącznika IV do tego rozporządzenia, lub innej metodzie gwarantującej, że dany produkt z krwi jest zgodny z normami mikrobiologicznymi odnoszącymi się do produktów pochodnych określonymi w rozdziale I załącznika X do rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011. Rozporządzenie (UE) nr 142/2011 stanowi także, w szczególności w załączniku XIV rozdział I sekcja 1 tabela 1 wiersz 2 kolumna 6, że produktom z krwi nieprzeznaczonym do spożycia przez ludzi, które mogłyby być wykorzystane jako pasza, przeznaczonym do wysyłki do Unii lub do przewozu tranzytowego przez jej terytorium, musi towarzyszyć świadectwo zdrowia zgodne ze wzorem świadectwa ustanowionym w załączniku XV rozdział 4 (B).
- (6) Biegunka świń wywołwana delta-koronawirusem występuje w Azji i Ameryce Północnej. Wirusa tego nie wykryto nigdy na terytorium Unii. Krew i osocze krwi suszone rozpyłowo, pochodzące od świń, są tradycyjnym składnikiem paszy dla prosiąt. Niewłaściwa obróbka cieplna lub skażenie po obróbce cieplnej mogą prowadzić do rozprzestrzeniania się wirusa za pośrednictwem takich produktów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, s. 9.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1).

- (7) W związku z tym należy dokonać przeglądu wymogów dotyczących przywozu pochodzących od świń krwi i osocza krwi suszonych rozpyłowo i przeznaczonych do produkcji paszy dla świń utrzymywanych w warunkach fermowych.
- (8) Obserwacje naukowe wskazują, że koronawirusy świń inaktywują się w kale świń przy podgrzaniu do temperatury 71 °C i utrzymywaniu w tej temperaturze przez 10 minut lub przy pozostawieniu w temperaturze pokojowej wynoszącej 20 °C przez 7 dni. Wirus nie przetrwał w eksperymentalnie zakażonej suchej paszy przechowywanej w temperaturze 24 °C przez ponad 2 tygodnie. Temperatura stosowana powszechnie w państwach trzecich w procesie suszenia krwi i osocza krwi metodą rozpyłową wynosi 80 °C w całej substancji.
- (9) W oparciu o dostępne informacje wydaje się właściwe, by ustanowić wymóg, zgodnie z którym pochodzące od świń krew i osocze krwi suszone rozpyłowo, wprowadzane z państw trzecich i przeznaczone do karmienia świń były poddawane obróbce w wysokiej temperaturze, a następnie przechowywane przez określony okres w temperaturze pokojowej w celu zmniejszenia ryzyka skażenia po obróbce.
- (10) Ze względu na konieczność ochrony zdrowia zwierząt w Unii i poważne zagrożenie, jakie stwarzają produkty z krwi, Komisja powinna przyjąć tymczasowe środki ochronne. Wprowadzając omawiane produkty na terytorium Unii, należy do nich zatem dołączyć świadectwo zdrowia zgodnie ze wzorem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (11) Tymczasowe środki ochronne należy stosować od dnia następującego po opublikowaniu niniejszego rozporządzenia przez okres 12 miesięcy. Mogą one być zmieniane w świetle oceny ryzyka na podstawie nowych informacji naukowych.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Na zasadzie odstępstwa od kolumny 6 wiersz 2 tabela 1 sekcja 1 rozdział I załącznika XIV oraz od rozdziału 4 (B) załącznika XV do rozporządzenia (UE) nr 142/2011, produktom z krwi nieprzeznaczonym do spożycia przez ludzi, które mogą być wykorzystane jako materiał paszowy, przeznaczonym do wysyłki do Unii Europejskiej lub przewozu tranzytowego przez jej terytorium, musi towarzyszyć świadectwo zdrowia zgodne ze wzorem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do przesyłek, do których dołączono świadectwo, począwszy od dnia następującego po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 maja 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 maja 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Świadectwo zdrowia

Dla produktów z krwi nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, które można wykorzystać jako materiał paszowy, na potrzeby wysyłki do Unii Europejskiej lub przewozu tranzytowego przez (*) jej terytorium

PAŃSTWO:

Świadectwo weterynaryjne dla UE

Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca Nazwa Adres Tel.		I.2. Numer referencyjny świadectwa		I.2.a.	
			I.3. Właściwy organ centralny			
			I.4. Właściwy organ lokalny			
	I.5. Odbiorca Nazwa Adres Kod pocztowy Tel.		I.6. Osoba odpowiedzialna za przesyłkę w UE Nazwa Adres Kod pocztowy Tel.			
	I.7. Państwo pochodzenia	Kod ISO	I.8. Region pochodzenia	Kod	I.9. Państwo przeznaczenia	Kod ISO
					I.10. Region przeznaczenia	Kod
	I.11. Miejsce pochodzenia Nazwa Numer zatwierdzenia Adres Nazwa Numer zatwierdzenia Adres Nazwa Numer zatwierdzenia		I.12. Miejsce przeznaczenia Nazwa Skład celny ☐ Adres Numer zatwierdzenia Kod pocztowy			
	I.13. Miejsce załadunku		I.14. Data wyjazdu			
	I.15. Środek transportu Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Samochód ☐ Inne ☐ Oznakowanie Dokumenty towarzyszące		I.16. Punkt kontroli granicznej na granicy UE			
			I.17.			
I.18. Opis towaru				I.19. Kod towaru (kod HS)		
				I.20. Ilość		
I.21. Temperatura produktu Otoczenia ☐ Schłodzony ☐ Zamrożony ☐				I.22. Liczba opakowań		
I.23. Nr plomby/kontenera/pojemnika				I.24. Rodzaj opakowań		
I.25. Cel certyfikacji: Pasze dla zwierząt ☐ Użycie techniczne ☐						
I.26. Tranzyt przez UE do państwa trzeciego ☐ Państwo trzecie Kod ISO				I.27. Przywóz lub dopuszczenie na terytorium UE ☐		
I.28. Oznakowanie towaru Numer zatwierdzenia zakładu Gatunek (nazwa systematyczna) Rodzaj towaru Zakład produkcyjny Numer partii						

PAŃSTWO

Produkty z krwi, nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi,
które można wykorzystać jako materiał paszowy

II.	Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
Część II: Zaświadczenie	Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, oświadczam, że przeczytałem i zrozumiałem rozporządzenie (WE) nr 1069/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady ^(1a) oraz rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 ^(1b) i zaświadczam, że produkty z krwi opisane powyżej:		
	II.1. składają się z produktów z krwi, które spełniają poniższe wymagania dotyczące zdrowia;		
	II.2. składają się wyłącznie z produktów z krwi nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi;		
	II.3. zostały przygotowane i były przechowywane w zakładzie, który został zatwierdzony, uzyskał zezwolenie i jest nadzorowany przez właściwy organ zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009;		
	II.4. zostały przygotowane wyłącznie z następujących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego:		
	⁽²⁾ [krew zwierząt poddanych ubojowi nadająca się do spożycia przez ludzi zgodnie z przepisami unijnymi, ale nieprzeznaczona do spożycia przez ludzi ze względów handlowych;]		
	⁽²⁾ <i>lub</i> [krew zwierząt poddanych ubojowi odrzucona jako nienadająca się do spożycia przez ludzi zgodnie z przepisami unijnymi, ale niewykazująca żadnych oznak chorób przenoszonych na ludzi lub zwierzęta, otrzymana z tusz zwierząt, które zostały poddane ubojowi w rzeźni i uznane za nadające się do spożycia przez ludzi w następstwie kontroli przedubojowej zgodnie z przepisami unijnymi;]		
	II.5. w celu inaktywowania czynników chorobotwórczych zostały poddane		
	⁽²⁾ [przetwarzaniu zgodnie z metodą przetwarzania ⁽³⁾ określoną w rozdziale III załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 142/2011;]		
	⁽²⁾ <i>albo</i> [metodzie i parametrom, które zapewniają zgodność produktu z normami mikrobiologicznymi określonymi w rozdziale I załącznika X do rozporządzenia (UE) nr 142/2011;]		
⁽²⁾ <i>albo</i> [w przypadku produktów z krwi, w tym krwi i osocza krwi suszonych rozpyłowo, pozyskanych ze świń, przeznaczonych do karmienia świń – obróbce cieplnej w temperaturze przynajmniej 80°C w całej objętości substancji, przy czym zawartość wilgoci w suszonej krwi i suszonym osoczu krwi nie przekracza 8% przy aktywności wody (Aw) mniejszej niż 0,60.]			
II.6. zostały przebadane pod nadzorem właściwego organu, który pobrał próbkę losową bezpośrednio przed wysyłką i stwierdził, że spełnia ona następujące normy ⁽⁴⁾ :			
Salmonella: nieobecna w 25g: n = 5, c = 0, m = 0, M = 0,			
Enterobakterie: n = 5, c = 2, m = 10, M = 300 w 1 gramie;			
II.7. produkt końcowy został:			
⁽²⁾ [zapakowany w nowe lub sterylizowane worki;]			
⁽²⁾ <i>albo</i> [przetransportowany masowo w kontenerach lub innych środkach transportu, które zostały dokładnie oczyszczone i zdezynfekowane za pomocą środka dezynfekującego, zatwierdzonego przed użyciem przez właściwy organ,]			
oraz opatrzone etykietą z informacją „NIEPRZEZNACZONE DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI”;			
II.8. produkt końcowy był przechowywany w zamknięciu;			
II.9. podjęto wszelkie środki ostrożności, aby uniknąć skażenia czynnikami chorobotwórczymi po obróbce;			
⁽²⁾ <i>oraz</i> [w przypadku produktów z krwi, w tym krwi i osocza krwi suszonych rozpyłowo, pozyskanych ze świń, przeznaczonych do karmienia świń – był przechowywany w suchych warunkach magazynowych w temperaturze pokojowej przez przynajmniej 6 tygodni.]			
II.10. nie zawiera i nie został uzyskany z:			
⁽²⁾ [materiału szczególnego ryzyka, ani z mięsa oddzielonego mechanicznie uzyskanego z kości bydła, owiec lub kóz, a zwierzęta, z których uzyskano ten produkt uboczny pochodzenia zwierzęcego lub produkt pochodny, z wyłączeniem zwierząt, które urodziły się, były nieprzerwanie chowane i zostały poddane ubojowi w państwie lub regionie sklasyfikowanym decyzją zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾ , jako państwo lub region o znikomym ryzyku występowania BSE, nie zostały poddane ubojowi po ogłuszeniu poprzez wstrzyknięcie gazu do jamy czaszki ani uśmiercone z zastosowaniem tej samej metody, ani poddane ubojowi poprzez uszkodzenie tkanki ośrodkowego układu nerwowego za pomocą wydłużonego narzędzia w kształcie pręta wprowadzonego do jamy czaszki.]			
⁽²⁾ <i>albo</i> [materiału bydlęcego, owczego i koziego innego niż materiał pochodzący od zwierząt, które urodziły się, były nieprzerwanie chowane i zostały poddane ubojowi w państwie lub regionie sklasyfikowanym zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 jako państwo lub region o znikomym ryzyku występowania BSE.]			

PAŃSTWO

Produkty z krwi, nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi,
które można wykorzystać jako materiał paszowy

II. Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
Uwagi Część I: — Rubryka I.6.: Osoba odpowiedzialna za przesyłkę w Unii Europejskiej: obowiązkowo wypełnić jedynie w przypadku świadectwa dla przesyłki tranzytowej; można wypełnić w przypadku świadectwa dla przesyłki importowanej. — Rubryka I.12: Miejsce przeznaczenia: wypełnić jedynie w przypadku świadectwa dla przesyłki tranzytowej. Produkty przewożone tranzytem mogą być przechowywane jedynie w wolnych obszarach celnych, składach wolnocłowych i składach celnych. — Rubryka I.15: Numer rejestracyjny (wagony kolejowe lub kontener i samochody ciężarowe), numer lotu (samolot) albo nazwa (statek); podać informacje w przypadku rozładunku i ponownego załadunku. — Rubryka I.19: podać właściwy kod HS: 05.11.91 lub 05.11.99. — Rubryka I.23: W przypadku kontenerów masowych podać numer kontenera oraz numer plomby (w stosownych przypadkach). — Rubryka I.25: użycie techniczne użycie do celów innych niż spożycie przez zwierzęta. — Rubryka I.26 i I.27: Wypełnić zależnie od tego, czy jest to świadectwo tranzytowe, czy przywozowe. — Rubryka I.28: Gatunki: wybrać z poniższych: <i>Aves</i>, <i>Ruminantia</i>, <i>Suidae</i>, <i>Mammalia</i> inne niż <i>Ruminantia</i>, <i>Pesca</i>, <i>Reptilia</i> Część II: (^{1a}) Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1. (^{1b}) Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1. (²) Niepotrzebne skreślić. (³) Wpisać numer metody: odpowiednio 1–5 lub 7. (⁴) Gdzie: n = liczba próbek, które mają zostać poddane badaniu; m = wartość graniczna liczby bakterii; wynik uznaje się za zadowalający, jeżeli liczba bakterii we wszystkich próbkach nie przekracza m; M = maksymalna wartość dla liczby bakterii; wynik uznaje się za niezadowalający, jeżeli liczba bakterii w jednej lub kilku próbkach jest równa lub większa od M; oraz c = liczba próbek, w których liczba bakterii zawiera się między m i M; próbkę uznaje się nadal za zadowalającą, jeżeli liczba bakterii w pozostałych próbkach jest równa lub mniejsza od m. (⁵) Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1. — Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż kolor druku. — Uwaga dla osoby odpowiedzialnej za przesyłkę w Unii Europejskiej: niniejsze świadectwo służy jedynie celom weterynaryjnym i musi towarzyszyć przesyłce do momentu przybycia do punktu kontroli granicznej.		
Urzędowy lekarz weterynarii/Urzędowy inspektor Imię i nazwisko (wielkimi literami): Data: Pieczęć: Kwalifikacje i tytuł: Podpis:		

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 484/2014**z dnia 12 maja 2014 r.****ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do hipotetycznego kapitału kontrahenta centralnego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 50a ust. 4 akapit trzeci i art. 50c ust. 3 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽²⁾ obecnie instytucje z siedzibą w Unii przedstawiają sprawozdania dotyczące przestrzegania przez nie wymogów w zakresie funduszy własnych co kwartał. W celu zmniejszenia niespójności między dniami odniesienia wyznaczonymi dla instytucji a dniami wyznaczonymi dla kontrahentów centralnych („CCP”) do celów obliczania i przekazywania informacji dotyczących kapitału hipotetycznego, dni odniesienia wyznaczone dla CCP powinny obejmować co najmniej dni odniesienia wyznaczone już dla instytucji. Większa częstotliwość przekazywania informacji dotyczących kapitału hipotetycznego umożliwiłaby jednak również uwzględnienie faktu, że członkowie rozliczający z siedzibą w państwach trzecich mogą mieć inne dni sprawozdawcze. Ponadto mogą nastąpić większe zmiany wymogów w zakresie funduszy własnych i aby członkowie rozliczający oraz ich właściwe organy mieli aktualne informacje na temat tych wymogów, mogą oni pragnąć monitorować wspomniane ekspozycje z częstotliwością większą niż kwartalna.
- (2) W zwyczajnych okolicznościach dni sprawozdawcze dla CCP powinny przypadać nie później niż tydzień po terminie obliczenia. Tygodniowy okres daje CCP wystarczającą ilość czasu na wykonanie wszystkich kontroli wewnętrznych oraz zakończenie niezbędnego procesu zatwierdzeń przed przekazaniem wymaganych danych. Jeżeli CCP opracuje w pełni zautomatyzowany system, dzień sprawozdawczy może być zbliżony do terminu obliczenia. Obecnie jest jednak możliwe, że CCP mogą nie mieć możliwości zakończenia całego procesu we wspomnianym terminie i w związku z tym może istnieć potrzeba opracowania przez nich wewnętrznych procedur i infrastruktury, aby móc tego dokonać. W tym kontekście należy wprowadzić przepis przejściowy, aby zapewnić CCP wystarczający czas na opracowanie niezbędnych wewnętrznych procedur i infrastruktury przy jednoczesnym rozpoczęciu przekazywania informacji dotyczących kapitału hipotetycznego ich członkom rozliczającym.
- (3) Na podstawie rozporządzenia (UE) nr 648/2012 straty poniesione wskutek niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego będą w pierwszej kolejności pokrywane za pomocą początkowego depozytu zabezpieczającego oraz za pomocą wkładu na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania wniesionego przez samego członka niewykonującego zobowiązania. W przypadku gdy środki te okażą się niewystarczające, straty są pokrywane za pomocą zasobów finansowych wniesionych z góry przez CCP odpowiednio w ramach ich kaskadowego pokrywania strat w przypadku niewykonania zobowiązania oraz za pomocą wkładów na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania wniesionych z góry przez członków wykonujących zobowiązania. W tym okresie częstotliwość sprawozdań należy zwiększyć w celu przekazywania na bieżąco innym członkom rozliczającym wykonującym zobowiązania oraz właściwym organom informacji dotyczących kapitału hipotetycznego koniecznego do obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych członków rozliczających. CCP powinny dysponować możliwościami technicznymi oraz wewnętrznymi procedurami w celu obliczania i przekazywania informacji dotyczących kapitału hipotetycznego we wspomnianych sytuacjach skrajnych.
- (4) Na podstawie rozporządzenia (UE) nr 648/2012 CCP w ciągu miesiąca musi uzupełnić swoje wniesione z góry własne zasoby finansowe w ramach kaskadowego pokrywania strat w przypadku niewykonania zobowiązania. Z tego powodu częstotliwość obliczeń i częstotliwość sprawozdań we wspomnianych sytuacjach powinny być większe niż standardowe. Codzienne przekazywanie informacji dotyczących kapitału hipotetycznego mogłoby

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

mieć mniejsze znaczenie, ponieważ ustalenie całkowitej wielkości strat poniesionych wskutek niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego może zająć trochę czasu. Z uwagi na szeroki zakres różnych scenariuszy właściwe organy powinny mieć również możliwość wnioskowania o zwiększenie częstotliwości w okresach występowania warunków skrajnych na podstawie oceny sytuacji, w ramach której należy uwzględnić stopień rzeczywistego lub przewidywanego zmniejszenia wniesionych z góry zasobów finansowych dostępnych dla CCP (zarówno tych wniesionych przez samego CCP, jak i wniesionych przez członków rozliczających). Większa częstotliwość powinna mieć zastosowanie do czasu przywrócenia wspomnianych zasobów do poziomów wymaganych odpowiednimi przepisami.

- (5) Przedstawianie sprawozdań z dużą częstotliwością w okresach występowania warunków skrajnych może być bardzo wymagające z uwagi na nowo wprowadzony wymóg sprawozdawczy. Dla przynajmniej niektórych CCP może to stanowić wyzwanie pod względem technicznej realizacji. W celu zmniejszenia tej trudności należy ustalić późniejszą datę rozpoczęcia stosowania wymogów dotyczących większej częstotliwości sprawozdań. Pozwoli to CCP na udoskonalenie ich wewnętrznych procedur oraz na modernizację ich systemów.
- (6) Przepisy zawarte w niniejszym rozporządzeniu są ze sobą ściśle powiązane, ponieważ dotyczą one wymogów w zakresie obliczania hipotetycznego kapitału CCP i przedstawiania sprawozdań na temat tego kapitału. Aby zapewnić spójność między tymi przepisami, które powinny wejść w życie jednocześnie, oraz aby ułatwić całościowy wgląd w te przepisy i łatwy dostęp do nich osobom podlegającym tym obowiązkom, wskazane jest włączenie do jednego rozporządzenia wszystkich stosownych wykonawczych standardów technicznych wymaganych na mocy rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (7) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt wykonawczych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.
- (8) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego przeprowadził otwarte konsultacje społeczne na temat projektu wykonawczych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o wydanie opinii do Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej na podstawie art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Częstotliwość i terminy obliczenia wymaganego na mocy art. 50a ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012

1. Obliczenia określonego w art. 50a ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 dokonuje się z częstotliwością miesięczną, z wyjątkiem przypadków, w których korzysta się ze swobody uznania zapewnionej na podstawie art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, kiedy to obliczenia dokonuje się co tydzień lub codziennie.
2. W przypadku gdy obliczenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się z częstotliwością miesięczną, CCP stosuje oba następujące wymogi:
 - a) dni odniesienia dla tego obliczenia są następujące:

31 stycznia, 28 lutego (lub 29 lutego w roku przestępnym), 31 marca, 30 kwietnia, 31 maja, 30 czerwca, 31 lipca, 31 sierpnia, 30 września, 31 października, 30 listopada, 31 grudnia;
 - b) dniem, w którym CCP dokonuje tego obliczenia („dzień obliczenia”), jest odpowiednio:

1 lutego, 1 marca, 1 kwietnia, 1 maja, 1 czerwca, 1 lipca, 1 sierpnia, 1 września, 1 października, 1 listopada, 1 grudnia, 1 stycznia.
3. W przypadku gdy obliczenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się co tydzień lub codziennie, dzień pierwszego obliczenia przypada na dzień następujący po dniu odpowiedniego wniosku właściwego organu. Pierwszym dniem odniesienia jest dzień odpowiedniego wniosku właściwego organu. Dla kolejnych obliczeń dniem odniesienia jest dzień poprzedzający dzień obliczenia. W przypadku obliczeń cotygodniowych czas między dniami obliczenia wynosi pięć dni roboczych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

4. W przypadku gdy dzień obliczenia przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, sobotę lub niedzielę, obliczenia dokonuje się w następnym dniu roboczym.

Artykuł 2

Częstotliwość, terminy i jednolity format składania sprawozdań wymaganych na mocy art. 50c ust. 2 i art. 89 ust. 5a rozporządzenia (UE) nr 648/2012

1. Sprawozdania wymagane na mocy art. 50c ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz, w stosownych przypadkach, na mocy art. 89 ust. 5a akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 648/2012 składa się z częstotliwością miesięczną, z wyjątkiem przypadków, w których korzysta się ze swobody uznania zapewnionej na podstawie art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, kiedy to sprawozdania składa się co tydzień lub codziennie.
2. W przypadku gdy sprawozdania zgodnie z ust. 1 składa się z częstotliwością miesięczną, dzień sprawozdawczy przypada w ciągu pięciu dni roboczych od dnia obliczenia określonego w art. 1 lub w miarę możliwości wcześniej.
3. W przypadku gdy sprawozdania zgodnie z ust. 1 składa się co tydzień lub codziennie, dniem sprawozdawczym jest dzień następujący po dniu obliczenia.
4. W przypadku gdy dzień sprawozdawczy przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, sobotę lub niedzielę, dniem sprawozdawczym jest następny dzień roboczy.
5. CCP przekazują informacje, o których mowa w ust. 1, z zastosowaniem wzoru określonego w załączniku I („Informacje dotyczące kapitału hipotetycznego”), wypełnionego zgodnie z instrukcjami przedstawionymi w załączniku II („Instrukcje dotyczące przekazywania informacji dotyczących kapitału hipotetycznego”).

Artykuł 3

Warunki zwiększania częstotliwości obliczeń i częstotliwości sprawozdań zgodnie z art. 50a ust. 3 i art. 50c ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012

1. Właściwe organy w odniesieniu do instytucji pełniące rolę członka rozliczającego mogą wymagać od każdego CCP, w odniesieniu do którego dana instytucja pełni rolę członka rozliczającego, dokonywania obliczenia, o którym mowa w art. 1 ust. 1, oraz składania sprawozdań, o których mowa w art. 2 ust. 1, codziennie lub co tydzień w każdej z następujących sytuacji:
 - a) w przypadku gdy, w następstwie niewykonania zobowiązania przez jednego członka rozliczającego, CCP ma obowiązek wykorzystać wniesione przez siebie z góry zasoby finansowe w ramach kaskadowego pokrywania strat zgodnie z art. 43 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
 - b) w przypadku gdy, w następstwie niewykonania zobowiązania przez jednego członka rozliczającego, CCP ma obowiązek wykorzystać wkłady na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania wniesione przez członków rozliczających wykonujących zobowiązania zgodnie z art. 42 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
2. Właściwe organy dokonują wyboru między częstotliwością codzienną i cotygodniową, które przewidziano w ust. 1, na podstawie stopnia rzeczywistego lub przewidywanego zmniejszenia wniesionych z góry zasobów finansowych.
3. W przypadku gdy właściwe organy wymagają od CCP zwiększenia częstotliwości obliczeń i częstotliwości sprawozdań zgodnie z ust. 1 lit. a), większa częstotliwość ma zastosowanie do czasu przywrócenia zasobów finansowych wniesionych z góry przez CCP w ramach kaskadowego pokrywania strat w przypadku niewykonania zobowiązania do poziomów określonych w art. 35 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 153/2013 ⁽¹⁾.
4. W przypadku gdy właściwe organy wymagają od CCP zwiększenia częstotliwości obliczeń i częstotliwości sprawozdań zgodnie z ust. 1 lit. b), większa częstotliwość ma zastosowanie do czasu przywrócenia wkładów na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania wnoszonych przez członków CCP wykonujących zobowiązania do poziomów określonych w art. 42 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 153/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów obowiązujących kontrahentów centralnych (Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 41).

*Artykuł 4***Przepis przejściowy**

Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 2 w okresie od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2014 r. CCP przekazują informacje, o których mowa we wspomnianym ustępie, najpóźniej w terminie 15 dni roboczych od dnia odniesienia lub w miarę możliwości wcześniej.

*Artykuł 5***Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 2 czerwca 2014 r., z wyjątkiem art. 1 ust. 3, art. 2 ust. 3 i art. 3, które stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Informacje dotyczące kapitału hipotetycznego

Nr	Pozycja	Odniesienia do aktów prawnych	Kwota
10	Kontrahent centralny	—	
20	Identyfikator funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania	Art. 50c ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012	
30	Dzień obliczenia	Art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 484/2014	
40	Kapitał hipotetyczny (K_{CCP})	Art. 50c ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 648/2012	
50	Suma wniesionych z góry wkładów (DF_{CM})	Art. 50c ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 648/2012	
60	Kwota wniesionych z góry zasobów finansowych, które ma on obowiązek wykorzystać przed wykorzystaniem wkładów do funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania od pozostałych członków rozliczających (DF_{CCP})	Art. 50c ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 648/2012	
70	Całkowita liczba członków rozliczających (N)	Art. 50c ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 648/2012	
80	Współczynnik koncentracji (β)	Art. 50c ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 648/2012	
90	Całkowita kwota początkowego depozytu	Art. 89 ust. 5a akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 648/2012	

ZAŁĄCZNIK II

INSTRUKCJE DOTYCZĄCE PRZEKAZYWANIA INFORMACJI DOTYCZĄCYCH KAPITAŁU HIPOTETYCZNEGO

1. Niniejszy załącznik zawiera dodatkowe instrukcje dotyczące tabeli zawartej w załączniku I.

OGÓLNE INSTRUKCJE

2. Częstotliwość
- 2.1. Informacje są przekazywane (z zastosowaniem wzoru tabeli) z częstotliwością określoną w art. 1 niniejszego rozporządzenia.
3. Dni sprawozdawcze
- 3.1. Dni sprawozdawcze określono w art. 2.

INSTRUKCJE DOTYCZĄCE WZORU

4. Konwencja znaków
- 4.1. Wszystkie kwoty są zgłaszane jako liczby dodatnie.
- 4.2. Przy wypełnianiu wzoru bierze się pod uwagę następujące formaty i odniesienia do aktów prawnych:

Nr we wzorze	Instrukcje	
10	Nazwa kontrahenta centralnego (CCP)	
	Format	Tekst, dowolna liczba znaków
20	Identyfikator funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania	
	Odniesienia do aktów prawnych	Art. 50c ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012
	Instrukcja	Zgodnie z art. 50c ust. 1, jeżeli kontrahent centralny ma więcej niż jeden fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania, przekazuje informacje określone w akapicie pierwszym wspomnianego artykułu w odniesieniu do każdego funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania.
	Format	Tekst, dowolna liczba znaków
	Obliczenia	Brak
30	Dzień obliczenia	
	Odniesienia do aktów prawnych	Art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia
	Uwaga	Dzień obliczenia zgodnie z art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia w zależności od wymaganej częstotliwości.
	Format	RRRR-MM-DD Czterocyfrowo rok, dywiz, dwucyfrowo miesiąc, dywiz, dwucyfrowo dzień.
	Obliczenia	Brak
40	Kapitał hipotetyczny (K_{CCP})	
	Odniesienia do aktów prawnych	Art. 50c ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 648/2012
	Instrukcje	Walutę na potrzeby sprawozdawczości określa się, podając kod waluty według normy ISO 4217, po którym następuje odstęp i kwota. Liczby można zaokrąglić z błędem zaokrąglenia poniżej 1 %.
	Format	Kod ISO kwota
	Obliczenia	Kapitał hipotetyczny oblicza się zgodnie z wymogami art. 50a ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012

Nr we wzorze	Instrukcje	
50	Suma wniesionych z góry wkładów (DF_{CM})	
	Odniesienia do aktów prawnych	Art. 50c ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 648/2012
	Obliczenia	Wniesione z góry wkłady oblicza się jako sumę wniesionych z góry wkładów członków rozliczających zgodnie z wymogami art. 308 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
	Instrukcje	Walutę na potrzeby sprawozdawczości określa się, podając kod waluty według normy ISO 4217, po którym następuje odstęp i kwota. Liczby można zaokrąglić z błędem zaokrąglenia poniżej 1 %.
	Format	Kod ISO kwota
60	Kwota wniesionych z góry zasobów finansowych, które ma on obowiązek wykorzystać przed wykorzystaniem wkładów do funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania od pozostałych członków rozliczających (DF_{CCP})	
	Odniesienia do aktów prawnych	Art. 50c ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 648/2012
	Obliczenia	Sumę wniesionych z góry wkładów wszystkich członków rozliczających CCP oblicza się zgodnie z wymogami art. 308 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
	Instrukcje	Walutę na potrzeby sprawozdawczości określa się, podając kod waluty według normy ISO 4217, po którym następuje odstęp i kwota. Liczby można zaokrąglić z błędem zaokrąglenia poniżej 1 %.
	Format	Kod ISO kwota
70	Całkowita liczba członków rozliczających (N)	
	Odniesienia do aktów prawnych	Art. 50c ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 648/2012
	Obliczenia	Liczba członków rozliczających CCP.
	Format	Liczba całkowita
80	Współczynnik koncentracji (β)	
	Odniesienia do aktów prawnych	Art. 50c ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 648/2012
	Obliczenia	Współczynnik koncentracji oblicza się zgodnie z wymogami art. 50d lit. c) rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
	Instrukcje	Walutę na potrzeby sprawozdawczości określa się, podając kod waluty według normy ISO 4217, po którym następuje odstęp i kwota. Liczby można zaokrąglić z błędem zaokrąglenia poniżej 1 %.
	Format	Kod ISO kwota

Nr we wzorze	Instrukcje	
90	Całkowita kwota początkowego depozytu	
	Odniesienia do aktów prawnych	Art. 89 ust. 5a akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 648/2012
	Obliczenia	Całkowitą kwotę początkowego depozytu otrzymanego przez CCP od jego członków rozliczających oblicza się zgodnie z wymogami art. 24–27 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 153/2013.
	Instrukcje	Informacje te przekazuje się jedynie w stosownych przypadkach. Walutę na potrzeby sprawozdawczości określa się, podając kod waluty według normy ISO 4217, po którym następuje odstęp i kwota. Liczby można zaokrąglić z błędem zaokrąglenia poniżej 1 %.
	Format	Kod ISO kwota

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 485/2014**z dnia 12 maja 2014 r.****w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej *Bacillus pumilus* QST 2808, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2 oraz art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 80 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 dyrektywę Rady 91/414/EWG⁽²⁾ należy stosować, w odniesieniu do procedury i warunków zatwierdzania, do substancji czynnych, dla których przyjęto decyzję zgodnie z art. 6 ust. 3 tej dyrektywy przed dniem 14 czerwca 2011 r. W przypadku *Bacillus pumilus* QST 2808 warunki art. 80 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 zostały spełnione decyzją wykonawczą Komisji 2011/253/UE⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w dniu 3 grudnia 2010 r. Niemcy otrzymały od przedsiębiorstwa AgraQuest Inc., obecnie Bayer CropScience, wniosek o włączenie substancji czynnej *Bacillus pumilus* QST 2808 do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji wykonawczej 2011/253/UE potwierdzono, że wniosek jest „kompletny” w tym sensie, że zasadniczo spełnia wymogi dotyczące danych i informacji przewidziane w załącznikach II oraz III do dyrektywy 91/414/EWG.
- (3) Zgodnie z przepisami art. 6 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/414/EWG dla wspomnianej substancji czynnej i dla zastosowań zaproponowanych przez wnioskodawcę został oceniony wpływ na zdrowie ludzi i zdrowie zwierząt oraz na środowisko. W dniu 8 maja 2012 r. państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy przedłożyło projekt sprawozdania z oceny.
- (4) Projekt sprawozdania z oceny został zweryfikowany przez państwa członkowskie i Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwany dalej „Urzędem”). W dniu 26 lipca 2013 r. Urząd przedstawił Komisji swoje wnioski z oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy⁽⁴⁾, dotyczącej substancji czynnej *Bacillus pumilus* QST 2808. Projekt sprawozdania z oceny i wnioski Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 20 marca 2014 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego *Bacillus pumilus* QST 2808.
- (5) Jak wykazały różne badania, można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające *Bacillus pumilus* QST 2808 zasadniczo spełniają wymogi określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 5 ust. 3 dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem zatwierdzić *Bacillus pumilus* QST 2808.
- (6) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej należy jednak uwzględnić pewne warunki i ograniczenia. Należy w szczególności zażądać dodatkowych informacji potwierdzających.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2011/253/UE z dnia 26 kwietnia 2011 r. uznająca zasadniczo kompletność dokumentacji przedłożonych do szczegółowego badania w celu ewentualnego włączenia metobromuronu, kwasu S-abskysynowego, *Bacillus amyloliquefaciens* subsp. *plantarum* D747, *Bacillus pumilus* QST 2808 i *Streptomyces lydicus* WYEC 108 do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 106 z 27.4.2011, s. 13).⁽⁴⁾ Dziennik EFSA (2013) 11(8): 3346. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu.

- (7) Na zatwierdzenie należy przewidzieć rozsądnie długi termin, aby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z zatwierdzenia.
- (8) Bez uszczerbku dla przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009 obowiązków wynikających z zatwierdzenia oraz biorąc pod uwagę szczególną sytuację powstałą w wyniku przejścia od dyrektywy 91/414/EWG do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, należy postanowić, co następuje. Państwom członkowskim należy zapewnić sześć miesięcy, licząc od daty zatwierdzenia, na dokonanie przeglądu zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających *Bacillus pumilus* QST 2808. W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny zmienić, zastąpić lub cofnąć te zezwolenia. Na zasadzie odstępstwa od powyższego terminu należy przyznać więcej czasu na przedłożenie i ocenę pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III, zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG, dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami.
- (9) Doświadczenie zdobyte przy okazji włączania do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG substancji czynnych, ocenionych w ramach rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3600/92 ⁽¹⁾ pokazuje, że mogą pojawić się trudności z interpretacją spoczywających na posiadaczach dotychczasowych zezwoleń obowiązków w zakresie dostępu do danych. W celu uniknięcia dalszych trudności wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do wspomnianej dyrektywy. Wyjaśnienie to nie nakłada jednak na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z tymi, które nakłada się w przyjętych dotąd dyrektywach zmieniających załącznik I do wspomnianej dyrektywy lub w rozporządzeniach zatwierdzających substancje czynne.
- (10) Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 należy odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽²⁾.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdzenie substancji czynnej

Zatwierdza się substancję czynną *Bacillus pumilus* QST 2808, określoną w załączniku I, z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w tym załączniku.

Artykuł 2

Ponowna ocena środków ochrony roślin

1. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie w razie potrzeby zmieniają lub cofają obowiązujące zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające *Bacillus pumilus* QST 2808 jako substancję czynną w terminie do dnia 28 lutego 2015 r.

Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności sprawdzają, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem warunków wskazanych w kolumnie dotyczącej przepisów szczegółowych w tym załączniku, oraz czy posiadacz zezwolenia posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do dyrektywy 91/414/EWG albo ma do niej dostęp, zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 ust. 1–4 tej dyrektywy oraz w art. 62 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiające szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 366 z 15.12.1992, s. 10).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego *Bacillus pumilus* QST 2808 jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku substancji czynnych wyszczególnionych w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 najpóźniej do dnia 31 sierpnia 2014 r. zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG i z uwzględnieniem kolumny dotyczącej przepisów szczegółowych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Na podstawie powyższej oceny państwa członkowskie określają, czy środek ochrony roślin spełnia warunki ustanowione w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

Po dokonaniu tych ustaleń państwa członkowskie:

- a) w przypadku środka zawierającego *Bacillus pumilus* QST 2808 jako jedyną substancję czynną, w razie potrzeby zmieniają lub cofają zezwolenie najpóźniej do dnia 29 lutego 2016 r.; lub
- b) w przypadku środka zawierającego *Bacillus pumilus* QST 2808 jako jedną z kilku substancji czynnych, w razie potrzeby, zmieniają lub cofają zezwolenie do dnia 29 lutego 2016 r. lub w terminie określonym dla takiej zmiany lub cofnięcia we właściwym akcie lub aktach włączających odpowiednią substancję lub substancje do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG albo zatwierdzających odpowiednią substancję lub substancje, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 września 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczególne
<i>Bacillus pumilus</i> QST 2808 Służba Badań Naukowych przy Departamencie Rolnictwa Stanów Zjednoczonych (NRRL), zbiór kultur patentowych w Peorii, Illinois, USA pod numerem referencyjnym B-30087.	Nie dotyczy	$\geq 1 \times 10^{12}$ CFU/kg	1 września 2014 r.	31 sierpnia 2024 r.	W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego <i>Bacillus pumilus</i> QST 2808, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 20 marca 2014 r. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na ochronę operatorów i pracowników, biorąc pod uwagę fakt, że <i>Bacillus pumilus</i> QST 2808 należy uznać za potencjalny czynnik uczulający. W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko. Wnioskodawca przedkłada informacje potwierdzające dotyczące: a) oznaczenia aminocukru wytwarzanego przez <i>Bacillus pumilus</i> QST 2808; b) danych analitycznych dotyczących zawartości aminocukru w partiach produkcyjnych. Wnioskodawca przedkłada te informacje Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi do dnia 31 sierpnia 2016 r.

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

Załącznik II

W części B załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 dodaje się pozycję w brzmieniu:

Numer	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczególne
„75	<i>Bacillus pumilus</i> QST 2808 Służba Badań Naukowych przy Departamencie Rolnictwa Stanów Zjednoczonych (NRRL), zbiór kultur patentowych w Peorii, Illinois, USA pod numerem referencyjnym B-30087.	Nie dotyczy	$\geq 1 \times 10^{12}$ CFU/kg	1 września 2014 r.	31 sierpnia 2024 r.	W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego <i>Bacillus pumilus</i> QST 2808, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 20 marca 2014 r. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na ochronę operatorów i pracowników, biorąc pod uwagę fakt, że <i>Bacillus pumilus</i> QST 2808 należy uznać za potencjalny czynnik uczulający. W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko. Wnioskodawca przedkłada informacje potwierdzające dotyczące: a) oznaczenia aminocukru wytwarzanego przez <i>Bacillus pumilus</i> QST 2808; b) danych analitycznych dotyczących zawartości aminocukru w partiach produkcyjnych. Wnioskodawca przedkłada te informacje Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi do dnia 31 sierpnia 2016 r.”

(*) Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 486/2014**z dnia 12 maja 2014 r.****w sprawie wycofania zatwierdzenia substancji czynnej tlenek fenbutacyny, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności alternatywę drugą zawartą w art. 21 ust. 3 oraz art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Komisji 2011/30/UE ⁽²⁾ włączono tlenek fenbutacyny jako substancję czynną do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽³⁾, pod warunkiem że państwa członkowskie, których to dotyczy, dopilnowują, aby wnioskodawca, na którego wniosek włączono tlenek fenbutacyny, przekazał dalsze informacje potwierdzające na temat możliwej genotoksyczności, znaczenia ekotoksycznego zanieczyszczenia SD 31723, a także widm, trwałości składowania oraz metod przeprowadzania analiz postaci użytkowej do dnia 31 maja 2013 r.
- (2) Substancje czynne włączone do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG zostały uznane za zatwierdzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 oraz są wymienione w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽⁴⁾.
- (3) Wnioskodawca, na którego wniosek zatwierdzono tlenek fenbutacyny, nie przedstawił informacji potwierdzających w terminie do dnia 31 maja 2013 r. Wiadomością e-mail z dnia 27 czerwca 2013 r. poinformował on Komisję o swoim zamiarze nieprzedstawiania takich informacji.
- (4) W związku z tym należy wycofać zatwierdzenie tlenku fenbutacyny.
- (5) Należy zatem uchylić dyrektywę Komisji 2011/30/UE.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011.
- (7) Państwom członkowskim należy przyznać czas na cofnięcie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tlenek fenbutacyny.
- (8) Jeśli zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie przyznają dodatkowy okres na zużycie zapasów środków ochrony roślin zawierających tlenek fenbutacyny, okres ten powinien upłynąć najpóźniej po 18 miesiącach od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 2011/30/UE z dnia 7 marca 2011 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej tlenku fenbutacyny jako substancji czynnej oraz zmieniająca decyzję Komisji 2008/934/WE (Dz.U. L 61 z 8.3.2011, s. 14).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wycofanie zatwierdzenia

Zatwierdzenie substancji czynnej tlenek fenbutacyny zostaje wycofane.

Artykuł 2

Uchylenie dyrektywy 2011/30/UE

Dyrektywa 2011/30/UE traci moc.

Artykuł 3

Zmiana w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W części B załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 skreśla się wiersz 331 — „tlenek fenbutacyny”.

Artykuł 4

Środki przejściowe

Państwa członkowskie wycofują zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające tlenek fenbutacyny jako substancję czynną do dnia 2 grudnia 2014 r.

Artykuł 5

Okres na zużycie zapasów

Dodatkowy okres na zużycie zapasów przyznany przez państwa członkowskie zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 jest możliwie najkrótszy i upływa najpóźniej dnia 2 grudnia 2015 r.

Artykuł 6

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 487/2014**z dnia 12 maja 2014 r.**

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: *Bacillus subtilis* (Cohn 1872) szczep QST 713, identyczny ze szczepem AQ 713, kłodinafop, metrafenon, pirymikarb, rimsulfuron, spinosad, tiametoksam, tolchlofos metylu i tritikonazol

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽²⁾ określono substancje czynne uznane za zatwierdzone rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009.
- (2) Zatwierdzenia substancji czynnych: *Bacillus subtilis* (Cohn 1872) szczep QST 713, identyczny ze szczepem AQ 713, kłodinafop, metrafenon, pirymikarb, rimsulfuron, spinosad, tiametoksam, tolchlofos metylu i tritikonazol wygasną w dniu 31 stycznia 2017 r. Przedłożono wnioski mające na celu odnowienie zatwierdzenia tych substancji czynnych. Ze względu na to, że do tych substancji czynnych zastosowanie mają wymogi zawarte w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 844/2012 ⁽³⁾, konieczne jest zapewnienie wnioskodawcom wystarczającej ilości czasu na zakończenie procedury odnowienia zgodnie z tym rozporządzeniem. W związku z powyższym zatwierdzenia tych substancji czynnych prawdopodobnie wygasną, zanim zostanie podjęta decyzja w sprawie ich odnowienia. Należy zatem przedłużyć okresy zatwierdzenia tych substancji.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011.
- (4) Mając na uwadze cel art. 17 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, w odniesieniu do przypadków nieprzedłożenia dodatkowej dokumentacji zgodnej z przepisami rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012 nie później niż 30 miesięcy przed odnośną datą wygaśnięcia określoną w załączniku do niniejszego rozporządzenia Komisja wyznaczy taką samą datę wygaśnięcia jak data obowiązująca przed niniejszym rozporządzeniem lub najwcześniejszą następną datę.
- (5) Mając na uwadze cel art. 17 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, w przypadkach przyjęcia przez Komisję rozporządzenia stanowiącego o nieodnowieniu zatwierdzenia substancji czynnej wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia ze względu na niespełnienie kryteriów zatwierdzenia Komisja wyznaczy taką samą datę wygaśnięcia jak data obowiązująca przed niniejszym rozporządzeniem lub ustali ją na dzień wejścia w życie rozporządzenia stanowiącego o nieodnowieniu zatwierdzenia substancji czynnej, w zależności od tego, która z dat jest późniejsza.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 26).

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w wierszu 123 dotyczącym kłodinafopu kolumna szósta „Data wygaśnięcia zatwierdzenia” datę 31 stycznia 2017 r. zastępuje się datą 30 kwietnia 2018 r.;
 - 2) w wierszu 124 dotyczącym pirymikarbu kolumna szósta „Data wygaśnięcia zatwierdzenia” datę 31 stycznia 2017 r. zastępuje się datą 30 kwietnia 2018 r.;
 - 3) w wierszu 125 dotyczącym rimsulfuronu kolumna szósta „Data wygaśnięcia zatwierdzenia” datę 31 stycznia 2017 r. zastępuje się datą 30 kwietnia 2018 r.;
 - 4) w wierszu 126 dotyczącym tolchlofosu metylu kolumna szósta „Data wygaśnięcia zatwierdzenia” datę 31 stycznia 2017 r. zastępuje się datą 30 kwietnia 2018 r.;
 - 5) w wierszu 127 dotyczącym tritikonazolu kolumna szósta „Data wygaśnięcia zatwierdzenia” datę 31 stycznia 2017 r. zastępuje się datą 30 kwietnia 2018 r.;
 - 6) w wierszu 137 dotyczącym metrafenonu kolumna szósta „Data wygaśnięcia zatwierdzenia” datę 31 stycznia 2017 r. zastępuje się datą 30 kwietnia 2018 r.;
 - 7) w wierszu 138 dotyczącym *Bacillus subtilis* (Cohn 1872) szczep QST 713, identyczny ze szczepem AQ 713, kolumna szósta „Data wygaśnięcia zatwierdzenia” datę 31 stycznia 2017 r. zastępuje się datą 30 kwietnia 2018 r.;
 - 8) w wierszu 139 dotyczącym spinosadu kolumna szósta „Data wygaśnięcia zatwierdzenia” datę 31 stycznia 2017 r. zastępuje się datą 30 kwietnia 2018 r.;
 - 9) w wierszu 140 dotyczącym tiametoksamu kolumna szósta „Data wygaśnięcia zatwierdzenia” datę 31 stycznia 2017 r. zastępuje się datą 30 kwietnia 2018 r.
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 488/2014**z dnia 12 maja 2014 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów kadmu w środkach spożywczych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1881/2006 ⁽²⁾ ustanowiono najwyższe dopuszczalne poziomy kadmu w szeregu środków spożywczych.
- (2) Panel naukowy ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym (panel CONTAM) Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) przyjął w dniu 30 stycznia 2009 r. opinię dotyczącą występowania kadmu w żywności ⁽³⁾. W tej opinii EFSA ustalił tolerowane tygodniowe pobranie (TWI) kadmu na poziomie 2,5 µg/kg masy ciała. W swoim „Oświadczeniu o tolerowanym tygodniowym pobraniu kadmu” ⁽⁴⁾ EFSA uwzględnił niedawną ocenę ryzyka przeprowadzoną przez Wspólny Komitet Ekspertów FAO/WHO ds. Dodatków do Żywności (JECFA) ⁽⁵⁾ i potwierdził TWI na poziomie 2,5 µg/kg masy ciała.
- (3) W opinii naukowej dotyczącej kadmu w żywności panel CONTAM stwierdził, że średni poziom narażenia na pobranie z diety kadmu w krajach Europy jest bliski TWI na poziomie 2,5 µg/kg masy ciała lub nieznacznie przekracza tę wartość. W niektórych podgrupach populacji wspomniane TWI może być przekroczone około dwukrotnie. Panel CONTAM stwierdził ponadto, że choć nieprawdopodobne jest, by u osób narażonych na pobranie kadmu na wspomnianym poziomie wystąpiły niepożądane skutki w pracy nerek, to należy zmniejszyć narażenie na pobranie kadmu na poziomie populacji.
- (4) Zgodnie z opinią naukową panelu CONTAM dotyczącą kadmu w żywności grupy żywności, które w największym stopniu przyczyniają się do narażenia na pobranie z diety kadmu, głównie ze względu na wysoki poziom ich spożycia, to: zboża i produkty zbożowe, warzywa, orzechy i jadalne nasiona roślin strączkowych, korzenie zawierające skrobię lub ziemniaki oraz mięso i produkty mięsne. Najwyższe stężenia kadmu wykryto w następujących artykułach żywnościowych: wodorosty morskie, ryby i żywność pochodzenia morskiego, czekolada i środki spożywcze do stosowania w diecie oraz grzyby, nasiona oleiste i podroby jadalne.
- (5) Więcej szczegółowych informacji dotyczących poszczególnych artykułów żywnościowych przyczyniających się do narażenia na pobranie kadmu w poszczególnych grupach wiekowych podano w bardziej szczegółowej ocenie narażenia, którą EFSA przeprowadził w ramach swojego sprawozdania naukowego na temat „Narażenia na pobranie z diety kadmu w populacji europejskiej” ⁽⁶⁾, wykorzystując nową bazę danych dotyczących konsumpcji zawierającą aktualne informacje na temat poziomów konsumpcji żywności w różnych państwach członkowskich i w różnych grupach wiekowych ludności. W przypadku dorosłych głównym źródłem narażenia na pobranie kadmu są: korzenie i bulwy zawierające skrobię, ziarna i produkty oparte na ziarnach, warzywa i produkty roślinne. W przypadku dzieci i młodzieży głównym źródłem narażenia na pobranie kadmu są: korzenie i bulwy zawierające skrobię, ziarna i produkty oparte na ziarnach, cukier i słodczyce, natomiast w przypadku niemowląt i małych dzieci są to: korzenie i bulwy zawierające skrobię, ziarna i produkty oparte na ziarnach, warzywa i produkty roślinne, mleko i produkty mleczne oraz żywność dla niemowląt i małych dzieci. Z bardziej szczegółowej oceny narażenia wynika, że ogólne narażenie spowodowane jest nie tylko przez kilka głównych artykułów żywnościowych przyczyniających się do narażenia na pobranie kadmu, ale przez połączenie kilku różnych grup żywności tego rodzaju.

⁽¹⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych (Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5).

⁽³⁾ Wydana na wniosek Komisji Europejskiej opinia naukowa panelu ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym dotycząca kadmu w żywności. Dziennik EFSA 2009; 980, s. 1.

⁽⁴⁾ Panel EFSA ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym (CONTAM); oświadczenie dotyczące tolerowanego tygodniowego pobrania kadmu. Dziennik EFSA 2011; 9(2):1975. [19 ss.] doi:10.2903/j.efsa.2011.1975. Dostępna w internecie: www.efsa.europa.eu/efsajournal.

⁽⁵⁾ WHO Food Additives Series 64, 73. posiedzenie Wspólnego Komitetu Ekspertów FAO i WHO ds. Dodatków do Żywności (JECFA), Światowa Organizacja Zdrowia, Genewa, 2011 r.

⁽⁶⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności; Narażenie na pobranie z diety kadmu w populacji europejskiej. Dziennik EFSA 2012; 10(1):2551. [37 ss.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2551. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu/efsajournal.

- (6) Ustalono najwyższe dopuszczalne poziomy kadmu w szeregu środków spożywczych, w tym w zbożach, warzywach, mięsie, rybach, żywności pochodzenia morskiego, podrobach i suplementach diety. Nie ustalono jeszcze najwyższych dopuszczalnych poziomów dla niektórych środków spożywczych stanowiących istotne źródła narażenia dla określonych grup ludności (czekolada i wyroby kakaowe, żywność dla niemowląt i małych dzieci). Należy zatem ustalić najwyższe dopuszczalne poziomy kadmu dla tych środków spożywczych.
- (7) Najwyższe dopuszczalne poziomy zanieczyszczeń ustala się zgodnie z zasadą ALARA („tak małe, na ile jest to rozsądnie osiągalne”) zarówno dla artykułów, dla których istnieją już najwyższe dopuszczalne poziomy kadmu (takich jak: warzywa, mięso, ryby, żywność pochodzenia morskiego, podroby i suplementy diety), jak i dla artykułów, dla których najwyższe dopuszczalne poziomy ustala się po raz pierwszy (takich jak wyroby kakaowe i czekoladowe) z wykorzystaniem danych o występowaniu i wzorów konsumpcji żywności wśród obywateli.
- (8) Czekolada i proszek kakaowy sprzedawane konsumentom końcowym mogą mieć wysoką zawartość kadmu i stanowić istotne źródło narażenia ludzi na pobranie kadmu. Są one często spożywane przez dzieci np. w formie czekolady jako takiej lub słodzonego proszku kakaowego używanego w napojach kakaowych. Przy ustalaniu najwyższych dopuszczalnych poziomów kadmu należy uwzględnić dane o jego występowaniu odnoszące się do różnych rodzajów czekolady i proszku kakaowego sprzedawanych konsumentom końcowym. Ponieważ poziomy kadmu w wyrobach kakaowych są związane z zawartością kakao w tych wyrobach, należy ustalić różne najwyższe dopuszczalne poziomy kadmu dla wyrobów o różnej procentowej zawartości kakao. Powinno to zagwarantować zgodność z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami również czekolad o wyższej procentowej zawartości kakao.
- (9) W niektórych regionach krajów produkujących kakao poziom kadmu w glebie bywa naturalnie wysoki. Przy ustalaniu najwyższych dopuszczalnych poziomów kadmu należy zatem wziąć pod uwagę dane o występowaniu dla wyrobów kakaowych i czekoladowych przedstawione przez kraje, w których poziom kadmu w glebie jest wysoki.
- (10) Preparaty do początkowego i dalszego żywienia niemowląt w dużym stopniu przyczyniają się do narażenia niemowląt i małych dzieci na pobranie kadmu. Preparaty do początkowego i dalszego żywienia niemowląt produkowane z izolatów białka sojowego występujących samodzielnie lub w mieszaninie z białkami mleka krowiego mogą zawierać wyższe poziomy kadmu niż produkty na bazie mleka, ponieważ nasiona soi w naturalny sposób pochłaniają kadm z gleby. Preparaty na bazie soi stanowią istotną alternatywę w karmieniu niemowląt cierpiących na nietolerancję laktozy i z tego względu należy zapewnić wystarczające zaopatrzenie rynku w takie produkty. Dlatego w przypadku produktów na bazie soi należy ustanowić wyższe wartości najwyższego dopuszczalnego poziomu.
- (11) Produkty zbożowe przetworzone i inna żywność dla niemowląt i małych dzieci to istotne źródła narażenia niemowląt i małych dzieci na pobranie kadmu. Z tego względu należy ustanowić szczególny najwyższy dopuszczalny poziom kadmu dla produktów zbożowych przetworzonych i dla innej żywności dla dzieci.
- (12) Poziom narażenia bardzo wrażliwej grupy konsumentów można zmniejszyć poprzez ustanowienie najwyższych dopuszczalnych poziomów dla określonych kategorii dietetycznych środków spożywczych (np. żywności specjalnego przeznaczenia medycznego dla niemowląt). Z uwagi na brak danych motywujących taki najwyższy dopuszczalny poziom należy jednak zebrać dane o występowaniu w celu ewentualnego ustanowienia konkretnych najwyższych dopuszczalnych poziomów w przyszłości.
- (13) W przypadku niektórych określonych warzyw (salsefia, pasternak, seler, chrzan pospolity) trudno osiągnąć zgodność z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami, a dane o występowaniu przedstawione przez państwa członkowskie wskazują, że poziomy naturalnego tła są wyższe i porównywalne z poziomami obowiązującymi w przypadku selera korzeniowego. Ponieważ poziom konsumpcji tych artykułów jest niski, a ich wpływ na narażenie ludzi na pobranie kadmu nieznaczny, należy zwiększyć najwyższe dopuszczalne poziomy kadmu dla pasternaku, salsefii, selera i chrzanu pospolitego do poziomów obowiązujących w przypadku selera korzeniowego.
- (14) Pewne gatunki ryb są obecnie wyłączone z domyślnego najwyższego dopuszczalnego poziomu kadmu dla ryb, który wynosi 0,05 mg/kg. W przypadku gatunków ryb: pelamida (*Sarda sarda*), amarel (*Diplodus vulgaris*), węgorz (*Anguilla anguilla*), cefal morski (*Mugil labrosus labrosus*), ostrobok (gatunki *Trachurus*), louvar (*Luvarus imperialis*), sardynops (gatunki *Sardinops*) i sola piaszczyca (*Dicologlossa cuneata*) nowe dane o występowaniu wskazują, że wyłączenie nie jest już konieczne i że zgodność z domyślnym najwyższym dopuszczalnym poziomem można osiągnąć, stosując dobre praktyki w zakresie rybołówstwa. Z tego względu szczególnie najwyższe dopuszczalne poziomy dla tych gatunków ryb nie są już konieczne.
- (15) W przypadku tazara maruna (gatunki *Auxis*), sardeli (gatunki *Engraulis*) i włócznika (*Xiphias gladius*) nowe dane o występowaniu wskazują, że zgodność z najwyższym dopuszczalnym poziomem o niższej wartości można osiągnąć, stosując dobre praktyki w zakresie rybołówstwa. Najwyższe dopuszczalne poziomy dla tych gatunków ryb należy zatem dostosować.

- (16) W przypadku sardynek (*Sardina pilchardus*) i *Sicyopterus lagocephalus* dane o występowaniu wskazują, że trudno jest osiągnąć zgodność z istniejącymi najwyższymi dopuszczalnymi poziomami, ponieważ poziomy naturalnego tła mogą być wyższe. Konsumpcja obu tych gatunków ryb jest na niskim poziomie i ma nieznaczny wpływ na narażenie ludzi na pobranie kadmu. Dla tych dwóch gatunków ryb należy zatem ustanowić wyższą wartość najwyższych dopuszczalnych poziomów, aby zapewnić zaopatrzenie rynku.
- (17) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1881/2006.
- (18) Państwa członkowskie i podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze powinny mieć wystarczająco dużo czasu na dostosowanie się do nowych najwyższych dopuszczalnych poziomów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu dla wyrobów kakaowych i żywności dla niemowląt i małych dzieci. Data rozpoczęcia stosowania najwyższych dopuszczalnych poziomów kadmu w tych artykułach powinna zatem zostać odroczone.
- (19) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

1. Najwyższe dopuszczalne poziomy kadmu ustanowione w pkt 3.2.19 i 3.2.20 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 i zmienione niniejszym rozporządzeniem stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r. Środki spożywcze, które nie są zgodne ze wspomnianymi najwyższymi dopuszczalnymi poziomami i które zostały zgodnie z prawem wprowadzone do obrotu przed dniem 1 stycznia 2015 r., mogą być przedmiotem obrotu po tej dacie do upływu ich daty minimalnej trwałości lub przydatności do użycia.
2. Najwyższe dopuszczalne poziomy kadmu ustanowione w pkt 3.2.7 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 i zmienione niniejszym rozporządzeniem stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r. Środki spożywcze, które nie są zgodne ze wspomnianymi najwyższymi dopuszczalnymi poziomami i które zostały zgodnie z prawem wprowadzone do obrotu przed dniem 1 stycznia 2019 r., mogą być przedmiotem obrotu po tej dacie do upływu ich daty minimalnej trwałości lub przydatności do użycia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1) punkt 3.2 (Kadm) otrzymuje brzmienie:

„3.2	Kadm	
3.2.1	Warzywa i owoce, z wyjątkiem warzyw korzeniowych i bulwiastych, warzyw liściastych, świeżych ziół, kapustnych liściowych, warzyw łodygowych, grzybów i wodorostów morskich ⁽²⁷⁾	0,050
3.2.2	Warzywa korzeniowe i bulwiaste (z wyjątkiem selera korzeniowego, pasternaku, salsefii i chrzanu pospolitego), warzywa łodygowe (z wyłączeniem selera) ⁽²⁷⁾ . W przypadku ziemniaków najwyższy dopuszczalny poziom stosuje się do ziemniaków obranych.	0,10
3.2.3	Warzywa liściaste, świeże zioła, kapustne liściowe, seler, seler korzeniowy, pasternak, salsefia, chrzan pospolity i następujące grzyby ⁽²⁷⁾ : <i>Agaricus bisporus</i> (pieczarka dwuzarodnikowa), <i>Pleurotus ostreatus</i> (bocznik ostrygowaty), <i>Lentinula edodes</i> (grzyb shiitake, twardek japoński)	0,20
3.2.4	Grzyby z wyjątkiem wymienionych w pkt 3.2.3 ⁽²⁷⁾	1,0
3.2.5	Ziarna zbóż z wyjątkiem pszenicy i ryżu	0,10
3.2.6	— Ziarna zbóż, ziarna ryżu — Otręby zbożowe i kielki pszenicy przeznaczone do bezpośredniego spożycia — Soja	0,20
3.2.7	Określone wyroby kakaowe i czekoladowe zgodnie z poniższym wykazem ⁽⁴⁹⁾ — Czekolada mleczna o zawartości < 30 % suchej masy kakaowej ogółem — Czekolada o zawartości < 50 % suchej masy kakaowej ogółem — Czekolada mleczna o zawartości ≥ 30 % suchej masy kakaowej ogółem — Czekolada o zawartości ≥ 50 % suchej masy kakaowej ogółem — Proszek kakaowy sprzedawany konsumentom końcowym lub jako składnik słodzonego proszku kakaowego sprzedawanego konsumentom końcowym (czekolada do picia)	0,10 od dnia 1 stycznia 2019 r. 0,30 od dnia 1 stycznia 2019 r. 0,80 od dnia 1 stycznia 2019 r. 0,60 od dnia 1 stycznia 2019 r.
3.2.8	Mięso (z wyjątkiem podrobów): wołowina, baranina, wieprzowina i mięso drobiowe ⁽⁶⁾	0,050
3.2.9	Konina z wyjątkiem podrobów ⁽⁶⁾	0,20
3.2.10	Wątroba wołowa, barania, wieprzowa, drobiowa i końska ⁽⁶⁾	0,50
3.2.11	Nerki wołowe, baranie, wieprzowe, drobiowe i końskie ⁽⁶⁾	1,0
3.2.12	Mięso ryb ⁽²⁴⁾ ⁽²⁵⁾ z wyjątkiem gatunków wymienionych w pkt 3.2.13, 3.2.14 i 3.2.15	0,050
3.2.13	Mięso następujących ryb ⁽²⁴⁾ ⁽²⁵⁾ : makrela (gatunki <i>Scomber</i>), tuńczyk (gatunki <i>Thunnus</i> , <i>Katsuwonus pelamis</i> , gatunki <i>Euthynnus</i>), <i>Sicyopterus lagocephalus</i>	0,10
3.2.14	Mięso następujących ryb ⁽²⁴⁾ ⁽²⁵⁾ : tazar marun (gatunki <i>Auxis</i>)	0,15

3.2.15	Mięso następujących ryb ⁽²⁴⁾ ⁽²⁵⁾ : sardela (gatunki <i>Engraulis</i>) włócznik (<i>Xiphias gladius</i>) sardynka (<i>Sardina pilchardus</i>)	0,25
3.2.16	Skorupiaki ⁽²⁶⁾ : mięso z przydatków i odwłoka ⁽⁴⁴⁾ . W przypadku krabów i skorupiaków miękkoodwłokowych (<i>Brachyura</i> i <i>Anomura</i>) mięso z przydatków	0,50
3.2.17	Małże ⁽²⁶⁾	1,0
3.2.18	Głownogi (bez trzewi) ⁽²⁶⁾	1,0
3.2.19	Preparaty dla niemowląt i preparaty do dalszego żywienia niemowląt, ⁽⁸⁾ ⁽²⁹⁾ — preparaty w proszku produkowane z białek mleka krowiego lub hydrolizatów białkowych — preparaty w postaci płynnej produkowane z białek mleka krowiego lub hydrolizatów białkowych — preparaty w proszku produkowane z izolatów białka sojowego występujących samodzielnie lub w mieszaninie z białkami mleka krowiego — preparaty w postaci płynnej produkowane z izolatów białka sojowego występujących samodzielnie lub w mieszaninie z białkami mleka krowiego	0,010 od dnia 1 stycznia 2015 r. 0,005 od dnia 1 stycznia 2015 r. 0,020 od dnia 1 stycznia 2015 r. 0,010 od dnia 1 stycznia 2015 r.
3.2.20	Produkty zbożowe przetworzone oraz żywność dla niemowląt i małych dzieci ⁽³⁾ ⁽²⁹⁾	0,040 od dnia 1 stycznia 2015 r.
3.2.21	Suplementy diety ⁽³⁹⁾ z wyjątkiem suplementów wymienionych w pkt 3.2.22	1,0
3.2.22	Suplementy diety ⁽³⁹⁾ składające się wyłącznie lub głównie z suszonych wodorostów morskich, produktów otrzymanych z wodorostów morskich lub suszonych małży	3,0"

2) w przypisie końcowym nr 26 dodaje się zdanie w brzmieniu: „W przypadku przegrzebka zwyczajnego (*Pecten maximus*) najwyższy dopuszczalny poziom stosuje się wyłącznie do mięśnia przywodziciela oraz do gonady.”;

3) dodaje się przypis końcowy w brzmieniu:

„(49): Do określonych wyrobów kakaowych i czekoladowych stosuje się definicje ustanowione w pkt A. 2, 3 i 4 załącznika I do dyrektywy 2000/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 czerwca 2000 r. odnoszącej się do wyrobów kakaowych i czekoladowych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 197 z 3.8.2000, s. 19).”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 489/2014**z dnia 12 maja 2014 r.**

w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 102/2012 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej rozszerzone na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych między innymi z Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Republiki Korei

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 13 ust. 4,

po poinformowaniu państw członkowskich,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (1) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1796/1999 ⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty stalowych lin i kabli pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej. Środki te zostały utrzymane rozporządzeniem Rady (WE) nr 1601/2001 ⁽³⁾ i rozporządzeniem Rady (WE) nr 1858/2005 ⁽⁴⁾.
- (2) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 400/2010 ⁽⁵⁾ Rada rozszerzyła cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Republiki Korei, niezależnie od zgłoszenia go jako pochodzącego lub nie z Republiki Korei, w następstwie dochodzenia w sprawie obejścia środków na podstawie art. 13 rozporządzenia podstawowego. Na mocy tego samego rozporządzenia niektórzy koreańscy producenci eksportujący zostali zwolnieni z tych rozszerzonych środków.
- (3) Obecnie obowiązującym środkiem jest ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 102/2012 ⁽⁶⁾ na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone między innymi na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych z Republiki Korei, zgłoszonych lub nie zgłoszonych jako pochodzące z Republiki Korei, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zmienionego rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 558/2012 ⁽⁷⁾ („obowiązujące środki”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1796/1999 z dnia 12 sierpnia 1999 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym poborze nałożonego cła tymczasowego na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Węgier, Indii, Meksyku, Polski, Południowej Afryki i Ukrainy oraz kończące postępowanie antydumpingowe w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Republiki Korei (Dz.U. L 217 z 17.8.1999, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1601/2001 z dnia 2 sierpnia 2001 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz upoważniające do ostatecznego poboru tymczasowego cła antydumpingowego na przywóz niektórych lin oraz kabli żelaznych lub stalowych pochodzących z Republiki Czeskiej, Rosji, Tajlandii i Turcji (Dz.U. L 211 z 4.8.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1858/2005 z dnia 8 listopada 2005 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Indii, Republiki Południowej Afryki i Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 299 z 16.11.2005, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 400/2010 z dnia 26 kwietnia 2010 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1858/2005 na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych z Republiki Korei zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Republiki Korei oraz kończące dochodzenie w odniesieniu do przywozu stalowych lin i kabli wysyłanych z Malezji (Dz.U. L 117 z 11.5.2010, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 102/2012 z dnia 27 stycznia 2012 r. nakładające, w wyniku przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Ukrainy rozszerzone na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych z Maroka, Mołdawii i Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z tych państw oraz kończące przegląd wygaśnięcia dotyczący przywozu stalowych lin i kabli pochodzących z Republiki Południowej Afryki przeprowadzony na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 36 z 9.2.2012, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 558/2012 z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 102/2012 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej rozszerzone na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych między innymi z Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Republiki Korei (Dz.U. L 168 z 28.6.2012, s. 3).

B. PROCEDURA**1. Wszczęcie postępowania**

- (4) Komisja otrzymała wniosek o zwolnienie ze środków obowiązujących na mocy art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Wniosek został złożony przez przedsiębiorstwo Line Metal Co. Ltd („Line Metal”), które jest producentem z Republiki Korei i dotyczy możliwości zwolnienia przedsiębiorstwa Line Metal z obowiązujących środków.
- (5) Po zbadaniu dowodów przedstawionych przez Line Metal, po konsultacji z państwami członkowskimi i po możliwości zgłoszenia uwag przez przemysł unijny Komisja wszczęła dochodzenie przeglądowe dnia 28 sierpnia 2013 r. na mocy rozporządzenia Komisji (UE) nr 806/2013 ⁽¹⁾ („rozporządzenie wszczynające”).
- (6) Rozporządzenie wszczynające uchyliło cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 102/2012 na przywóz produktu objętego postępowaniem, wysyłanego z Republiki Korei i produkowanego przez Line Metal. Ponadto art. 3 rozporządzenia wszczynającego polecił władzom celnym podjęcie odpowiednich kroków w celu rejestracji takich przywozów zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

2. Produkt objęty przeglądem

- (7) Produktem objętym przeglądem są stalowe liny i kable, w tym liny zamknięte, z wyjątkiem lin i kabli ze stali nierdzewnej, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 3 mm, pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej lub wysyłane z Republiki Korei, zgłoszone lub niezgłoszone jako pochodzące z Republiki Korei („produkt objęty przeglądem”), obecnie objęte kodami CN ex 7312 10 81, ex 7312 10 83, ex 7312 10 85, ex 7312 10 89 i ex 7312 10 98 (kody TARIC 7312 10 28 113, 7312 10 83 13, 7312 10 85 13, 7312 10 28 913 i 7312 10 98 13).

3. Okres sprawozdawczy

- (8) Okres sprawozdawczy obejmował okres od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. Zebrano dane od 2008 r. do końca okresu sprawozdawczego w celu zbadania wszelkich zmian w strukturze handlu.

4. Dochodzenie

- (9) Komisja oficjalnie powiadomiła przedsiębiorstwo Line Metal, jak również przedstawicieli Republiki Korei o wszczęciu przeglądu. Zainteresowane strony wezwano do przedstawienia ich opinii i poinformowano je o możliwości wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie. Nie otrzymano żadnego takiego wniosku.
- (10) Komisja wysłała przedsiębiorstwu Line Metal kwestionariusz i otrzymała odpowiedź w przewidzianym terminie. Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów przeprowadzenia przeglądów. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie przedsiębiorstwa Line Metal.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 806/2013 z dnia 26 sierpnia 2013 r. w sprawie wszczęcia przeglądu rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 102/2012 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych między innymi z Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Republiki Korei, w celu ustalenia możliwości przyznania zwolnienia z tych środków jednemu koreańskiemu eksporterowi, uchylenia obowiązującego cła antydumpingowego w odniesieniu do towarów przywożonych przez tego eksportera oraz objęcia rejestracją towarów przywożonych przez tego eksportera (Dz.U. L 228 z 27.8.2013, s. 1).

C. USTALENIA

- (11) Dochodzenie potwierdziło, że Line Metal nie jest powiązane z żadnym z chińskich eksporterów lub producentów podlegających obowiązującym środkom antydumpingowym ani nie dokonywało wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii Europejskiej w okresie objętym postępowaniem, które doprowadziło do rozszerzenia środków, tj. od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r. Pierwsze wywozy przedsiębiorstwa Line Metal produktu objętego przeglądem nastąpiły po rozszerzeniu środków na Republikę Korei.
- (12) Czynności przetwórcze dokonywane przez Line Metal można uznać za działalność uzupełniającą i montażową w rozumieniu art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Line Metal nabywa produkowaną w kraju walcówkę stalową, ale także przywozi ją z Chińskiej Republiki Ludowej, która następnie jest przeciągana, poddawana obróbce wiórowej i zakończona w siedzibie przedsiębiorstwa w Republice Korei. Produkt gotowy jest sprzedawany na rynku krajowym i wywożony do Unii.
- (13) W okresie sprawozdawczym surowce pochodzenia chińskiego stanowiły ponad 60 % łącznej wartości części produktu końcowego. W związku z tym warunek wartości dodanej na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego musiał być przeprowadzony. Badanie to wykazało, że wartość dodana do części sprowadzonych z Chińskiej Republiki Ludowej w trakcie montażu lub wykończenia przekracza 25 % kosztów produkcji. W związku z tym, w działalności produkcyjnej przedsiębiorstwa Line Metal nie stwierdzono, aby zawierała ona obejście środków na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (14) Dochodzenie potwierdziło, że Line Metal nie kupowało gotowego produktu objętego przeglądem z Chińskiej Republiki Ludowej w celu jego odsprzedaży lub przeładunku do Unii oraz że przedsiębiorstwo może uzasadnić całość swojego wywozu w okresie sprawozdawczym.
- (15) W świetle ustaleń opisanych w motywach 11–14 Komisja wnioskuje, że przedsiębiorstwo Line Metal nie obchodzi obowiązujących środków antydumpingowych na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej rozszerzonych na przywóz stalowych lin i kabli wysyłanych między innymi z Republiki Korei, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Republiki Korei.
- (16) Powyższe ustalenia zostały ujawnione przedsiębiorstwu Line Metal i przemysłowi unijnemu, które miały możliwość przedstawienia uwag. Uwagi stron zostały w odpowiednich przypadkach uwzględnione.

D. ZMIANA W WYKAZIE PRZEDSIĘBIORSTW KORZYSTAJĄCYCH ZE ZWOLNIENIA Z OBOWIĄZUJĄCYCH ŚRODKÓW

- (17) Zgodnie z powyższymi ustaleniami przedsiębiorstwo Line Metal należy dodać do wykazu przedsiębiorstw zwolnionych z cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 102/2012.
- (18) Jak określono w art. 1. ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 400/2010, stosowanie zwolnienia jest uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państwa członkowskiego ważnej faktury handlowej, zgodnej z wymogami określonymi w załączniku do tego rozporządzenia. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury powinno się nadal stosować cło antydumpingowe.
- (19) Zwolnienie z rozszerzonych środków przyznane w odniesieniu do przywozu stalowych lin i kabli wytwarzanych przez Line Metal jest dokonane na podstawie ustaleń obecnego przeglądu. Zwolnienie ma zatem zastosowanie wyłącznie do przywozu stalowych lin i kabli wysyłanych z Republiki Korei i produkowanych przez wymieniony wyżej konkretny podmiot prawny. Przywożone stalowe liny i kable produkowane przez jakiegokolwiek przedsiębiorstwo, którego nazwa nie została konkretnie wymieniona w art. 1 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 102/2012, ze zmianami, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać ze zwolnienia i powinny podlegać stawce cła rezydualnego nałożonego tymże rozporządzeniem.
- (20) W związku z powyższym przegląd dla przedsiębiorstwa wchodzącego na rynek powinien zostać zakończony, a rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 102/2012, ze zmianami, powinno zostać zmienione w celu uwzględnienia przedsiębiorstwa Line Metal w tabeli zawartej w jej art. 1 ust. 4,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Tabelę zamieszczoną w art. 1 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 102/2012, zmienionego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 558/2012, zastępuje się tabelą w brzmieniu:

„Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Republika Korei	Bosung Wire Rope Co., Ltd, 568,Yongdeok-ri, Hallim-myeon, Gimae-si, Gyeongsangnam-do, 621-872	A969
	Chung Woo Rope Co., Ltd, 1682-4, Songjung-Dong, Gangseo-Gu, Busan	A969
	CS Co., Ltd, 287-6 Soju-Dong Yangsan-City, Kyounghnam	A969
	Cosmo Wire Ltd, 4-10, Koyeon-Ri, Woong Chon-Myon Ulju-Kun, Ulsan	A969
	Dae Heung Industrial Co., Ltd, 185 Pyunglim — Ri, Daesan-Myun, Haman — Gun, Gyeongnam	A969
	DSR Wire Corp., 291, Seonpyong-Ri, Seo-Myon, Suncheon-City, Jeonnam	A969
	Kiswire Ltd, 20 th Fl. Jangkyo Bldg., 1, Jangkyo-Dong, Chung-Ku, Seoul	A969
	Line Metal Co. Ltd, 1259 Boncho-ri, Daeji-Myeon, Changnyeong-gun, Gyeongnam	B926
	Manho Rope & Wire Ltd, Dongho Bldg, 85-2 4 Street Joongang-Dong, Jong-gu, Busan	A969
	Seil Wire and Cable, 47-4, Soju-Dong, Yangsan-Si, Kyungsangnamdo	A994
	Shin Han Rope Co., Ltd, 715-8, Gojan-Dong, Namdong-gu, Incheon	A969
	Ssang YONG Cable Mfg. Co., Ltd, 1559-4 Song-Jeong Dong, Gang-Seo Gu, Busan	A969
	Young Heung Iron & Steel Co., Ltd, 71-1 Sin-Chon Dong,Changwon City, Gyeongnam	A969”

Artykuł 2

Poleca się organom celnym zaprzestania rejestracji przywozu prowadzonej na podstawie art. 3 rozporządzenia (UE) nr 806/2013. Nie pobiera się cła antydumpingowego od tak zarejestrowanego przywozu.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 490/2014**z dnia 12 maja 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczególne zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje — zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej — kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	48,3
	MK	88,4
	TN	49,2
	TR	65,0
	ZZ	62,7
0707 00 05	MK	59,9
	TR	124,2
	ZZ	92,1
0709 93 10	TR	108,9
	ZZ	108,9
0805 10 20	EG	44,3
	IL	74,6
	MA	45,2
	TN	68,6
	TR	51,4
	ZZ	56,8
	ZZ	96,6
0805 50 10	TR	96,6
	ZZ	96,6
0808 10 80	AR	131,2
	BR	101,5
	CL	101,7
	CN	98,4
	MK	27,7
	NZ	140,1
	US	191,6
	ZA	101,4
	ZZ	111,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 6 maja 2014 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r., w odniesieniu do dostosowania protokołu 3 do tej umowy (definicja pojęcia „produkty pochodzące” i metod współpracy administracyjnej) w związku z przystąpieniem Chorwacji do Unii Europejskiej

(2014/266/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pojęcie „produkty pochodzące” i metody współpracy administracyjnej są określone w protokole 3 do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. ⁽¹⁾ („Umowa”).
- (2) Po przystąpieniu Chorwacji do Unii Europejskiej dnia 1 lipca 2013 r. handel między Chorwacją a Konfederacją Szwajcarską („Szwajcarią”) podlega Umowie i od tego dnia zaprzestaje się stosowania umów handlowych zawartych między Chorwacją a Konfederacją Szwajcarską.
- (3) W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania Umowy i dla ułatwienia pracy podmiotów gospodarczych i administracji celnych należy odpowiednio zmienić protokół 3.
- (4) Zgodnie z art. 39 protokołu 3 Wspólny Komitet może podjąć decyzję o zmianie postanowień tego protokołu.
- (5) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu UE-Szwajcaria powinno być zatem oparte na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu UE-Szwajcaria w odniesieniu do zmiany do protokołu 3 do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r., oparte jest na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Decyzja Wspólnego Komitetu zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 31.12.1972, s. 189.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 maja 2014 r.

W imieniu Rady
G. STOURNARAS
Przewodniczący

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU UE-SZWAJCARIA nr .../2014**z dnia ... 2014 r.****zmieniająca protokół nr 3 do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” i metod współpracy administracyjnej**

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską, podpisaną w Brukseli w dniu 22 lipca 1972 r., zwaną dalej „Umową”, w szczególności jej art. 11,

uwzględniając protokół nr 3 do Umowy dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” i metod współpracy administracyjnej, zwany dalej „protokołem nr 3”, w szczególności jego art. 39,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Republika Chorwacji, dalej zwana „Chorwacją”, przystąpiła do Unii Europejskiej dnia 1 lipca 2013 r.
- (2) Po przystąpieniu Chorwacji do Unii handel między Chorwacją a Konfederacją Szwajcarską („Szwajcarią”) jest objęty Umową, w związku z czym od tego dnia zaprzestaje się stosowania umów handlowych zawartych między Szwajcarią a Chorwacją.
- (3) Z chwilą przystąpienia Chorwacji do Unii, towary pochodzące z Chorwacji przywożone do Szwajcarii w ramach Umowy należy traktować jak pochodzące z Unii.
- (4) Od dnia 1 lipca 2013 r. handel między Chorwacją a Szwajcarią powinien być zatem objęty Umową zmienioną niniejszym aktem.
- (5) W celu zapewnienia płynnego procesu przejściowego i zagwarantowania pewności prawa wymagane są pewne zmiany techniczne do protokołu nr 3, a także środki przejściowe.
- (6) Podobne środki przejściowe i procedury przewidziano w załączniku IV pkt 5 do Aktu przystąpienia z 2012 r.
- (7) Protokół nr 3, z zastrzeżeniem poniższych przepisów przejściowych, powinien zatem być stosowany od dnia 1 lipca 2013 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

SEKCJA I

ZMIANY TECHNICZNE W TEKŚCIE PROTOKOŁU*Artykuł 1***Reguły pochodzenia**

W protokole nr 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) załącznik IVa zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszej decyzji;
- b) załącznik IVb zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszej decyzji.

SEKCJA II

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Artykuł 2

Dowód pochodzenia i współpraca administracyjna

1. Dowody pochodzenia prawidłowo wystawione przez Chorwację lub Szwajcarię lub sporządzone w ramach umowy preferencyjnej stosowanej między nimi, są zatwierdzane w tych krajach, pod warunkiem że:

- a) nabycie takiego pochodzenia oznacza przyznanie preferencyjnego traktowania taryfowego na podstawie preferencyjnych środków taryfowych przewidzianych w Umowie;
- b) dowód pochodzenia oraz dokumenty przewozowe zostały wystawione lub sporządzone najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień przystąpienia; oraz
- c) dowód pochodzenia zostanie przedstawiony organom celnym w terminie czterech miesięcy od dnia przystąpienia.

W przypadku gdy towary zostały zgłoszone do przywozu w Chorwacji lub Szwajcarii przed dniem przystąpienia, na mocy umowy preferencyjnej stosowanej między Chorwacją a Szwajcarią w tym czasie, dowód pochodzenia wystawiony z mocą wsteczną na mocy tej umowy może również zostać zatwierdzony, o ile zostanie przedłożony organom celnym w terminie czterech miesięcy od dnia przystąpienia.

2. Chorwacja jest uprawniona do zachowania upoważnień, w których został nadany status „zatwierdzonego eksportera” w ramach umowy preferencyjnej stosowanej między Chorwacją a Szwajcarią przed dniem przystąpienia, pod warunkiem że:

- a) takie postanowienie jest również przewidziane w umowie zawartej pomiędzy Szwajcarią a Wspólnotą przed dniem przystąpienia; oraz
- b) upoważnieni eksporterzy stosują obowiązujące na mocy takiej umowy reguły pochodzenia.

Upoważnienia te zostają zastąpione, najpóźniej w rok po dniu przystąpienia, przez nowe upoważnienia wystawione na podstawie warunków określonych w Umowie.

3. Wnioski dotyczące ponownej weryfikacji dowodów pochodzenia wystawionych na mocy umowy preferencyjnej, o której mowa w ust. 1 i 2, są zatwierdzane przez właściwe organy celne Szwajcarii lub Chorwacji na okres trzech lat po wystawieniu danego dowodu pochodzenia i mogą być wystawione przez te organy na okres trzech lat po zatwierdzeniu dowodu pochodzenia złożonego tym organom na potwierdzenie zgłoszenia przywozowego.

Artykuł 3

Tranzyt towarów

1. Postanowienia Umowy można stosować do towarów wywożonych z Chorwacji do Szwajcarii lub ze Szwajcarii do Chorwacji, które spełniają kryteria określone w protokole nr 3 oraz które w dniu przystąpienia znajdują się w tranzycie, są czasowo składowane bądź znajdują się w składzie celnym lub w wolnym obszarze celnym na terytorium Chorwacji lub Szwajcarii.

2. W takich przypadkach można przyznać preferencyjne traktowanie, które uzależnione jest od przedstawienia organom celnym kraju przywozu, w terminie czterech miesięcy od dnia przystąpienia, dowodu pochodzenia wystawionego z mocą wsteczną przez organy celne kraju wywozu.

*Artykuł 4***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lipca 2013 r.

Sporządzono w ...

*W imieniu Wspólnego Komitetu
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK IVa

TEKST DEKLARACJI NA FAKTURZE

Deklaracja na fakturze, której tekst znajduje się poniżej, powinna być sporządzona zgodnie z przypisami. Nie jest jednak konieczne powtarzanie tych przypisów.

Wersja w języku bułgarskim

Износителят на продуктите, обхванати от този документ — митническо разрешение № ... ⁽¹⁾, декларира, че освен където ясно е отбелязано друго, тези продукти са с ... преференциален произход ⁽²⁾.

Wersja w języku hiszpańskim

El exportador de los productos incluidos en el presente documento [autorización aduanera no ... ⁽¹⁾] declara que, salvo indicación en sentido contrario, estos productos gozan de un origen preferencial ... ⁽²⁾.

Wersja w języku czeskim

Vývozce výrobků uvedených v tomto dokumentu (číslo povolení... ⁽¹⁾) prohlašuje, že kromě zřetelně označených, mají tyto výrobky preferenční původ v ... ⁽²⁾.

Wersja w języku duńskim

Eksportøren af varer, der er omfattet af nærværende dokument, (toldmyndighedernes tilladelse nr. ... ⁽¹⁾), erklærer, at varerne, medmindre andet tydeligt er angivet, har præferenceoprindelse i ... ⁽²⁾.

Wersja w języku niemieckim

Der Ausführer (Ermächtigter Ausführer; Bewilligungs-Nr. ... ⁽¹⁾) der Waren, auf die sich dieses Handelspapier bezieht, erklärt, dass diese Waren, soweit nicht anders angegeben, präferenzbegünstigte ... ⁽²⁾ Ursprungswaren sind.

Wersja w języku estońskim

Käesoleva dokumendiga hõlmatud toodete eksportija (tolliameti kinnitus nr. ... ⁽¹⁾) deklareerib, et need tooted on ... ⁽²⁾ sooduspäritoluga, välja arvatud juhul kui on selgelt näidatud teisiti.

Wersja w języku greckim

Ο εξαγωγέας των προϊόντων που καλύπτονται από το παρόν έγγραφο [άδεια τελωνείου υπ' αριθ. ... ⁽¹⁾] δηλώνει ότι, εκτός εάν δηλώνεται σαφώς άλλως, τα προϊόντα αυτά είναι προτιμησιακής καταγωγής ... ⁽²⁾.

Wersja w języku angielskim

The exporter of the products covered by this document (customs authorization No ... ⁽¹⁾) declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of ... ⁽²⁾ preferential origin.

Wersja w języku francuskim

L'exportateur des produits couverts par le présent document [autorisation douanière no ... ⁽¹⁾] déclare que, sauf indication claire du contraire, ces produits ont l'origine préférentielle ... ⁽²⁾.

Wersja w języku chorwackim

Izvoznik proizvoda obuhvaćenih ovom ispravom (carinsko ovlaštenje br ... ⁽¹⁾) izjavljuje da su, osim ako je drukčije izričito navedeno, ovi proizvodi... ⁽²⁾ preferencijalnog podrijetla.

Wersja w języku włoskim

L'esportatore delle merci contemplate nel presente documento [autorizzazione doganale n. ... ⁽¹⁾] dichiara che, salvo indicazione contraria, le merci sono di origine preferenziale ... ⁽²⁾.

Wersja w języku łotewskim

To produktu eksportētājs, kuri ietverti šajā dokumentā (muitas atļauja Nr. ... ⁽¹⁾), deklarē, ka, izņemot tur, kur ir citādi skaidri noteikts, šiem produktiem ir preferenciāla izcelsme ... ⁽²⁾.

Wersja w języku litewskim

Šiame dokumente išvardytų prekių eksportuotojas (muitinės liudijimo Nr. ... ⁽¹⁾) deklaruoja, kad, jeigu kitaip nenurodyta, tai yra ... ⁽²⁾ preferencinės kilmės prekės.

Wersja w języku węgierskim

A jelen okmányban szereplő áruk exportőre (vámfelhatalmazási szám: ... ⁽¹⁾) kijelentem, hogy eltérő jelzés hiányában az áruk kedvezményes ... ⁽²⁾ származásúak.

Wersja w języku maltańskim

L-esportatur tal-prodotti koperti b'dan id-dokument (awtorizzazzjoni tad-dwana nru. ... ⁽¹⁾) jiddikjara li, hlief fejn indikat b'mod ċar li mhux hekk, dawn il-prodotti huma ta' oriġini preferenzjali ... ⁽²⁾.

Wersja w języku niderlandzkim

De exporteur van de goederen waarop dit document van toepassing is (douanevergunning nr. ... ⁽¹⁾), verklaart dat, behoudens uitdrukkelijke andersluidende vermelding, deze goederen van preferentiële ... oorsprong zijn ⁽²⁾.

Wersja w języku polskim

Eksporter produktów objętych tym dokumentem (upoważnienie władz celnych nr ... ⁽¹⁾) oświadcza, że — jeśli wyraźnie nie określono inaczej — produkty te mają ... ⁽²⁾ pochodzenie preferencyjne.

Wersja w języku portugalskim

O exportador dos produtos cobertos pelo presente documento [autorização aduaneira n.o ... ⁽¹⁾], declara que, salvo expressamente indicado em contrário, estes produtos são de origem preferencial ... ⁽²⁾.

Wersja w języku rumuńskim

Exportatorul produselor ce fac obiectul acestui document [autorizația vamală nr. ... ⁽¹⁾] declară că, exceptând cazul în care în mod expres este indicat altfel, aceste produse sunt de origine preferențială ... ⁽²⁾.

Wersja w języku słowackim

Vývozca výrobkov uvedených v tomto dokumente (číslo povolenia... ⁽¹⁾) vyhlasuje, že okrem zreteľne označených majú tieto výrobky preferenčný pôvod v ... ⁽²⁾

Wersja w języku słoweńskim

Izvoznik blaga, zajetega s tem dokumentom (pooblastilo carinskih organov št. ... ⁽¹⁾) izjavlja, da, razen če ni drugače jasno navedeno, ima to blago preferencialno ... ⁽²⁾ poreklo.

Wersja w języku fińskim

Tässä asiakirjassa mainittujen tuotteiden viejä (tullin lupa n:o ... ⁽¹⁾) ilmoittaa, että nämä tuotteet ovat, ellei toisin ole selvästi merkitty, etuuskohteluun oikeutettuja ... alkuperä tuotteita ⁽²⁾

Wersja w języku szwedzkim

Exportören av de varor som omfattas av detta dokument (tullmyn- dighetens tillstånd nr ... ⁽¹⁾) försäkrar att dessa varor, om inte annat tydligt markerats, har förmånsberättigande ... ursprung ⁽²⁾

..... ⁽³⁾

(Miejscowość i data)

..... ⁽⁴⁾

(Podpis eksportera oraz czytelnie nazwisko osoby
podpisującej deklarację)

⁽¹⁾ Jeżeli deklaracja na fakturze dokonywana jest przez upoważnionego eksportera, numer upoważnienia należy wpisać w tym miejscu. Jeżeli deklaracja na fakturze nie jest sporządzona przez upoważnionego eksportera, należy pominąć słowa w nawiasie lub pozostawić to miejsce niewypełnione.

⁽²⁾ Należy wskazać pochodzenie produktów. W przypadku gdy deklaracja na fakturze odnosi się w całości lub w części do produktów pochodzących z Ceuty i Melilli, eksporter musi wyraźnie wskazać je w dokumencie, którego dotyczy deklaracja, poprzez użycie symbolu »CM«.

⁽³⁾ Dane te można pominąć, jeżeli zawarte są w samym dokumencie.

⁽⁴⁾ W przypadkach, gdy podpis eksportera nie jest wymagany, zwolnienie z obowiązku złożenia podpisu oznacza również zwolnienie z obowiązku podania imienia i nazwiska osoby podpisującej."

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK IVb

TEKST DEKLARACJI NA FAKTURZE EUR-MED

Deklaracja na fakturze EUR-MED, której tekst podano poniżej, musi być sporządzona zgodnie z przypisami. Nie jest jednak konieczne powtarzanie tych przypisów.

Wersja w języku bułgarskim

Износителят на продуктите, обхванати от този документ — митническо разрешение № ... ⁽¹⁾ декларира, че освен където ясно е отбелязано друго, тези продукти са с ... преференциален произход ⁽²⁾.

- cumulation applied with(name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Wersja w języku hiszpańskim

El exportador de los productos incluidos en el presente documento [autorización aduanera nº ... ⁽¹⁾] declara que, salvo indicación en sentido contrario, estos productos gozan de un origen preferencial ... ⁽²⁾.

- cumulation applied with(name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Wersja w języku czeskim

Vývozce výrobků uvedených v tomto dokumentu (číslo povolení ... ⁽¹⁾) prohlašuje, že kromě zřetelně označených mají tyto výrobky preferenční původ v ... ⁽²⁾.

- cumulation applied with(name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Wersja w języku duńskim

Eksportøren af varer, der er omfattet af nærværende dokument, (toldmyndighedernes tilladelse nr. ... ⁽¹⁾), erklærer, at varerne, medmindre andet tydeligt er angivet, har præferenceoprindelse i ... ⁽²⁾.

- cumulation applied with(name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Wersja w języku niemieckim

Der Ausführer (Ermächtigter Ausführer; Bewilligungs-Nr. ... ⁽¹⁾) der Waren, auf die sich dieses Handelspapier bezieht, erklärt, dass diese Waren, soweit nicht anders angegeben, präferenzbegünstigte ... ⁽²⁾ Ursprungswaren sind.

- cumulation applied with(name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Wersja w języku estońskim

Käesoleva dokumendiga hõlmatud toodete eksportija (tolliamendi kinnitus nr ... ⁽¹⁾) deklareerib, et need tooted on ... ⁽²⁾ sooduspäritoluga, välja arvatud juhul, kui on selgelt näidatud teisiti

- cumulation applied with(name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Wersja w języku greckim

Ο εξαγωγέας των προϊόντων που καλύπτονται από το παρόν έγγραφο [άδεια τελωνείου υπ' αριθ. ... ⁽¹⁾] δηλώνει ότι, εκτός εάν δηλώνεται σαφώς άλλως, τα προϊόντα αυτά είναι προτιμησησικής καταγωγής ... ⁽²⁾.

- cumulation applied with(name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Wersja w języku angielskim

The exporter of the products covered by this document (customs authorisation No ... ⁽¹⁾) declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of ... ⁽²⁾ preferential origin.

- cumulation applied with(name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Wersja w języku francuskim

L'exportateur des produits couverts par le présent document [autorisation douanière n° ... ⁽¹⁾] déclare que, sauf indication

claire du contraire, ces produits ont l'origine préférentielle ... ⁽²⁾.

- cumulation applied with(name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Wersja w języku chorwackim

Izvoznik proizvoda obuhvaćenih ovom ispravom (carinsko ovlaštenje br ... ⁽¹⁾) izjavljuje da su, osim ako je drukčije izričito navedeno, ovi proizvodi ... ⁽²⁾ preferencijalnog podrijetla;

- cumulation applied with(name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Wersja w języku włoskim

L'esportatore delle merci contemplate nel presente documento [autorizzazione doganale n. ... ⁽¹⁾] dichiara che, salvo indicazione contraria, le merci sono di origine preferenziale ... ⁽²⁾.

- cumulation applied with(name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Wersja w języku łotewskim

To produktu eksportētājs, kuri ietverti šajā dokumentā (muitas atļauja Nr. ... ⁽¹⁾), deklarē, ka, izņemot tur, kur ir citādi skaidri noteikts, šiem produktiem ir preferenciāla izcelsme ... ⁽²⁾:

- cumulation applied with(name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Wersja w języku litewskim

Šiame dokumente išvardytų prekių eksportuotojas (muitinės liudijimo Nr. ... ⁽¹⁾) deklaruoja, kad, jeigu kitaip nenurodyta,

tai yra ... ⁽²⁾ preferencinės kilmės prekės.

- cumulation applied with(name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Wersja w języku węgierskim

A jelen okmányban szereplő áruk exportőre (vámfelhatalmazási szám: ... ⁽¹⁾) kijelentem, hogy eltérő jelzés hiányában az áruk kedvezményes ... ⁽²⁾ származásúak.

- cumulation applied with(name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Wersja w języku maltańskim

L-esportatur tal-prodotti koperti b'dan id-dokument (awtorizzazzjoni tad-dwana Nru ... ⁽¹⁾) jiddikjara li, hlief fejn indikat b'mod ċar li mhux hekk, dawn il-prodotti huma ta' oriġini preferenzjali ... ⁽²⁾.

- cumulation applied with(name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Wersja w języku niderlandzkim

De exporteur van de goederen waarop dit document van toepassing is (douanevergunning nr. ... ⁽¹⁾), verklaart dat, behoudens uitdrukkelijke andersluidende vermelding, deze goederen van preferentiële ... oorsprong zijn ⁽²⁾.

- cumulation applied with(name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Wersja w języku polskim

Eksporter produktów objętych tym dokumentem (upoważnienie władz celnych nr ... ⁽¹⁾) deklaruje, że z wyjątkiem gdzie jest to wyraźnie określone, produkty te mają ... ⁽²⁾ preferencyjne pochodzenie.

- cumulation applied with(name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Wersja w języku portugalskim

O abaixo-assinado, exportador dos produtos abrangidos pelo presente documento [autorização aduaneira n.º ... ⁽¹⁾], declara que, salvo indicação expressa em contrário, estes produtos são de origem preferencial ... ⁽²⁾.

- cumulation applied with(name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Wersja w języku rumuńskim

Exportatorul produselor ce fac obiectul acestui document [autorizația vamală nr. ... ⁽¹⁾] declară că, exceptând cazul în care în mod expres este indicat altfel, aceste produse sunt de origine preferențială ... ⁽²⁾.

- cumulation applied with(name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Wersja w języku słowackim

Vývozca výrobkov uvedených v tomto dokumente [číslo povolenia ... ⁽¹⁾] vyhlasuje, že okrem zreteľne označených, tieto výrobky majú preferenčný pôvod v ... ⁽²⁾.

- cumulation applied with(name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Wersja w języku słoweńskim

Izvoznik blaga, zajetega s tem dokumentom (pooblastilo carinskih organov št. ... ⁽¹⁾) izjavlja, da, razen če ni drugače jasno navedeno, ima to blago preferencialno ... ⁽²⁾ poreklo.

- cumulation applied with(name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Wersja w języku fińskim

Tässä asiakirjassa mainittujen tuotteiden viejä (tullin lupa n:o ... ⁽¹⁾) ilmoittaa, että nämä tuotteet ovat, ellei toisin ole selvästi merkitty, etuuskohteluun oikeutettuja ... alkuperätuotteita ⁽²⁾.

- cumulation applied with(name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Wersja w języku szwedzkim

Exportören av de varor som omfattas av detta dokument (tullmyndighetens tillstånd nr ... ⁽¹⁾) försäkrar att dessa varor, om inte annat tydligt markerats, har förmånsberättigande ... ursprung ⁽²⁾.

- cumulation applied with(name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

..... ⁽⁴⁾

(Miejscowość i data)

..... ⁽⁵⁾

(Podpis eksportera oraz czytelnie nazwisko osoby
podpisującej deklarację)

⁽¹⁾ Jeżeli deklaracja na fakturze dokonywana jest przez upoważnionego eksportera, numer upoważnienia należy wpisać w tym miejscu. Jeżeli deklaracja na fakturze nie jest sporządzona przez upoważnionego eksportera, należy pominąć słowa w nawiasie lub pozostawić to miejsce niewypełnione.

⁽²⁾ Należy wskazać pochodzenie produktów. W przypadku gdy deklaracja na fakturze odnosi się w całości lub w części do produktów pochodzących z Ceuty i Melilli, eksporter musi wyraźnie wskazać je w dokumencie, którego dotyczy deklaracja, poprzez użycie symbolu »CM«.

⁽³⁾ Uzupełnić i skreślić, gdzie jest to konieczne.

⁽⁴⁾ Dane te można pominąć, jeżeli zawarte są w samym dokumencie.

⁽⁵⁾ W przypadkach, gdy nie jest wymagany podpis eksportera, zwolnienie z obowiązku złożenia podpisu oznacza jednocześnie zwolnienie z obowiązku podania nazwiska osoby podpisującej."

DECYZJA RADY**z dnia 6 maja 2014 r.****w sprawie stanowiska, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG, dotyczącego zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami**

(2014/267/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 173 ust. 3 i art. 182 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽²⁾ („Porozumienie EOG”) weszło w życie dnia 1 stycznia 1994 r.
- (2) Zgodnie z art. 98 Porozumienia EOG Wspólny Komitet EOG może podjąć decyzję o zmianie — między innymi — Protokołu 31 do Porozumienia EOG.
- (3) Protokół 31 do Porozumienia EOG zawiera postanowienia i ustalenia dotyczące współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami.
- (4) Należy rozszerzyć współpracę pomiędzy umawiającymi się stronami Porozumienia EOG w celu włączenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 ⁽³⁾.
- (5) Należy rozszerzyć współpracę pomiędzy umawiającymi się stronami Porozumienia EOG w celu włączenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1292/2013 ⁽⁴⁾.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić Protokół 31 do Porozumienia EOG, aby umożliwić podjęcie rozszerzonej współpracy od dnia 1 stycznia 2014 r.
- (7) Stanowisko Unii we Wspólnym Komitecie EOG powinno zatem opierać się na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG, dotyczące proponowanej zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Horyzont 2020” — program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104).

⁽⁴⁾ [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 maja 2014 r.

W imieniu Rady
G. STOURNARAS
Przewodniczący

PROJEKT

Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr .../2014

z dnia

zmieniająca Protokół 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach
poza czterema swobodami

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 86 i 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy rozszerzyć współpracę pomiędzy Umawiającymi się Stronami Porozumienia EOG w celu włączenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiającego „Horyzont 2020” — program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylającego decyzję nr 1982/2006/WE ⁽¹⁾.
- (2) Należy rozszerzyć współpracę pomiędzy Umawiającymi się Stronami Porozumienia EOG w celu włączenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1292/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 294/2008 ustanawiającego Europejski Instytut Innowacji i Technologii ⁽²⁾.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić Protokół 31 do Porozumienia EOG, aby umożliwić podjęcie tej rozszerzonej współpracy od dnia 1 stycznia 2014 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 1 Protokołu 31 do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 5 dodaje się, co następuje:

„— **32013 R 1291:** rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające »Horyzont 2020« — program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104).

Liechtenstein zostaje wyłączony z udziału w tym programie oraz z wkładu finansowego na jego rzecz.”;

- 2) w ust. 11 lit. a) dodaje się, co następuje:

„, zmienione:

— **32013 R 1292:** rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1292/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 294/2008 ustanawiającego Europejski Instytut Innowacji i Technologii (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 174).”;

- 3) uchyla się ust. 11 lit. b).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po złożeniu ostatniej notyfikacji zgodnie z art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG ^(*).

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1292/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 294/2008 ustanawiającego Europejski Instytut Innowacji i Technologii (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 174).

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104.

^(*) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 174.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Przewodniczący

Sekretarze
Wspólnego Komitetu EOG

DECYZJA RADY**z dnia 6 maja 2014 r.****w sprawie stanowiska, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG, dotyczącego zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami**

(2014/268/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 165 ust. 4, art. 166 ust. 4 i art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽²⁾ („Porozumienie EOG”) weszło w życie dnia 1 stycznia 1994 r.
- (2) Zgodnie z art. 98 Porozumienia EOG Wspólny Komitet EOG może podjąć decyzję o zmianie — między innymi — Protokołu 31 do Porozumienia EOG.
- (3) Protokół 31 do Porozumienia EOG zawiera przepisy i ustalenia dotyczące współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami.
- (4) Należy rozszerzyć współpracę pomiędzy umawiającymi się stronami Porozumienia EOG w celu włączenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1288/2013 ⁽³⁾.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić Protokół 31 do Porozumienia EOG, aby umożliwić podjęcie rozszerzonej współpracy od dnia 1 stycznia 2014 r.
- (6) Stanowisko Unii we Wspólnym Komitecie EOG powinno zatem opierać się na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać przyjęte przez Unię we Wspólnym Komitecie EOG, dotyczące proponowanej zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 maja 2014 r.

W imieniu Rady
G. STOURNARAS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1288/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Erasmus+”: unijny program na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu oraz uchylające decyzje nr 1719/2006/WE, 1720/2006/WE i 1298/2008/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 50).

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG nr .../2014

z dnia ...

zmieniająca Protokół 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 86 i 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy rozszerzyć współpracę Umawiających się Stron Porozumienia EOG w celu włączenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1288/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiającego „Erasmus+”: unijny program na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu oraz uchylającego decyzje nr 1719/2006/WE, 1720/2006/WE i 1298/2008/WE ⁽¹⁾.
- (2) Należy zatem odpowiednio zmienić Protokół 31 do Porozumienia EOG, aby umożliwić podjęcie tej rozszerzonej współpracy od dnia 1 stycznia 2014 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ

Artykuł 1

W art. 4 Protokołu 31 do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po ust. 2m dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2n. Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r. państwa EFTA uczestniczą w następującym programie:

— **32013 R 1288:** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1288/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające »Erasmus+«: unijny program na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu oraz uchylające decyzje nr 1719/2006/WE, 1720/2006/WE i 1298/2008/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 50).”;

- 2) tekst ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Zgodnie z art. 82 ust. 1 lit. a) Porozumienia państwa EFTA uczestniczą finansowo w programach i działaniach, o których mowa w ust. 1, 2, 2a, 2b, 2c, 2d, 2e, 2f, 2g, 2h, 2i, 2j, 2k, 2l, 2m i 2n.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po złożeniu ostatniej notyfikacji zgodnie z art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli ...

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Przewodniczący
Sekretarze Wspólnego Komitetu EOG

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 50.

(*) [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

DECYZJA WYKONAWCZA RADY**z dnia 6 maja 2014 r.****zmieniająca decyzję 2009/935/WSiSW w odniesieniu do wykazu państw trzecich i organizacji,
z którymi Europol zawiera porozumienia**

(2014/269/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając decyzję Rady 2009/371/WSiSW z dnia 6 kwietnia 2009 r. ustanawiającą Europejski Urząd Policji (Europol) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 26 ust. 1 lit. a),

uwzględniając decyzję Rady 2009/934/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie przyjęcia przepisów wykonawczych regulujących stosunki Europolu z partnerami, w tym wymianę danych osobowych i informacji niejawnych ⁽²⁾, w szczególności jej art. 5 i 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 30 listopada 2009 r. Rada przyjęła decyzję 2009/935/WSiSW ⁽³⁾.
- (2) Z uwagi na to, że określenie wykazu państw trzecich i organizacji, z którymi Europol zawiera porozumienia, o którym mowa w art. 26 ust. 1 lit. a) decyzji 2009/371/WSiSW (zwanego dalej „wykazem”), związane jest ze stosunkami zewnętrznymi Unii i jej państw członkowskich, przepis ten przyznaje Radzie uprawnienia wykonawcze do określenia wykazu. Zgodnie z decyzjami 2009/371/WSiSW i 2009/935/WSiSW wykaz jest ustanowiony w załączniku do decyzji 2009/935/WSiSW.
- (3) Zarząd Europolu dokonuje w razie konieczności przeglądu wykazu i podejmuje decyzję o tym, czy zaproponować Radzie dokonanie w nim zmian.
- (4) Na posiedzeniu w dniach 3–4 października 2012 r. zarząd Europolu zadecydował o zaleceniu Radzie, by dodała niektóre państwa trzecie do wykazu, i przedstawił operacyjną potrzebę zawarcia umów o współpracy z tymi państwami trzecimi.
- (5) Jest sprawą najwyższej wagi, by Europol wszczął procedurę dotyczącą zawarcia umowy o współpracy przyznającą priorytet Gruzji, biorąc pod uwagę zobowiązania w ramach ustanowionego w 2009 r. Partnerstwa Wschodniego, fakt paraflowania w listopadzie 2013 r. układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską a Gruzją oraz program stowarzyszeniowy UE–Gruzja, a także plan działania UE–Gruzja dotyczący liberalizacji reżimu wizowego.
- (6) Decyzja 2009/935/WSiSW powinna zatem zostać odpowiednio zmieniona.
- (7) W dniu 19 grudnia 2012 r. Rada postanowiła zasięgnąć opinii Parlamentu Europejskiego i w następstwie tych konsultacji Parlament Europejski wydał opinię ⁽⁴⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W pkt 1 załącznika do decyzji 2009/935/WSiSW dodaje się następujące wpisy:

- Brazylia
- Gruzja

⁽¹⁾ Dz.U. L 121 z 15.5.2009, s. 37.

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2009, s. 6.

⁽³⁾ Decyzja Rady 2009/935/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. określająca wykaz państw trzecich i organizacji, z którymi Europol zawiera porozumienia (Dz.U. L 325 z 11.12.2009, s. 12).

⁽⁴⁾ Opinia z dnia 20 listopada 2013 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

- Meksyk
- Zjednoczone Emiraty Arabskie.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 maja 2014 r.

W imieniu Rady
G. STOURNARAS
Przewodniczący

DECYZJA RADY 2014/270/WPZiB**z dnia 12 maja 2014 r.****zmieniająca decyzję Rady 2010/231/WPZiB dotyczącą środków ograniczających wobec Somalii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 kwietnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/231/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 5 marca 2014 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ (RB ONZ) nr 2142 (2014) dotyczącą sytuacji w Somalii, ponownie potwierdzając embargo na broń dotyczące Somalii i przedłużając do dnia 25 października 2014 r. ustalenie, że embargo na broń nie powinno dotyczyć dostaw broni, amunicji lub sprzętu wojskowego ani zapewniania doradztwa, pomocy lub szkolenia przeznaczonych wyłącznie dla sił bezpieczeństwa rządu federalnego Somalii oraz służących zapewnieniu bezpieczeństwa obywatelom Somalii, z wyjątkiem dostaw niektórych towarów określonych w załączniku do rezolucji RB ONZ nr 2111 (2013), które to pozycje wymagają uprzedniego zatwierdzenia przez Komitet Sankcji utworzony na mocy rezolucji RB ONZ nr 751 (1992).
- (3) Rezolucja RB ONZ nr 2142 (2014) zmienia wymogi powiadomienia odnoszące się do dostaw broni, amunicji lub sprzętu wojskowego lub do zapewniania doradztwa, pomocy lub szkolenia siłom bezpieczeństwa Somalii, a także odnoszące się do procedury zwolnienia dotyczącej dostaw pozycji określonych w załączniku do rezolucji RB ONZ nr 2111 (2013).
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2010/231/WPZiB.
- (5) Unia powinna podjąć dalsze działania, aby wdrożyć niektóre środki,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji Rady 2010/231/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 ust. 3 lit. f) i g) otrzymują brzmienie:

- „f) dostaw, sprzedaży lub transferu uzbrojenia i podobnych materiałów wszystkich rodzajów oraz do bezpośredniego lub pośredniego zapewniania doradztwa technicznego, pomocy finansowej i innej pomocy oraz szkoleń związanych z działaniami wojskowymi, służących wyłącznie do rozwoju sił bezpieczeństwa federalnego rządu Somalii oraz mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa ludności Somalii, z wyjątkiem działań związanych z dostawą towarów określonych w załączniku II, jeżeli Komitet Sankcji otrzymał powiadomienie zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu;
- g) dostaw, sprzedaży lub transferu wszelkiego rodzaju uzbrojenia i podobnych materiałów wszystkich rodzajów określonych w załączniku II rządowi federalnemu Somalii, przy uprzednim zatwierdzeniu w każdym indywidualnym przypadku przez Komitet Sankcji, jak określono w ust. 4a niniejszego artykułu;”;

- 2) art. 1 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rząd federalny Somalii ponosi główną odpowiedzialność za powiadamianie Komitetu Sankcji z wyprzedzeniem o wszelkich dostawach broni, amunicji lub sprzętu wojskowego lub o zapewnianiu doradztwa, pomocy lub szkoleń siłom bezpieczeństwa, jak określono w ust. 3 lit. f). Alternatywnie, państwa członkowskie udzielające pomocy mogą powiadomić Komitet Sankcji z co najmniej pięciodniowym wyprzedzeniem oraz w konsultacji z rządem federalnym Somalii, zgodnie z pkt 3 i 4 rezolucji RB ONZ nr 2142 (2014). W przypadku gdy dane państwo członkowskie postanowi powiadomić Komitet Sankcji, powiadomienie to zawiera: szczegóły dotyczące producenta

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/231/WPZiB z dnia 26 kwietnia 2010 r. dotycząca środków ograniczających wobec Somalii i uchylająca wspólne stanowisko 2009/138/WPZiB (Dz.U. L 105 z 27.4.2010, s. 17).

i dostawcy broni i amunicji, opis broni i amunicji, w tym rodzaj, kaliber i ilość, proponowaną datę i miejsce dostawy oraz wszystkie informacje dotyczące jednostki krajowych sił bezpieczeństwa Somalii, dla której dostawa jest przeznaczona, lub docelowego miejsca składowania. Państwo członkowskie dostarczające broń lub amunicję może, we współpracy z rządem federalnym Somalii i nie później niż 30 dni po dostarczeniu tych towarów, przedłożyć Komitetowi Sankcji pisemne potwierdzenie dokonania dostawy, zawierające numery seryjne dostarczonej broni i amunicji, informacje o transporcie, list przewozowy, manifest towarów lub specyfikację poszczególnych sztuk ładunku oraz konkretne miejsce składowania.”;

3) w art. 1 wprowadza się ustęp w brzmieniu:

„4a. Rząd federalny Somalii ponosi główną odpowiedzialność za zwrócenie się z wyprzedzeniem do Komitetu Sankcji o zatwierdzenie wszelkich dostaw towarów określonych w załączniku II, jak określono w ust. 3 lit. g). W innym przypadku państwa członkowskie mogą zwrócić się o uprzednie zatwierdzenie do Komitetu Sankcji w konsultacji z rządem federalnym Somalii, zgodnie z pkt 3 rezolucji RB ONZ nr 2142 (2014).”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2014 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY 2014/271/WPZiB**z dnia 12 maja 2014 r.****wdrażająca decyzję 2010/656/WPZiB przedłużającą obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady 2010/656/WPZiB z dnia 29 października 2010 r. przedłużającą obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 2,

mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 października 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/656/WPZiB.
- (2) Rada przeprowadziła przegląd środków, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) oraz w art. 5 ust. 1 lit. b) decyzji 2010/656/WPZiB, zgodnie z art. 10 ust. 3 tej decyzji.
- (3) Rada ustaliła, że nie ma już powodów, by jedna z osób pozostawała w wykazie znajdującym się w załączniku II do decyzji 2010/656/WPZiB.
- (4) Ponadto należy zaktualizować informacje dotyczące dwóch osób figurujących w wykazie znajdującym się w załączniku II do decyzji 2010/656/WPZiB.
- (5) Należy w związku z tym odpowiednio zmienić decyzję 2010/656/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku II do decyzji 2010/656/WPZiB wprowadza się zmiany przedstawione w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2014 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 285 z 30.10.2010, s. 28.

ZAŁĄCZNIK

Do załącznika II do decyzji 2010/656/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

I. Wpis dotyczący poniższej osoby otrzymuje brzmienie:

	Imię i nazwisko (i ew. pseudonimy)	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie
4.	Marcel Gossio	Urodzony w dniu 18 lutego 1951 r. w Adjamé. Numer paszportu: 08AA14345 (prawdopodobnie ważność wygasła w dniu 6 października 2013 r.)	Wydano wobec niego międzynarodowy nakaz aresztowania. Zaangażowany w sprzeniewierzenie środków publicznych oraz w finansowanie i uzbrajanie bojówek. Odegrał zasadniczą rolę w finansowaniu klanu Gbagbo oraz bojówek. Jest również jedna z kluczowych postaci w nielegalnym przemyśle broni. Z uwagi na pokaźne sumy pieniędzy, które sprzeniewierzył, oraz swoją znajomość nielegalnych sieci uzbrojenia nadal stanowi zagrożenie dla stabilności i bezpieczeństwa Wybrzeża Kości Słoniowej.

II. Wpis dotyczący poniższej osoby zmienia się w następujący sposób:

„Justin Koné Katina” otrzymuje brzmienie: „Justin Koné Katinan”.

III. Wpis dotyczący poniższej osoby zostaje skreślony:

Oulaï Delafosse.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 12 maja 2014 r.****kończąca postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu aglomeratu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej**

(2014/272/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA**

- (1) W czerwcu 2013 r. Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu do Unii aglomeratu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i opublikowała zawiadomienie o wszczęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Postępowanie wszczęto w następstwie skargi złożonej w dniu 14 maja 2013 r. przez A.St.A. Europe („skarżącego”) w imieniu producentów unijnych reprezentujących ponad 25 % całkowitej unijnej produkcji aglomeratu.
- (3) Wspomniana skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na przywóz dumpingowy produktu i wynikającą z niego istotną szkodę, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie postępowania.
- (4) Komisja poinformowała skarżącego, innych znanych producentów unijnych, stowarzyszenie producentów unijnych, znanych producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej („ChRL”), przedstawicieli ChRL, znanych importerów, znanych unijnych producentów surowców i urządzeń do produkcji aglomeratu, znanych użytkowników, stowarzyszenia producentów surowców i stowarzyszenia użytkowników i konsumentów, o wszczęciu postępowania oraz rozesłała kwestionariusze. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (5) Skarżący, inni producenci unijni, producenci eksportujący w ChRL, importerzy i użytkownicy przedstawili swoje stanowiska. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

B. WYCOFANIE SKARGI I ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA

- (6) W piśmie z dnia 18 lutego 2014 r. skierowanym do Komisji skarżący wycofał skargę.
- (7) Zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w przypadku wycofania skargi postępowanie może zostać zakończone, o ile nie jest to sprzeczne z interesem Unii.
- (8) Dochodzenie nie ujawniło żadnych okoliczności wskazujących, że takie zakończenie nie byłoby w interesie Unii. Dlatego Komisja uznaje, że obecne postępowanie powinno zostać zakończone. Zainteresowane strony zostały odpowiednio poinformowane i umożliwiono im przedstawienie uwag. Nie otrzymano jednak żadnych uwag w tej sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ Dz.U. C 183 z 28.6.2013, s. 21.

- (9) Komisja stwierdza zatem, że należy zakończyć postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu do Unii aglomeratu pochodzącego z ChRL.
- (10) Niniejsza decyzja jest zgodna z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zakończone zostaje postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu do Unii płytek i innych artykułów o płaskiej powierzchni, bloków i płyt ze sztucznego kamienia związanego żywicami lub z aglomeracji kamienia lub szkła lub lustra związanych żywicami, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, objętych obecnie kodami CN ex 6810 11 90, ex 6810 19 00, ex 6810 91 00, ex 6810 99 00, ex 7016 10 00, ex 7016 90 40, ex 7016 90 70 i ex 7020 00 80.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (UE) nr 432/2014 z dnia 22 kwietnia 2014 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 43/2014 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 126 z dnia 29 kwietnia 2014 r.)

Strona 24, załącznik I pkt 40:

zamiast: „40) pozycja dotycząca makreli w obszarze IIIa i IV; wodach Unii obszarów IIa, IIIb, IIIc oraz podrejonów 22–32 otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Makrela <i>Scomber scombrus</i>	Obszar:	IIIa oraz IV; wody Unii obszarów IIa, IIIb, IIIc oraz podrejonów 22–32 (MAC/2A34.)
Belgia	768 ⁽¹⁾		
Dania	26 530 ⁽¹⁾		
Niemcy	800 ⁽¹⁾		
Francja	2 417 ⁽¹⁾		
Niderlandy	2 434 ⁽¹⁾		
Szwecja	7 101 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Zjednoczone Królestwo	2 254 ⁽²⁾		
Unia	42 304 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Norwegia	256 936 ⁽³⁾		
TAC	Nie dotyczy		TAC analityczny

⁽¹⁾ Warunek szczególny: w tym następująca ilość w tonach do połowu w wodach Norwegii na południe od 62° N (MAC/*04N-):

247

W odniesieniu do połowów zgodnie z tym warunkiem szczególnym, przyłowy dorsza, plamiaka, rdzawca i wtilinka oraz czarniaka odlicza się od kwot dla tych gatunków.

⁽²⁾ Może być poławiany również w wodach Norwegii obszaru IVa (MAC/*4AN.).

⁽³⁾ Należy odjąć od udziału Norwegii w TAC (kwota dostępu). Ilość ta obejmuje udział Norwegii w TAC dla Morza Północnego, który wynosi:

74 500

Kwotę tę można poławiać jedynie w obszarze IVa (MAC/*04A.), z wyjątkiem następującej ilości w tonach, którą można poławiać w obszarze IIIa (MAC/*03A.):

3 000^{mm}

powinno być: „40) pozycja dotycząca makreli w obszarze IIIa i IV; wodach Unii obszarów IIa, IIIb, IIIc oraz podrejonów 22–32 otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Makrela <i>Scomber scombrus</i>	Obszar:	IIIa oraz IV; wody Unii obszarów IIa, IIIb, IIIc oraz podrejonów 22–32 (MAC/2A34.)
Belgia	768 ⁽²⁾		
Dania	26 530 ⁽²⁾		
Niemcy	800 ⁽²⁾		
Francja	2 417 ⁽²⁾		

„Gatunek: Makreła <i>Scomber scombrus</i>		Obszar: IIIa oraz IV; wody Unii obszarów IIa, IIb, IIc oraz podrejony 22–32 (MAC/2A34.)
Niderlandy	2 434 ⁽²⁾	
Szwecja	7 101 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Zjednoczone Królestwo	2 254 ⁽²⁾	
Unia	42 304 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
Norwegia	256 936 ⁽³⁾	
TAC	Nie dotyczy	TAC analityczny

⁽¹⁾ Warunek szczególny: w tym następująca ilość w tonach do połowu w wodach Norwegii na południe od 62° N (MAC/*04N-):

247

W odniesieniu do połowów zgodnie z tym warunkiem szczególnym, przyłowy dorsza, plamiaka, rdzawca i witlinka oraz czarniaka odlicza się od kwot dla tych gatunków.

⁽²⁾ Może być poławiany również w wodach Norwegii obszaru IVa (MAC/*4AN.).

⁽³⁾ Należy odjąć od udziału Norwegii w TAC (kwota dostępu). Ilość ta obejmuje udział Norwegii w TAC dla Morza Północnego, który wynosi:

74 500

Kwotę tę można poławiać jedynie w obszarze IVa (MAC/*04A.), z wyjątkiem następującej ilości w tonach, którą można poławiać w obszarze IIIa (MAC/*03A.):

3 000^{'''}

Sprostowanie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 127 z dnia 29 kwietnia 2014 r.)

Strona 50, art. 12 ust. 1:

zamiast: „4 października 2015 r.”,

powinno być: „4 października 2016 r.”.

Strona 50, art. 13 akapit pierwszy:

zamiast: „4 października 2018 r.”,

powinno być: „4 października 2019 r.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL